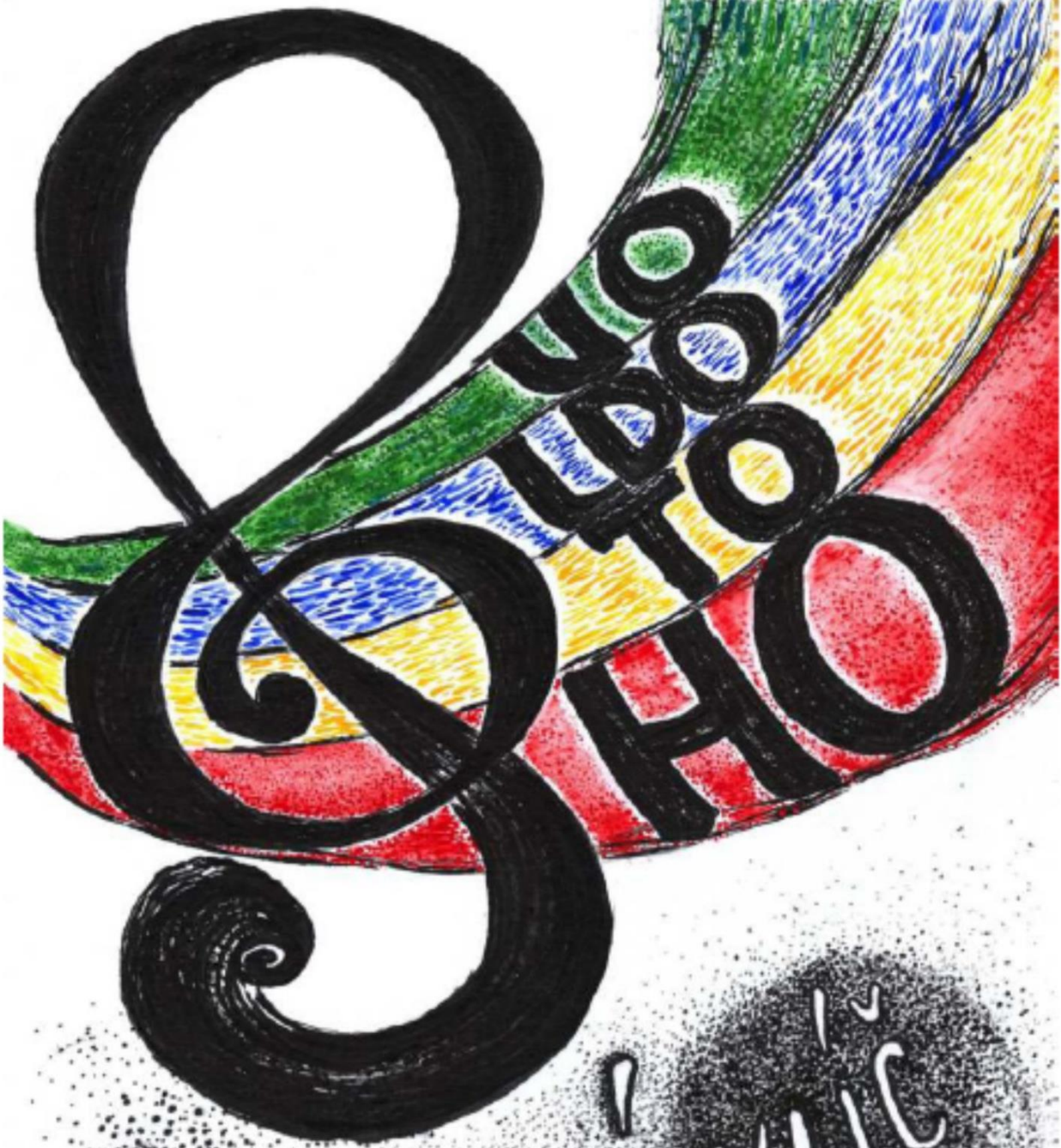




DUHOVÝ KLÍČ

**ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ
PROGRAM
PRO
ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ
VZDĚLÁVÁNÍ**



**ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA
DOLNÍ ÚJEZD**

OBSAH

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	1
Předkladatel	1
Zřizovatel	1
2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	2
2.1 Obory školy	2
2.2 Kapacita školy a počty žáků	2
2.3 Charakteristika pedagogického sboru	3
2.4 Pracoviště školy	3
2.5 Historie a současnost školy	3
2.6 Projekty a spolupráce školy s ostatními subjekty	4
2.7 Vybavení školy a její podmínky	4
3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE	7
4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE.....	8
4.1 Kompetence k umělecké komunikaci	8
4.2 Kompetence osobnostně sociální	8
4.3 Kompetence kulturní	9
5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU.....	10
5.1 Charakteristika hudebního oboru	10
5.2 Organizace výuky hudebního oboru	10
5.3 Studijní zaměření, učební plány a očekávané výstupy hudebního oboru	11
5.3.0 Přípravné studium	11
5.3.1 Studijní zaměření Hra na zobcovou flétnu	15
5.3.2 Studijní zaměření Hra na příčnou flétnu	20
5.3.3 Studijní zaměření Hra na trubku	27
5.3.4 Studijní zaměření Hra na baskřídlovku	32
5.3.5 Studijní zaměření Hra na pozoun.....	38
5.3.6 Studijní zaměření Hra na tubu	43
5.3.7 Studijní zaměření Hra na lesní roh	48
5.3.8 Studijní zaměření Hra na klarinet	55
5.3.9 Studijní zaměření Hra na saxofon	60
5.3.10 Studijní zaměření Hra na housle	67

5.3.11 Studijní zaměření Hra na kytaru	72
5.3.12 Studijní zaměření Hra na elektrickou kytaru	78
5.3.13 Studijní zaměření Hra na basovou kytaru.....	84
5.3.14 Studijní zaměření Hra na bicí nástroje	90
5.3.15 Studijní zaměření Hra na klavír.....	96
5.3.16 Studijní zaměření Hra na elektronické klávesové nástroje (EKN)	102
5.3.17 Studijní zaměření Hra na varhany	107
5.3.18 Studijní zaměření Sólový zpěv	113
5.3.19 Studijní zaměření Sborový zpěv	119
5.3.20 Studijní zaměření Hra na akordeon	125
5.4 Společná ustanovení ke studijním zaměřením hudebního oboru	141
6. VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU	143
6.1 Charakteristika výtvarného oboru	143
6.2 Vyučovací předměty výtvarného oboru	144
6.3 Učební plány a očekávané výstupy	144
7. VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU	155
7.1 Charakteristika tanečního oboru	155
7.2 Vyučovací předměty tanečního oboru	156
7.3 Učební plány a očekávané výstupy	156
8. VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚ-DRAMATICKÉHO OBORU	167
8.1 Charakteristika literárně-dramatického oboru	167
8.2 Vyučovací předměty literárně-dramatického oboru.....	168
8.3 Učební plány a očekávané výstupy	169
9. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ NADANÝCH A MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH.....	177
10. HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY	178
10.1 Zásady hodnocení žáků	179
10.2 Způsob hodnocení žáků	179
10.3 Podklady pro hodnocení.....	182
10.4 Vlastní hodnocení školy	183
11. ZABEZPEČENÍ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI	184
Podpůrná opatření	184
Zásady vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami	185
12. PLATNOST DOKUMENTU	186

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název ŠVP:

Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Dolní Újezd

Číslo jednací: 16/2012

Motivační název:

DUHOVÝ KLÍČ neboli Klíč, který otevírá všechny barvy duhy...

Předkladatel

Název školy: Základní umělecká škola Dolní Újezd, okres Svitavy

Adresa školy: Dolní Újezd 480, 569 61 Dolní Újezd

IČO: 67 43 98 96

Ředitelka školy: Mgr. Jana Frišová

Kontakty:

Telefon: 731 150 587, 739 435 867, 739 435 848

E-mail: reditelka@zus-du.cz, zastupce@zus-du.cz, ekonom@zus-du.cz

Web: www.zus-du.cz

Zřizovatel

Název: Obec Dolní Újezd

Adresa: Dolní Újezd 281, 569 61 Dolní Újezd

Kontakty:

Telefon: 461 632 821, 461 632 822

E-mail: obec@dolniujezd.cz

Web: www.dolniujezd.cz

Platnost dokumentu od: 1. 9. 2012

Aktuální znění účinné od: 1. 9. 2026

Podpis ředitelky školy a razítko:

2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

2.1 Obory školy

Škola poskytuje vzdělávání ve čtyřech uměleckých oborech:

- hudební obor (dále jen HO),
- výtvarný obor (dále jen VO),
- taneční obor (dále jen TO),
- literárně-dramatický obor (dále jen LDO).

Škola poskytuje vzdělávání v přípravném studiu, v základním studiu I. a II. stupně a ve studiu pro dospělé. Organizace jednotlivých druhů studia vychází z platných právních předpisů, RVP ZUV a tohoto ŠVP.

Přípravné studium ke vzdělávání v základním studiu I. stupně je určeno žákům od 5 let a má nejvýše dva ročníky. Základní studium I. stupně má sedm ročníků a je určeno žákům od 7 let. Základní studium II. stupně má čtyři ročníky a je určeno žákům od 14 let. Pro žáky, kteří v daném studijním zaměření nenavštěvovali nebo úspěšně neukončili základní studium I. stupně, může škola organizovat jednoleté přípravné studium ke vzdělávání v základním studiu II. stupně.

Studium pro dospělé má nejvýše čtyři ročníky. Délka vzdělávání se určuje podle individuálních schopností žáka s přihlédnutím k jeho věku. Vzdělávací obsah, způsob a formu jeho realizace stanovuje škola v souladu s tímto ŠVP a s ohledem na vzdělávací potřeby žáka.

2.2 Kapacita školy a počty žáků

Kapacita školy je dle zřizovací listiny 450 žáků. Škola poskytuje vzdělávání v hudebním, výtvarném, tanečním a literárně-dramatickém oboru.

Aktuální údaje o počtech žáků školy a jednotlivých oborů jsou uvedeny ve výroční zprávě o činnosti školy za příslušný školní rok.

2.3 Charakteristika pedagogického sboru

Pedagogický sbor školy tvoří kvalifikovaní pedagogičtí pracovníci jednotlivých uměleckých oborů. Jeho velikost a složení se přizpůsobují počtu žáků, nabídce studijních zaměření a aktuálním potřebám školy.

Konkrétní údaje o pedagogickém sboru a dalších zaměstnancích školy obsahuje výroční zpráva o činnosti školy za příslušný školní rok.

2.4 Pracoviště školy

Hlavní pracoviště:

Dolní Újezd 480, 569 61 Dolní Újezd – HO, VO, TO, LDO

Další místa poskytovaného vzdělávání:

Morašice – HO, TO

Sebranice – HO, TO, VO

Trstěnice – HO, VO, LDO

Litomyšl – HO

2.5 Historie a současnost školy

Základní umělecká škola v Dolním Újezdě začala fungovat v září 1992. Už tehdy byla zřizovatelem školy Obec Dolní Újezd se souhlasem Školského úřadu Svitavy. Dětem z obce a jejich vrstevníkům z dalších spádových lokalit bylo nabídnuto základní umělecké vzdělávání v hudebním a výtvarném oboru. Zpočátku ve škole pracoval nevelký počet vyučujících a žáků za skromných podmínek. S postupem času narůstal počet žáků, rozšiřovala se nabídka o taneční a literárně-dramatický obor a navyšoval se také počet učitelů.

K 1. 1. 1998 byla škola usnesením Zastupitelstva obce zřízena jako právní subjekt. Vznikla samostatná příspěvková organizace, jejímž zřizovatelem zůstala Obec Dolní Újezd. V létě 1998 se uskutečnily podstatné prostorové úpravy uvnitř budovy školy.

Od školního roku 2000/2001 byl povolen provoz odloučených pracovišť v Morašicích a Sebranicích. V Trstěnici vzniklo odloučené pracoviště v září 2005. Postupně se dále rozvíjela působnost školy, její materiální podmínky i nabídka uměleckého vzdělávání.

2.6 Projekty a spolupráce školy s ostatními subjekty

Škola rozvíjí spolupráci s obcemi, školami, rodiči, kulturními institucemi a dalšími subjekty v regionu. Významnou součástí její činnosti jsou zejména:

- tvořivé dílny napříč obory pro děti předškolního věku z okolních mateřských škol a pro další zájemce,
- výchovné koncerty pro žáky okolních základních škol,
- koncerty a další kulturní akce konané ve spolupráci s obcemi, v jejichž působnosti se nacházejí pracoviště školy,
- Barevná setkání s hudbou pro obyvatele Domu s pečovatelskou službou v Dolním Újezdě,
- otevřená výuka a třídní přehrávky pro rodiče, spolužáky a další zájemce,
- mezioborové projekty, koncerty, výstavy, taneční a literárně-dramatická vystoupení a další kulturní aktivity školy.

2.7 Vybavení školy a její podmínky

2.7.1 Prostorové podmínky

Škola působí na více místech poskytovaného vzdělávání, jejichž prostorové a organizační podmínky se vzájemně liší.

V hlavní budově ZUŠ v Dolním Újezdě má škola vlastní prostory určené k výuce. K dispozici je kancelář vedení školy, kancelář ekonomické pracovnice, ateliér výtvarné tvorby, učebna hudební nauky, víceúčelový taneční a hudební sál, učebny hudebního oboru, hygienické zařízení a šatna žáků. Ve vstupní části školy je vytvořeno zázemí pro žáky a jejich doprovod.

Některé učebny jsou využívány více pedagogy a pro výuku různých hudebních nástrojů. Organizace výuky proto vyžaduje účelné využívání prostor a koordinaci rozvrhů.

Na dalších místech poskytovaného vzdělávání probíhá výuka ve vymezených prostorách příslušných škol. Prostorové a organizační podmínky jednotlivých pracovišť se přizpůsobují možnostem budov, v nichž výuka probíhá.

2.7.2 Materiální a technické podmínky

Materiální a technické vybavení školy je průběžně obnovováno a rozšiřováno podle potřeb jednotlivých uměleckých oborů.

Škola disponuje hudebními nástroji, odbornou literaturou, notovým materiálem, výtvarnými a dalšími učebními pomůckami, audiovizuální a digitální technikou. Vybrané hudební nástroje škola podle svých možností zapůjčuje žákům.

Materiální vybavení jednotlivých pracovišť odpovídá charakteru a rozsahu výuky, která je na daném místě poskytována.

2.7.3 Hygienické podmínky

Prostory školy a jednotlivých míst poskytovaného vzdělávání splňují podmínky pro bezpečný a hygienicky vyhovující průběh vzdělávání. Žáci a zaměstnanci využívají odpovídající hygienické a provozní zázemí hlavního pracoviště nebo škol, v jejichž prostorách vzdělávání probíhá.

Škola dbá na čistotu, bezpečnost a estetickou úroveň prostředí.

2.7.4 Bezpečnostní podmínky

Škola vytváří podmínky pro bezpečnost a ochranu zdraví žáků a zaměstnanců. Pravidla bezpečného chování a využívání prostor školy vycházejí ze školního řádu, provozních řádů a dalších vnitřních předpisů školy.

Žáci jsou s pravidly vztahujícími se k jejich vzdělávání a bezpečnosti prokazatelně seznamováni. Jednotlivá pracoviště jsou vybavena prostředky pro poskytnutí první pomoci.

2.7.5 Psychosociální podmínky

Pracovníci školy vytvářejí přirozené, příjemné a bezpečné prostředí pro podnětný a tvořivý výchovně-vzdělávací proces.

Žáci školy mají rovná práva, možnosti a povinnosti. Každý žák je respektován jako osobnost a je podporována jeho aktivní spoluúčast na vzdělávání. Pedagogové vytvářejí prostředí založené na vzájemné důvěře, respektu, spolupráci a odpovědnosti.

Pedagogové věnují pozornost vztahům mezi žáky, vytváření bezpečného prostředí a prevenci rizikového chování. Umělecké vzdělávání, společná tvorba a zapojování žáků do kulturních a společenských aktivit přispívají k rozvoji zdravých vztahů, vzájemného respektu, odpovědnosti a spolupráce.

2.7.6 Organizační podmínky

Organizace a řízení školy jsou založeny na týmové spolupráci, vzájemné komunikaci a odpovědnosti pracovníků školy.

Pedagogové se při vzdělávání řídí ŠVP školy a příslušnými učebními plány a vzdělávacími obsahy jednotlivých studijních zaměření, vyučovacích předmětů a ročníků.

Rozvrhy pedagogů jsou zpracovávány pro příslušný školní rok tak, aby byla zajištěna plynulá organizace výuky a odpovídající podmínky pro vzdělávání žáků. Vzhledem k působení školy na více pracovištích je organizace výuky přizpůsobována také podmínkám jednotlivých míst poskytovaného vzdělávání.

Ke společnému setkávání pedagogického sboru slouží pedagogické a provozní rady, setkávání předmětových komisí, vzdělávací semináře a individuální či skupinové pracovní konzultace s vedením školy.

Vedení školy zajišťuje řízení a koordinaci jednotlivých činností pedagogického sboru a vytváří podmínky pro naplňování vzdělávacích cílů školy.

Zařazování žáků do jednotlivých druhů studia a ročníků se řídí platnými právními předpisy, RVP ZUV a tímto ŠVP. Při zařazování žáka škola přihlíží k jeho věku, individuálním schopnostem, dosažené úrovni znalostí a dovedností a k výsledku přijímacího řízení.

3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

Projde-li žák naší otevřenou základní uměleckou školou a jejími jednotlivými barevnými obory, stává se **hudebně**, **výtvarně**, **tanečně**, **řečově a myšlenkově** schopným **JEDINCEM**.

Otevírá se mu barevný svět plný hudby, obrazů, tance a slova. A nejen to...

Každý žák si „**Duhovým klíčem odemkne**“:

- respektování názorů,
- možnost volby,
- mezioborovou spolupráci,
- práci individuální i skupinovou,
- chápání uměleckého díla,
- diskusi,
- osobní příklad,
- důslednost, cílevědomost a odpovědnost,
- pozitivní motivaci,
- zdravé sebevědomí,
- atmosféru společné práce a tvořivosti,
- spolupráci s rodiči,
- zapojení do kulturního života regionu,
- vytváření školních tradic,
- úctu k umění,
- poznávání a chápání národního kulturního dědictví.

4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

Výchovné a vzdělávací strategie představují společně uplatňované postupy pedagogů ZUŠ Dolní Újezd, jejichž prostřednictvím škola utváří a rozvíjí klíčové kompetence žáků vymezené RVP ZUV.

4.1 Kompetence k umělecké komunikaci

Žák disponuje vědomostmi a dovednostmi, které mu umožňují samostatně volit a užívat prostředky pro umělecké vyjádření.

Výchovné a vzdělávací strategie ZUŠ Dolní Újezd:

- uplatňujeme individuální přístup s ohledem na schopnosti, potřeby a možnosti žáka,
- respektujeme názory žáka,
- dáváme žákovi možnost volby,
- uplatňujeme mezioborovou spolupráci.

Žák proniká do struktury a obsahu uměleckého díla a je schopen rozeznat jeho kvalitu.

Výchovné a vzdělávací strategie ZUŠ Dolní Újezd:

- nabízíme individuální i skupinovou interpretaci a tvorbu,
- vedeme žáky k chápání uměleckého díla rozličnými způsoby,
- diskutujeme se žáky o konkrétních uměleckých výkonech a dílech.
-

4.2 Kompetence osobnostně sociální

Žák disponuje pracovními návyky, které jsou utvářeny soustavnou uměleckou činností a které formují jeho morálně volní vlastnosti a hodnotovou orientaci.

Výchovné a vzdělávací strategie ZUŠ Dolní Újezd:

- jdeme žákům osobním příkladem,
- vedeme je k důslednosti, cílevědomosti, svědomitosti a odpovědnosti,
- využíváme pozitivní motivaci,
- posilujeme zdravé sebevědomí žáka.

Žák se účelně zapojuje do společných uměleckých aktivit a uvědomuje si svoji odpovědnost za společné dílo.

Výchovné a vzdělávací strategie ZUŠ Dolní Újezd:

- nabízíme různorodé formy společných uměleckých aktivit,
- vytváříme atmosféru spolupráce a tvořivosti,
- vedeme žáky k odpovědnosti za vlastní podíl na společném díle,
- spolupracujeme s rodiči a zákonnými zástupci žáků.

4.3 Kompetence kulturní

Žák je vnímavý k uměleckým a kulturním hodnotám a chápe je jako důležitou součást lidské existence.

Výchovné a vzdělávací strategie ZUŠ Dolní Újezd:

- podporujeme aktivní zapojení žáků do kulturního dění v regionu,
- vytváříme prostor pro vznik a rozvoj školních tradic,
- vedeme žáky k orientaci v kulturním dění v regionu i mimo něj.

Žák aktivně přispívá k vytváření i uchování uměleckých hodnot a k jejich předávání dalším generacím.

Výchovné a vzdělávací strategie ZUŠ Dolní Újezd:

- pěstujeme úctu k uměleckému dílu,
- vedeme žáky k poznávání, chápání a respektování kulturního dědictví,
- vytváříme příležitosti k prezentaci umělecké práce žáků a k jejímu sdílení s veřejností.

5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU

5.1 Charakteristika hudebního oboru

Hudební obor umožňuje žákovi využívat hudbu jako prostředek vzájemné komunikace i k osobnímu uměleckému sdělení. Děje se tak prostřednictvím soustavného vzdělávání, aktivní poučené interpretace, vlastní tvorby, poznávání hudební kultury a osvojování základních teoretických znalostí.

5.2 Organizace výuky hudebního oboru

Výuka v hudebním oboru se uskutečňuje individuální, skupinovou a kolektivní formou v souladu s RVP ZUV, učebními plány jednotlivých studijních zaměření a možnostmi školy.

Hodinová dotace jednotlivých vyučovacích předmětů je stanovena učebními plány příslušných studijních zaměření. V případě nepovinných předmětů je žák zařazován s ohledem na své schopnosti, dosaženou úroveň, vzdělávací potřeby a možnosti školy.

Hudební praktikum rozvíjí schopnost společné interpretace, tvorby a spolupráce. Může být realizováno v různých komorních, souborových, vokálních a instrumentálních seskupeních podle zaměření žáků a aktuálních možností školy. V 6. a 7. ročníku I. stupně je Hudební praktikum povinnou součástí studia v těch studijních zaměřeních, jejichž učební plán jej stanoví. V nižších ročnících může být žák do předmětu zařazen podle svých schopností, dosažené úrovně a možností školy.

Jednotlivé očekávané výstupy jsou rozvíjeny průběžně. Při jejich naplňování učitel přihlíží k individuálním schopnostem, možnostem a tempu rozvoje žáka.

5.3 Studijní zaměření, učební plány a očekávané výstupy hudebního oboru

Učební plány jednotlivých studijních zaměření stanovují vyučovací předměty a jejich hodinovou dotaci. Očekávané výstupy vymezují úroveň znalostí a dovedností, k níž je žák v jednotlivých ročnících veden.

Vzdělávací obsah je uskutečňován s přihlédnutím k individuálním schopnostem, věku, vzdělávacím potřebám a tempu rozvoje žáka.

5.3.0 Přípravné studium

Přípravné studium ke vzdělávání v základním studiu I. stupně je určeno žákům od 5 let věku a má nejvýše dva ročníky. Vzdělávací obsah přípravného studia a způsob jeho organizace a realizace stanoví tento ŠVP.

Přípravné studium je v hudebním oboru organizováno ve dvou ročnících:

Přípravné studium 1 (PS1) – zpravidla pro žáky ve věku 5–6 let,

Přípravné studium 2 (PS2) – zpravidla pro žáky ve věku 6–7 let.

Věk žáka se pro účely zařazení posuzuje k 1. září daného školního roku. Při zařazení do PS1 nebo PS2 škola zohledňuje věk žáka, jeho dosavadní zkušenosti, individuální schopnosti a předpoklady pro zvolené studijní zaměření.

PS1 a PS2 jsou koncipovány jako obsahově navazující ročníky přípravného studia. PS1 je zaměřeno především na vytváření základních hudebních návyků a pozitivního vztahu k hudební činnosti. PS2 tyto návyky upevňuje a dále rozvíjí směrem k požadavkům základního studia I. stupně. Vzdělávání je přizpůsobováno věku, individuálním schopnostem a tempu rozvoje žáka.

V hudebním oboru je přípravné studium zaměřeno na konkrétní studijní zaměření. Žák je veden ke konkrétní umělecké činnosti a podle zvoleného studijního zaměření se připravuje ke hře na hudební nástroj nebo k sólovému zpěvu.

Žák, který nastupuje do přípravného studia v 5 letech, může absolvovat oba ročníky. Žák přijatý v 6 letech je zpravidla zařazen do PS2. O konkrétním zařazení rozhoduje škola s ohledem na věk, dosavadní zkušenosti a individuální předpoklady žáka.

Po absolvování přípravného studia může žák pokračovat ve vzdělávání v základním studiu I. stupně v příslušném studijním zaměření, splní-li podmínky přijetí stanovené platnými právními předpisy.

Výstupy vzdělávání ve hře na jednotlivé hudební nástroje a v sólovém zpěvu jsou uvedeny v příslušných kapitolách jednotlivých studijních zaměření. Jejich naplňování v PS1 a PS2 se přizpůsobuje věku, individuálním schopnostem a tempu rozvoje žáka.

5.3.0.1 Učební plán přípravného studia

Vyučovací předmět	PS1	PS2
Hra na nástroj / Sólový zpěv	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	1	1
Celkem	2	2

Poznámky k učebnímu plánu:

Celková týdenní časová dotace přípravného studia činí v každém ročníku **2 vyučovací hodiny**.

Výuka zahrnuje jednu vyučovací hodinu hry na konkrétní hudební nástroj nebo sólového zpěvu a jednu vyučovací hodinu Přípravné hudební výchovy.

Hra na nástroj nebo sólový zpěv probíhá zpravidla individuální formou, případně skupinovou formou v případech, kdy to umožňuje charakter studijního zaměření a RVP ZUV.

Přípravná hudební výchova je realizována kolektivní formou.

V odůvodněných případech lze vyučovací hodinu rozdělit do kratších částí v průběhu týdne, je-li zachována stanovená týdenní časová dotace a návaznost vzdělávacího obsahu.

Organizace výuky může být přizpůsobena věku a individuálním potřebám žáků a organizačním podmínkám školy.

5.3.0.2 Očekávané výstupy Přípravné hudební výchovy

Přípravná hudební výchova rozvíjí základní hudební schopnosti a dovednosti prostřednictvím zpěvu, rytmických, pohybových a sluchových činností, elementární práce s hudebním zápisem, hry na jednoduché rytmické nebo melodické nástroje, poslechu a společné hudební tvorby.

Očekávané výstupy jsou rozděleny do PS1 a PS2 tak, aby odpovídaly věku žáka a postupnému rozvoji jeho hudebních schopností a dovedností.

PS1 – základní hudební průprava

Žák:

- orientuje se v základních pravidlech společné hudební činnosti a reaguje na pokyny učitele,
- reprodukuje jednoduchý rytmus tleskáním, pohybem nebo hrou na elementární rytmický nástroj,
- vnímá a rozlišuje základní rozdíly v tempu, dynamice a charakteru hudby,
- rozpoznává směr jednoduché melodie a reaguje na změny jejího průběhu,
- zpívá jednoduché písně přiměřené svému věku a možnostem,
- reaguje pohybem nebo jinou činností na rytmus, tempo, dynamiku a charakter hudby,
- aktivně naslouchá krátkým hudebním ukázkám a jednoduchou slovní, pohybovou nebo výtvarnou reakcí vyjadřuje svůj prožitek,
- reaguje na jednoduché rytmické a melodické dialogy formou ozvěny nebo otázky a odpovědi,
- poznává základní grafické znaky používané k jednoduchému záznamu hudby a propojuje je s hudební činností,
- účastní se společné hudební činnosti a respektuje její základní pravidla.

PS2 – rozvoj a upevnění hudebních dovedností

Žák:

- orientuje se v základním grafickém záznamu hudby a rozpoznává základní notové a pomlkové hodnoty přiměřeně svému věku,
- orientuje se v jednoduchém metrickém členění a v základních taktech,

- reprodukuje jednoduché rytmické útvary a uplatňuje je v hudebních činnostech,
- rozpoznává a pojmenovává základní rozdíly v tempu a dynamice,
- vnímá směr melodie a reaguje na změny jejího průběhu,
- zpívá jednoduché jednohlasé písně s přihlédnutím ke svým intonačním možnostem,
- orientuje se v hudební abecedě v rozsahu přiměřeném přípravnému studiu a využívá ji při jednoduchých hudebních činnostech,
- seznamuje se se základními principy tónové řady a elementárně se orientuje v pojmech souvisejících s tóninou a stupnicí,
- reaguje pohybem, zpěvem, hrou nebo jinou činností na tempo, rytmus, dynamiku a charakter hudby,
- aktivně naslouchá krátkým skladbám a písním a jednoduše vyjadřuje jejich základní charakter,
- reaguje na jednoduché rytmické a melodické dialogy formou ozvěny a otázky a odpovědi,
- propojuje elementární hudebně-teoretické poznatky s praktickými hudebními činnostmi a využívá je při přípravě na základní studium I. stupně.

Výstupy vzdělávání ve hře na konkrétní hudební nástroj nebo v sólovém zpěvu jsou uvedeny v příslušných kapitolách jednotlivých studijních zaměření. V PS1 jsou postupně osvojovány a v PS2 upevňovány a dále rozvíjeny s ohledem na věk, individuální schopnosti a tempo rozvoje žáka.

5.3.1 Studijní zaměření Hra na zobcovou flétnu

*Malý Kuba v přípravném oddělení si prohlíží s obrovským zájmem flétnu a prohlásí:
„Takovouhle pistol jsem ještě neviděl!“*

5.3.1.1 Učební plány studijního zaměření Hra na zobcovou flétnu

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- Výuka hry na zobcovou flétnu probíhá individuálně nebo ve skupině nejvýše čtyř žáků.
- V 1. ročníku lze týdenní hodinovou dotaci předmětu Hra na zobcovou flétnu rozdělit do dvou vyučovacích jednotek.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.1.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na zobcovou flétnu

Přípravné studium

Žák:

- experimentuje s hudbou, nástrojem a jeho zvukem,
- koriguje s pomocí učitele případné nesprávné návyky získané při předchozí hře,
- uplatňuje zásady správného držení těla a základní návyky dechové hygieny při hře,
- seznamuje se hravou formou s hrudně-bráničním dýcháním,
- při artikulaci dbá na základní polohu jazyka a procvičuje ji pomocí zpěvu a deklamace,
- hraje jednoduché motivy a písně v rozsahu 2–3 tónů,
- reprodukuje jednoduché rytmické modely a napodobuje hru učitele,
- hraje s učitelem formou hudební ozvěny,
- postupně hraje podle gest nebo z jednoduchého notového zápisu,
- zahraje jednoduché lidové písně podle svých individuálních možností.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- navazuje na dovednosti získané v přípravném studiu, pokud je absolvoval,
- uplatňuje správný postoj a držení nástroje,
- využívá základy správného dýchání, tvoření tónu a artikulace,
- rozvíjí správnou prstovou techniku a koordinaci pohybů,
- hraje tenuto,
- orientuje se ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu,
- používá noty a pomlky celé až osminové a notu půlovou s tečkou,
- využívá tónový rozsah přiměřený svým schopnostem,
- hraje jednoduché melodie a lidové písně podle not i z paměti,
- hraje jednoduché skladby s doprovodem,
- pečuje o nástroj a dodržuje základní zásady jeho údržby,
- experimentuje se zvukovými možnostmi nástroje,
- zhodnotí přiměřeně svému věku vlastní hudební výkon.

2. ročník

Žák:

- upevňuje návyky a dovednosti získané v předchozím studiu,
- rozvíjí artikulaci a prstovou techniku,
- dodržuje správné postavení prstů a jejich koordinaci,
- využívá techniku přefukovaných tónů,
- rozlišuje a používá hru staccato a legato,
- postupně rozšiřuje tónový rozsah nástroje,
- orientuje se v notových a pomlkových hodnotách celých až šestnáctinových a v hodnotách s tečkou,
- orientuje se v základních taktech odpovídajících studovanému repertoáru,
- využívá stupnice a technická cvičení k rozvoji artikulace a prstové techniky,
- propojuje dechová a zvuková cvičení s rozvojem správného dýchání,
- rozlišuje náladu a charakter jednoduchých skladeb,
- přiměřeně hodnotí vlastní výkon i výkon druhých.

3. ročník

Žák:

- dále rozvíjí artikulaci a prstovou techniku,
- využívá hru přefukovaných tónů,
- orientuje se v notovém zápisu a rytmických hodnotách,
- postupně rozšiřuje chromatický rozsah nástroje,
- využívá základní výrazové prostředky a seznamuje se s moderními technikami hry,
- rozvíjí pohyblivost prstů a rychlost artikulace s důrazem na kvalitu tónu,
- zapojuje se podle svých možností do komorní nebo souborové hry,
- respektuje při společné hře ostatní spoluhráče a zásady souhry,
- pracuje s tempem technických cvičení a skladeb,
- seznamuje se s technikou hry trylků,
- podle fyzických předpokladů a individuálních možností se seznamuje s hrou na altovou flétnu,
- rozlišuje zvukové a barevné možnosti různých typů zobcových fléten,
- přiměřeně hodnotí vlastní výkon i výkon druhých.

4. ročník

Žák:

- rozvíjí dovednosti získané v předchozích ročnících,
- zdokonaluje prstovou a dechovou techniku,
- využívá výrazové prostředky k vystižení charakteru skladby,
- podílí se společně s učitelem na výběru repertoáru s ohledem na své schopnosti a zájmy,
- rozšiřuje a upevňuje chromatický rozsah sopránové zobcové flétny,
- podle svých individuálních předpokladů rozvíjí základy hry na altovou flétnu,
- připraví a předvede souvislé veřejné vystoupení přiměřené své úrovni,
- zvládá přiměřeně náročné party komorních a souborových skladeb,
- hodnotí vlastní výkon i výkon druhých.

5. ročník

Žák:

- upevňuje a dále rozvíjí poznatky a dovednosti získané v předchozích ročnících,
- uplatňuje větší samostatnost při nácviu skladby,
- hraje podle svých možností z paměti,
- využívá známé výrazové prostředky k vyjádření charakteru skladby,
- rozvíjí tónovou kulturu,
- rozvíjí hru na altovou flétnu a propojuje ji s hrou na sopránovou zobcovou flétnu,
- používá rozmanitější způsoby artikulace,
- orientuje se v notovém zápisu pro altovou flétnu,
- uplatňuje základní návyky potřebné pro hru ve flétnovém nebo smíšeném komorním souboru,
- rozšiřuje tónový rozsah používaných typů zobcových fléten,
- seznamuje se se základními způsoby zdobení renesanční a barokní hudby,
- interpretuje delší a náročnější skladby přiměřené svým schopnostem,
- hodnotí vlastní výkon i výkon druhých.

6. ročník

Žák:

- rozvíjí technické možnosti hry na altovou flétnu,
- podle svých individuálních schopností se seznamuje se základy hry na tenorovou flétnu,
- zahraje přiměřeně obtížnou skladbu z listu,
- dále rozvíjí dechovou techniku,
- rozšiřuje znalosti moderních technik hry,
- pracuje s přednesovým repertoárem různého charakteru,
- samostatněji nastuduje skladbu po stránce technické i interpretační,
- využívá při interpretaci odpovídající tempo, artikulaci, dynamiku, frázování a tónovou kulturu,
- zapojuje se do komorní a souborové hry a veřejných vystoupení,
- hodnotí vlastní výkon i výkon druhých.

7. ročník

Žák:

- orientuje se v technických a zvukových možnostech nástroje,
- využívá odpovídající dechovou techniku,
- uplatňuje získané dovednosti při tvorbě kultivovaného tónu,
- volí vhodnou artikulaci podle charakteru skladby,
- využívá výrazové prostředky odpovídající interpretované skladbě,
- zahraje podle svých individuálních schopností vybranou skladbu nebo její část z paměti,
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu,
- využívá získané dovednosti při komorní a souborové hře,
- orientuje se v technice hry na sopránovou a altovou, případně tenorovou zobcovou flétnu,
- rozlišuje základní interpretační specifika skladeb různých stylových období,
- využívá základní melodické ozdoby,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce,
- hodnotí vlastní výkon i výkon druhých,
- samostatně organizuje svou přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- dále rozvíjí technické a interpretační dovednosti získané v předchozím studiu,
- využívá zvukové a technické možnosti sopránové a altové zobcové flétny,
- přizpůsobuje způsob hry a péči typu a materiálu používaného nástroje,
- rozvíjí své dovednosti v oblasti improvizace a soudobých technik hry,
- orientuje se v různých hudebních stylech a vyhledává repertoár odpovídající svému zaměření a zájmům,
- aktivně se zapojuje do komorní a souborové hry,
- samostatněji vyhledává a studuje technicky i interpretačně náročnější skladby,
- hodnotí vlastní interpretační výkon a pracuje na jeho dalším rozvoji.

3.–4. ročník

Žák:

- využívá široké spektrum získaných technických a výrazových dovedností,
- hraje z listu a uplatňuje své schopnosti v komorní nebo souborové hře,
- interpretuje technicky a výrazově náročnější repertoár,
- podle charakteru skladby využívá různé typy zobcových fléten,
- orientuje se v současném dění v oboru a samostatně vyhledává vhodný notový materiál a další odborné zdroje,
- samostatně hodnotí vlastní výkon i výkony druhých a dokáže svůj názor přiměřeně zdůvodnit,
- rozlišuje interpretační přístupy a posuzuje jejich vhodnost vzhledem ke stylu a charakteru skladby,
- samostatně organizuje svou individuální práci a odpovědně se zapojuje do komorní, souborové a další společné hudební činnosti,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.2 Studijní zaměření Hra na příčnou flétnu

*„...Jak se na flétnu hraje ten začátek Vltavy?“
„Já myslím, že hraješ d e fis g a a a...“*

„Ale já nemyslím noty!“

„...Tak tedy... 3× levá ruka bez spodního prstu...3× levá ruka bez spodních dvou prstů...!“

A pak, že je nutné znát noty a dokonce hmaty!

5.3.2.1 Učební plány studijního zaměření Hra na příčnou flétnu

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na příčnou flétnu	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- V 1. ročníku lze týdenní hodinovou dotaci předmětu Hra na příčnou flétnu rozdělit do dvou vyučovacích jednotek.
- S ohledem na fyzické předpoklady žáka může být při zahájení výuky využita příčná flétna se zahnutou hlavicí. K přechodu na standardní nástroj dochází podle individuální připravenosti žáka.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na příčnou flétnu	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.2.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na příčnou flétnu

Přípravné studium

Žák:

- seznamuje se s nástrojem, jeho sestavením a základní údržbou,
- uplatňuje správné držení nástroje a přirozený postoj při hře,
- seznamuje se se základy správného dýchání,
- osvojuje si správné postavení prstů,
- vytváří základní tón a rozvíjí jeho kvalitu,
- hraje krátká jednoduchá cvičení, melodie a skladby přiměřené svým individuálním možnostem.

Podle fyzických předpokladů může žák zahájit hru na příčnou flétnu se zahnutou hlavicí a využívat ji do doby, než je připraven k přechodu na standardní nástroj.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- zvládá základní ošetření nástroje a seznamuje se s funkcí jeho mechaniky,
- uplatňuje přirozený a uvolněný postoj, správné držení nástroje a polohu rukou,
- využívá základní návyky správného dýchání, nasazení a ukončení tónu,
- vytváří si představu kvalitního flétnového tónu a usiluje o jeho kultivaci,
- pracuje se správným nádechem a plynulostí výdechu,
- hraje v rozsahu přiměřeném svým individuálním možnostem,
- používá základní artikulaci tenuto a legato,
- propojuje notový zápis s rytmičkou a melodickou představou,
- využívá jednoduché prvky improvizace, například hru na ozvěnu,
- hraje jednoduché lidové písně a skladby s doprovodem,
- zahraje jednoduchou píseň nebo melodii z listu,
- dodržuje zásady správného držení těla a dechové hygieny při hře.

2. ročník

Žák:

- dále rozvíjí dechovou techniku a hospodaření s dechem,
- pracuje na kvalitě tónu prostřednictvím tónových cvičení,
- zdokonaluje artikulaci a používá tenuto, portamento a legato,
- postupně rozšiřuje chromatický rozsah nástroje,
- využívá základní dynamické odstíny,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a tónické kvintakordy v rozsahu odpovídajícím své úrovni,
- orientuje se v notovém zápisu,
- upevňuje pracovní návyky směřující k plynulosti hry a kultivaci tónu,
- využívá jednoduché prvky improvizace,
- hraje v duu s učitelem nebo jiným hráčem,
- interpretuje jednoduché skladby s doprovodem,
- zahraje jednoduchou skladbu nebo píseň z listu.

3. ročník

Žák:

- prohlubuje správnou dechovou techniku a prodlužuje výdech,
- soustavně pracuje na kvalitě tónu,
- používá základní techniku staccata,
- rozšiřuje tónový rozsah nástroje,
- rozlišuje hru s vibrátem a bez vibráta,
- orientuje se v jednoduchých hudebních formách,
- používá základní dynamické odstíny, crescendo a decrescendo,
- reaguje na tempová a přednesová označení,
- seznamuje se s využitím agogiky,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a příslušné akordy přiměřené své úrovni,
- hraje s doprovodem a zapojuje se do komorní hry,
- dodržuje správné návyky při hře a pečuje o kulturu tónu.

4. ročník

Žák:

- dále rozvíjí kvalitu tónu, dechovou a prstovou techniku,
- rozšiřuje tónový rozsah do třetí oktávy podle svých individuálních možností,
- využívá hru s vibrátem i bez vibráta podle charakteru skladby,
- používá staccato,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a příslušné akordy,
- samostatněji pracuje s dynamikou,
- rozšiřuje povědomí o hudebních stylech a zařazuje studované skladby do příslušného období,
- interpretuje vybrané skladby z paměti,
- zapojuje se do komorní nebo souborové hry,
- experimentuje s jednoduchými melodickými a rytmickými útvary v rámci improvizace.

5. ročník

Žák:

- využívá a dále rozvíjí získané technické a interpretační dovednosti,
- upevňuje správné návyky při hře,
- postupně rozšiřuje tónový rozsah nástroje,
- soustavně pracuje na kvalitě a kultivovanosti tónu,
- zdokonaluje hospodaření s dechem,
- používá legatové spoje i ve větších intervalech,
- využívá jednoduché a podle svých schopností i dvojité staccato,
- dbá na intonační čistotu,
- rozvíjí pohyblivost a koordinaci prstů,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a příslušné akordy,
- uplatňuje správné frázování a vhodně volí místa k nádechu,
- dodržuje tempo a rytmus,
- improvizuje na jednoduchý harmonický doprovod,
- hraje s doprovodem různých nástrojů a zapojuje se do souborové hry.

6. ročník

Žák:

- upevňuje správné technické a interpretační návyky,
- dále rozvíjí kvalitu tónu a prstovou techniku,
- využívá tónový rozsah odpovídající svým individuálním možnostem,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a příslušné akordy,
- používá běžné melodické ozdoby,
- dbá na intonaci a zvučnost tónu,
- zdokonaluje koordinaci a pohyblivost prstů,
- účelně hospodáří s dechem,
- využívá legato a staccato v různých technických situacích,
- podle svých schopností používá dvojité staccato,
- pracuje s frázováním, dynamikou a artikulací,
- samostatněji volí vhodná místa k nádechu,
- udržuje tempo a rytmus,
- improvizuje na jednoduchý harmonický podklad,
- aktivně spolupracuje s korepetitorem a dokáže formulovat své interpretační potřeby,
- vystihuje charakter skladby,
- zapojuje se do komorní a souborové hry.

7. ročník

Žák:

- využívá získané technické a interpretační dovednosti při samostatném studiu skladeb,
- soustavně pracuje na kvalitě tónu a intonační čistotě,
- pracuje s dechem, nátiskem a artikulací,
- využívá frázování, dynamiku, agogiku a další výrazové prostředky,
- hraje stupnice a akordy v rozsahu odpovídajícím dosažené technické úrovni,
- využívá běžné melodické ozdoby,
- používá dvojité staccato podle charakteru a technických požadavků skladby,
- dodržuje tempo a rytmus,
- spolupracuje s korepetitorem a dokáže formulovat a obhájit svůj interpretační názor,
- využívá jednoduché improvizační dovednosti,
- hodnotí vlastní výkon i výkony druhých,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do komorní a souborové hry,

- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- samostatně využívá a dále rozvíjí technické a interpretační dovednosti získané v předchozím studiu,
- využívá vyspělou prstovou a dechovou techniku odpovídající svým individuálním možnostem,
- samostatně pracuje s frázováním, dynamikou a tempovým rozlišením,
- využívá melodické ozdoby,
- zdokonaluje se ve hře z listu,
- dbá na intonační čistotu a přesnou artikulaci,
- rozvíjí tónový rozsah a technickou pohotovost,
- využívá stupnice, akordy a další technická cvičení k rozvoji hráčské techniky,
- rozvíjí improvizaci dovednosti v hudebních žánrech odpovídajících svému zaměření a zájmům,
- samostatně a aktivně spolupracuje s korepetitorem,
- zapojuje se do komorní a souborové hry,
- organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se podílí na společné hudební práci.

3.–4. ročník

Žák:

- samostatně využívá široké spektrum získaných technických a interpretačních dovedností,
- uplatňuje vyspělou prstovou a dechovou techniku,
- samostatně pracuje s frázováním, dynamikou, agogikou a tempovým rozlišením,
- využívá melodické ozdoby a další výrazové prostředky,
- pohotově se orientuje při hře z listu,

- dbá na intonační čistotu a přesnou artikulaci,
- dále rozvíjí technickou pohotovost a tónový rozsah,
- využívá stupnice, akordy a další technický materiál k rozvoji hráčské techniky,
- orientuje se v různých hudebních stylech a podle svých zájmů využívá improvizaci,
- samostatně spolupracuje s korepetitorem,
- aktivně se zapojuje do komorní a souborové hry,
- samostatně vyhledává vhodný repertoár, nahrávky a další zdroje související s oborem,
- formuluje a zdůvodňuje vlastní interpretační názor,
- samostatně organizuje svou individuální práci a odpovědně se zapojuje do společné hudební činnosti,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.3 Studijní zaměření Hra na trubku

„My žesťáři máme nemalé problémy přesvědčit dirigenta, že mň už to nejde.“

5.3.3.1 Učební plány studijního zaměření Hra na trubku

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na trubku	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- V 1. ročníku lze týdenní hodinovou dotaci předmětu Hra na trubku rozdělit do dvou vyučovacích jednotek.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na trubku	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.3.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na trubku

Přípravné studium

Žák:

- seznamuje se s nástrojem, jeho ošetřením a základní údržbou,
- uplatňuje přirozený postoj při hře a správné držení nástroje,
- osvojuje si základní dechové a nátiskové návyky,
- vytváří a udržuje jednoduché tóny v rozsahu odpovídajícím svým individuálním možnostem,
- hraje jednoduché rytmické a melodické útvary podle sluchu nebo jednoduchého notového zápisu,
- rozvíjí rytmickou představivost.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- seznamuje se se zvukovými a technickými možnostmi nástroje,
- uplatňuje přirozené a uvolněné držení nástroje a správný postoj při hře,
- osvojuje si základy správného dýchání,
- správně přikládá nátrubek a vytváří základní nátiskové návyky,
- používá hru vydržovaných tónů v rámci svého individuálního rozsahu,
- rozvíjí kvalitu nasazení a tvorby tónu,

- dodržuje základní zásady hygieny a bezpečnosti při hře na nástroj.

2. ročník

Žák:

- upevňuje přirozené a uvolněné držení nástroje a správný postoj při hře,
- dále rozvíjí dechové a nátiskové návyky,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu,
- orientuje se ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu,
- rozlišuje a uplatňuje základní rytmičné a tempové prvky,
- rozvíjí kvalitu tónu a jeho správné nasazení,
- hraje jednoduché melodie a skladby přiměřené svým schopnostem.

3. ročník

Žák:

- používá správné nasazení tónu,
- rozvíjí kvalitu a kultivovanost tónu,
- uplatňuje základní technické návyky při hře,
- využívá své individuální schopnosti při interpretaci jednoduchých sólových skladeb,
- hraje v přiměřeně rychlejších tempech,
- používá legato a staccato,
- hraje jednoduché skladby z listu a vybrané skladby z paměti,
- uplatňuje získané dovednosti při společné hře.

4. ročník

Žák:

- interpretuje přiměřeně náročné skladby odpovídající svým schopnostem,

- zvládá náročnější rytmické útvary,
- využívá základní dynamické odstíny,
- dále rozvíjí dechovou, nátiskovou a prstovou techniku,
- samostatněji se zapojuje do přípravy a interpretace přiměřeného repertoáru,
- zapojuje se do komorní nebo souborové hry,
- vnímá charakter skladby a uplatňuje základní výrazové prostředky.

5. ročník

Žák:

- dále rozvíjí kvalitu a barvu tónu,
- zdokonaluje dechovou a nátiskovou techniku,
- rozvíjí technickou pohotovost při hře,
- interpretuje náročnější skladby přiměřené svým schopnostem,
- rozvíjí schopnost hry z listu,
- využívá dynamiku, artikulaci a frázování podle charakteru skladby,
- rozvíjí schopnost souhry a aktivně se zapojuje do komorní nebo souborové hry.

6. ročník

Žák:

- interpretuje repertoár přiměřený svým schopnostem a dosažené technické úrovni,
- dále rozvíjí nátisk, dechovou techniku a kulturu tónu,
- dbá na intonační čistotu,
- uplatňuje frázování, dynamiku a tempová označení,
- rozvíjí technickou pohotovost a výrazové možnosti hry,
- uplatňuje získané dovednosti v komorní nebo souborové hře,
- samostatněji pracuje při nácviku a interpretaci skladby.

7. ročník

Žák:

- využívá získané technické a interpretační dovednosti při hře přiměřeně náročného repertoáru,
- hraje kultivovaným tónem a využívá dynamické možnosti nástroje,
- uplatňuje správnou dechovou techniku a hospodaření s dechem,
- využívá nátiskové a technické dovednosti k lehkosti hry a zpěvnosti tónu,
- pracuje s artikulací, frázováním, dynamikou a tempem podle charakteru skladby,
- dbá na intonační čistotu,
- hraje vybrané skladby nebo jejich části z paměti,
- využívá získané dovednosti v komorní a souborové hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- upevňuje a samostatně využívá technické a interpretační dovednosti získané v předchozím studiu,
- využívá nátisková a dechová cvičení k rozvoji kvality tónu, rozsahu a technické jistoty,
- hraje vydržované tóny s dynamickým odstíněním,
- využívá různé způsoby artikulace včetně staccata,
- pracuje s dynamikou, frázováním a hospodařením s dechem,
- hraje z listu a vybrané skladby nebo jejich části z paměti,
- samostatněji nastuduje přiměřeně náročnou skladbu,
- zapojuje se do komorní, souborové nebo orchestrální hry,
- hodnotí vlastní interpretační výkon a pracuje na jeho dalším rozvoji.

3.–4. ročník

Žák:

- samostatně využívá získané technické a interpretační dovednosti,
- formuluje a přiměřeně zdůvodňuje svůj názor na interpretaci skladeb,
- využívá melodické ozdoby podle charakteru a stylu skladby,
- pracuje s výrazovými prostředky hry na trubku, zejména s dynamikou, frázováním, artikulací a hospodařením s dechem,
- rozvíjí hudební paměť na vybraných skladbách,
- pohotově se orientuje při hře z listu,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročný komorní nebo orchestrální part,
- hodnotí jednotlivé složky vlastního interpretačního výkonu,
- transponuje jednoduché melodie nebo skladby v rozsahu odpovídajícím svým schopnostem,
- podle svých možností využívá získané dovednosti také při hře na příbuzný nástroj, například křídlovku,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.4 Studijní zaměření Hra na baskřídlovku

„Hudba je nejdokonalejší typ umění, neprozradí nikdy svoje tajemství.“
Oscar Wilde

5.3.4.1 Učební plány studijního zaměření Hra na baskřídlovku

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na baskřídlovku	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- V 1. ročníku lze týdenní hodinovou dotaci předmětu Hra na baskřídlovku rozdělit do dvou vyučovacích jednotek.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na baskřídlovku	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.4.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na baskřídlovku

Přípravné studium

Žák:

- seznamuje se s nástrojem a jeho zvukovými možnostmi,
- orientuje se v základní péči o nástroj,
- uplatňuje správné držení nástroje a přirozený postoj při hře,
- osvojuje si základní dechové a nátiskové návyky,
- vytváří a udržuje jednoduché tóny v rozsahu odpovídajícím svým individuálním možnostem,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu,
- reaguje na základní rytmické podněty.

U žáka, který z důvodu věku, fyzických předpokladů nebo individuálních možností ještě není připraven zahájit hru na baskřídlovku, může být dočasně využit vhodný přípravný dechový nástroj. Přechod na baskřídlovku se řídí individuální připraveností žáka.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- seznamuje se se zvukovými a technickými možnostmi nástroje,
- uplatňuje přirozené a uvolněné držení nástroje a správný postoj při hře,
- osvojuje si základy správného dýchání,
- správně přikládá nátrubek a vytváří základní nátiskové návyky,
- používá hru udržovaných tónů v rámci svého individuálního rozsahu,
- rozvíjí kvalitu nasazení a tvorby tónu,
- dodržuje základní zásady hygieny a bezpečnosti při hře na nástroj.

2. ročník

Žák:

- upevňuje správné držení nástroje a přirozený postoj při hře,
- dále rozvíjí dechové a nátiskové návyky,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu,
- orientuje se ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu,
- rozlišuje a uplatňuje základní rytmické a tempové prvky,
- rozvíjí kvalitu tónu a jeho správné nasazení,
- hraje jednoduché melodie a skladby přiměřené svým schopnostem.

3. ročník

Žák:

- používá správné nasazení tónu,
- rozvíjí kvalitu a kultivovanost tónu,
- uplatňuje základní technické návyky při hře,
- využívá své individuální schopnosti při interpretaci jednoduchých sólových skladeb,
- hraje v přiměřeně rychlejších tempech,
- používá legato a staccato,
- rozvíjí hudební paměť a hru z listu,
- hraje vybrané jednoduché skladby z paměti,
- uplatňuje získané dovednosti při společné hře.

4. ročník

Žák:

- interpretuje přiměřeně náročné skladby odpovídající svým schopnostem,
- zvládá náročnější rytmické útvary,
- využívá základní dynamické odstíny,
- dále rozvíjí dechovou, nátiskovou a prstovou techniku,
- samostatněji se zapojuje do přípravy a interpretace přiměřeného repertoáru,
- zapojuje se do komorní nebo souborové hry,
- vnímá charakter skladby a uplatňuje základní výrazové prostředky.

5. ročník

Žák:

- dále rozvíjí kvalitu a barvu tónu,
- zdokonaluje dechovou a nátiskovou techniku,
- rozvíjí technickou pohotovost při hře,
- interpretuje náročnější skladby přiměřené svým schopnostem,
- rozvíjí schopnost hry z listu,
- využívá dynamiku, artikulaci a frázování podle charakteru skladby,
- rozvíjí schopnost souhry a aktivně se zapojuje do komorní nebo souborové hry.

6. ročník

Žák:

- interpretuje repertoár přiměřený svým schopnostem a dosažené technické úrovni,
- dále rozvíjí nátisk, dechovou techniku a kulturu tónu,
- dbá na intonační čistotu,
- uplatňuje frázování, dynamiku a tempová označení,
- rozvíjí technickou pohotovost a výrazové možnosti hry,
- uplatňuje získané dovednosti v komorní nebo souborové hře,
- samostatněji pracuje při nácviu a interpretaci skladby.

7. ročník

Žák:

- využívá získané technické a interpretační dovednosti při hře přiměřeně náročného repertoáru,
- hraje kultivovaným tónem a využívá dynamické možnosti nástroje,
- uplatňuje správnou dechovou techniku a hospodaření s dechem,
- využívá nátiskové a technické dovednosti k lehkosti hry a zpěvnosti tónu,
- pracuje s artikulací, frázováním, dynamikou a tempem podle charakteru skladby,
- dbá na intonační čistotu,
- hraje vybrané skladby nebo jejich části z paměti,
- využívá získané dovednosti v komorní a souborové hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- upevňuje a samostatně využívá technické a interpretační dovednosti získané v předchozím studiu,
- využívá nátlaková a dechová cvičení k rozvoji kvality tónu, rozsahu a technické jistoty,
- hraje vydržované tóny s dynamickým odstíněním,
- využívá různé způsoby artikulace včetně staccata,
- pracuje s dynamikou, frázováním a hospodařením s dechem,
- hraje z listu a vybrané skladby nebo jejich části z paměti,
- samostatněji nastuduje přiměřeně náročnou skladbu,
- zapojuje se do komorní, souborové nebo orchestrální hry,
- hodnotí vlastní interpretační výkon a pracuje na jeho dalším rozvoji.

3.–4. ročník

Žák:

- samostatně využívá získané technické a interpretační dovednosti,
- formuluje a přiměřeně zdůvodňuje svůj názor na interpretaci skladeb,
- využívá melodické ozdoby podle charakteru a stylu skladby,
- pracuje s výrazovými prostředky hry na baskřídlovku, zejména s dynamikou, frázováním, artikulací a hospodařením s dechem,
- rozvíjí hudební paměť na vybraných skladbách,
- pohotově se orientuje při hře z listu,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročný komorní nebo orchestrální part,
- hodnotí jednotlivé složky vlastního interpretačního výkonu,
- transponuje jednoduché melodie nebo skladby v rozsahu odpovídajícím svým schopnostem,
- podle svých možností využívá získané dovednosti také při hře na příbuzné žesťové nástroje,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.5 Studijní zaměření Hra na pozoun

„...V koncertní síni není dobrých míst – hudba je slyšet všude...”

5.3.5.1 Učební plány studijního zaměření Hra na pozoun

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na pozoun	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- V 1. ročníku lze týdenní hodinovou dotaci předmětu Hra na pozoun rozdělit do dvou vyučovacích jednotek.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na pozoun	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.5.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na pozoun

Přípravné studium

Žák:

- seznamuje se s nástrojem a jeho zvukovými možnostmi,
- orientuje se v základní péči o nástroj,
- uplatňuje správné držení nástroje a přirozený postoj při hře,
- osvojuje si základní dechové a nátiskové návyky,
- vytváří a udržuje jednoduché tóny v rozsahu odpovídajícím svým individuálním možnostem,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu,
- reaguje na základní rytmické podněty.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- uplatňuje správné držení nástroje a přirozený postoj při hře,
- osvojuje si základy správného dýchání,
- správně přikládá nátrubek a vytváří základní nátiskové návyky,
- nasazuje tón jazykem,
- rozvíjí kvalitu a stabilitu tónu,
- orientuje se ve hře v 1.–3. snížcové poloze,
- vytváří si návyk pravidelné domácí přípravy,
- dodržuje základní zásady hygieny a bezpečnosti při hře na nástroj.

2. ročník

Žák:

- rozvíjí nátisk pomocí vydržovaných tónů a dalších přiměřených nátiskových cvičení,
- upevňuje správné dechové návyky,
- orientuje se ve hře v 1.–4. snížcové poloze,
- postupně rozšiřuje svůj tónový rozsah,
- rozvíjí hudební paměť prostřednictvím jednoduchých melodických a rytmických cvičení,
- používá legato a staccato,
- rozlišuje a uplatňuje základní rytmické a tempové prvky,

- hraje jednoduché skladby s doprovodem.

3. ročník

Žák:

- orientuje se ve hře v 1.–5. snížcové poloze,
- používá správné nasazení tónu a rozvíjí jeho kulturu,
- dále rozvíjí dechovou a nátiskovou techniku,
- využívá základní dynamické, agogické a artikulační prostředky,
- hraje v přiměřeně rychlejších tempech,
- uplatňuje získané dovednosti při přípravě ke komorní nebo souborové hře,
- interpretuje jednoduché skladby přiměřené svým schopnostem.

4. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny základní snížcové polohy nástroje,
- dále rozvíjí dechovou, nátiskovou a snížcovou techniku,
- používá rozmanitější způsoby artikulace,
- pracuje s dynamikou, tempem a frázováním,
- interpretuje snadnější skladby a orchestrální party s ohledem na jejich charakter,
- podle svých individuálních možností se zapojuje do komorní nebo souborové hry,
- rozvíjí schopnost souhry a odpovědnost za společný hudební výsledek.

5. ročník

Žák:

- samostatněji pracuje na kvalitě a intonační čistotě tónu,
- s pomocí učitele ladí nástroj a reaguje na intonační odchylky,
- dále rozvíjí technickou pohotovost a rozsah nástroje,
- s pomocí učitele formuluje vlastní názor na interpretaci skladby,
- prostřednictvím poslechu rozlišuje základní znaky hudby různých stylových období,
- interpretuje technicky a výrazově náročnější skladby přiměřené svým schopnostem,
- rozvíjí schopnost hry z listu,

- aktivně se zapojuje do komorní nebo souborové hry.

6. ročník

Žák:

- využívá dosud získané technické a výrazové prostředky hry,
- dále rozvíjí dechovou a nátiskovou techniku,
- využívá všechny základní snížcové polohy podle požadavků studovaného repertoáru,
- dbá na intonační čistotu a kulturu tónu,
- pracuje s frázováním, dynamikou, artikulací a tempem,
- samostatněji nastuduje přiměřeně náročnou skladbu nebo part,
- uplatňuje získané dovednosti v komorní nebo souborové hře,
- uvědomuje si spoluodpovědnost za výsledek společné hudební práce.

7. ročník

Žák:

- využívá získané technické a interpretační dovednosti v tónovém rozsahu odpovídajícím svým individuálním možnostem,
- hraje s intonační jistotou a dbá na kvalitu a kultivovanost tónu,
- využívá dynamický rozsah nástroje podle charakteru interpretované skladby,
- uplatňuje správné dechové a nátiskové návyky,
- využívá všechny základní snížcové polohy a podle potřeby také pomocné polohy nástroje,
- pracuje s artikulací, melodickým frázováním, dynamikou a tempem,
- podle svých technických možností uplatňuje základy dvojitého a trojitého staccata,
- využívá hru z listu a hudební paměť,
- rozlišuje základní interpretační specifika skladeb různých stylových období,
- využívá získané interpretační schopnosti v sólové, komorní a souborové hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- upevňuje a dále rozvíjí technické a interpretační dovednosti získané v předchozím studiu,
- využívá nátlaková a dechová cvičení k rozvoji kvality tónu, rozsahu a technické jistoty,
- hraje stupnice a akordy v rozsahu odpovídajícím dosažené technické úrovni,
- podle svých schopností využívá dominantní a zmenšené septakordy,
- hraje vydržované tóny s dynamickým odstíněním,
- využívá legato a staccato,
- rozvíjí techniku dvojitého a trojitého staccata,
- pracuje s intonací, dynamikou, frázováním a hospodařením s dechem,
- hraje z listu a vybrané skladby nebo jejich části z paměti,
- zapojuje se do komorní, souborové nebo orchestrální hry.

3.–4. ročník

Žák:

- samostatně využívá široké spektrum získaných technických a interpretačních dovedností,
- používá melodické ozdoby podle charakteru a stylu skladby,
- pracuje s výrazovými prostředky hry na pozoun, zejména s dynamikou, frázováním, artikulací, hospodařením s dechem a podle charakteru skladby také s vibratem,
- využívá hudební paměť při interpretaci vybraných skladeb,
- pohotově se orientuje při hře z listu,
- formuluje a přiměřeně zdůvodňuje vlastní názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročný komorní nebo orchestrální part,
- hodnotí vlastní výkon v sólové, komorní a orchestrální hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.6 Studijní zaměření Hra na tubu

*Hráč na tubu se ptá po koncertě přítele:
„Co říkáš na ten potlesk?“
„Senzace, kde jsi sehnal tolik příbuzných?“*

5.3.6.1 Učební plány studijního zaměření Hra na tubu

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na tubu	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- V 1. ročníku lze týdenní hodinovou dotaci předmětu Hra na tubu rozdělit do dvou vyučovacích jednotek.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na tubu	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.6.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na tubu

Přípravné studium

Žák:

- seznamuje se s nástrojem a jeho zvukovými možnostmi,
- orientuje se v základní péči o nástroj,
- uplatňuje správné držení nástroje a přirozený postoj při hře,
- osvojuje si základní dechové a nátiskové návyky,
- vytváří a udržuje jednoduché tóny v rozsahu odpovídajícím svým individuálním možnostem,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu,
- reaguje na základní rytmické podněty.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- uplatňuje správné držení nástroje a přirozený postoj při hře,
- osvojuje si základy správného bráničního dýchání,
- správně přikládá nátrubek a vytváří základní nátiskové návyky,
- nasazuje tón jazykem,
- hraje udržované tóny v rozsahu odpovídajícím svým individuálním možnostem,
- rozvíjí kvalitu a znělost tónu,
- hraje jednoduché lidové písně nebo melodie,
- vytváří si návyk pravidelné domácí přípravy,
- dodržuje základní zásady hygieny a bezpečnosti při hře na nástroj.

2. ročník

Žák:

- dále rozvíjí dechovou a nátiskovou techniku,
- rozšiřuje tónový rozsah pomocí vydržovaných tónů a dalších přiměřených nátiskových cvičení,
- rozvíjí hudební paměť prostřednictvím jednoduchých melodických a rytmických cvičení,
- používá tenuto, legato a staccato,
- využívá retní vazby,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu,
- rozlišuje a uplatňuje základní rytmické a tempové prvky,
- hraje jednoduché skladby s doprovodem,
- upevňuje správné návyky bráničního dýchání.

3. ročník

Žák:

- používá správné nasazení tónu a rozvíjí jeho kulturu,
- dbá na znělost a intonační čistotu tónu,
- dále rozvíjí dechovou a nátiskovou techniku,
- využívá základní dynamické odstíny,
- pracuje s artikulací a základním frázováním,
- dbá na lehkost a uvolněnost hry v průběhu hudební fráze,
- hraje v přiměřeně rychlejších tempech,
- zahraje jednoduchou skladbu z listu,
- uplatňuje získané dovednosti při přípravě ke komorní nebo souborové hře.

4. ročník

Žák:

- dále rozvíjí dechovou, nátiskovou a technickou pohotovost,
- hraje v rychlejších tempech přiměřených svým schopnostem,
- zvládá náročnější rytmické útvary,
- pracuje s dynamikou, artikulací a frázováním,

- rozvíjí hudební paměť,
- hraje jednoduché skladby z listu a vybrané skladby nebo jejich části z paměti,
- podle svých individuálních možností se zapojuje do komorní nebo souborové hry,
- rozvíjí schopnost souhry a vnímá svou úlohu ve společné hudební práci.

5. ročník

Žák:

- dále rozvíjí kvalitu, barvu a intonační čistotu tónu,
- zdokonaluje dechovou a nátiskovou techniku,
- rozvíjí technickou pohotovost při hře,
- prostřednictvím poslechu rozlišuje základní znaky hudby různých stylových období,
- interpretuje technicky a výrazově náročnější skladby přiměřené svým schopnostem,
- rozvíjí schopnost hry z listu,
- využívá dynamiku, artikulaci a frázování podle charakteru skladby,
- uplatňuje získané dovednosti v komorní nebo souborové hře.

6. ročník

Žák:

- využívá dosud získané technické a výrazové prostředky hry,
- dále rozvíjí dechovou a nátiskovou techniku,
- dbá na intonační čistotu a kulturu tónu,
- pracuje s frázováním, dynamikou, artikulací a tempem,
- interpretuje repertoár přiměřený svým schopnostem a dosažené technické úrovni,
- samostatněji pracuje při nácvičce a interpretaci skladby,
- uplatňuje získané dovednosti v komorní nebo souborové hře,
- uvědomuje si spoluodpovědnost za výsledek společné hudební práce.

7. ročník

Žák:

- využívá získané technické a interpretační dovednosti v tónovém rozsahu odpovídajícím svým individuálním možnostem,
- hraje s intonační jistotou a dbá na kvalitu a kultivovanost tónu,

- využívá dynamické možnosti nástroje podle charakteru interpretované skladby,
- uplatňuje správné návyky bráničního dýchání a účelně hospodáří s dechem,
- využívá nátiskové a technické dovednosti k lehkosti hry a zpěvnosti tónu,
- pracuje s artikulací, frázováním, dynamikou a tempem,
- využívá výrazové prostředky k vlastnímu hudebnímu projevu,
- hraje vybrané skladby nebo jejich části z paměti,
- využívá získané interpretační schopnosti v sólové, komorní a souborové hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- upevňuje a dále rozvíjí technické a interpretační dovednosti získané v předchozím studiu,
- využívá nátisková a dechová cvičení k rozvoji kvality tónu, rozsahu a technické jistoty,
- hraje stupnice v rozsahu odpovídajícím dosažené technické úrovni,
- hraje vydržované tóny s dynamickým odstíněním,
- využívá různé způsoby artikulace včetně staccata a legata,
- podle svých technických možností rozvíjí dvojité a trojitě staccato,
- pracuje s intonací, dynamikou, frázováním a hospodařením s dechem,
- hraje z listu a vybrané skladby nebo jejich části z paměti,
- zapojuje se do komorní, souborové nebo orchestrální hry.

3.–4. ročník

Žák:

- samostatně využívá široké spektrum získaných technických a interpretačních dovedností,
- používá melodické ozdoby podle charakteru a stylu skladby,
- pracuje s výrazovými prostředky hry na tubu, zejména s dynamikou, frázováním, artikulací a hospodařením s dechem,
- podle charakteru skladby využívá další výrazové prostředky,
- využívá hudební paměť při interpretaci vybraných skladeb,
- pohotově se orientuje při hře z listu,
- formuluje a přiměřeně zdůvodňuje vlastní názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročný komorní nebo orchestrální part,
- hodnotí vlastní výkon v sólové, komorní a orchestrální hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.7 Studijní zaměření Hra na lesní roh

*„Hudba – jako déšť,
kapka za kapkou proniká do srdce a oživuje jej.“
Romain Rolland*

5.3.7.1 Učební plány studijního zaměření Hra na lesní roh

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na lesní roh	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- V 1. ročníku lze týdenní hodinovou dotaci předmětu Hra na lesní roh rozdělit do dvou vyučovacích jednotek.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na lesní roh	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.7.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na lesní roh

Přípravné studium

Žák:

- seznamuje se s nástrojem, jeho částmi a základní údržbou,
- sestaví a připraví nástroj ke hře s pomocí učitele,
- uplatňuje přirozený postoj a správné držení nástroje,

- osvojuje si základy správného dýchání,
- seznamuje se se správným nasazením nátrubku a tvorbou tónu,
- hraje jednoduché vydržované tóny v rozsahu odpovídajícím svým individuálním možnostem,
- používá základní artikulaci tenuto,
- rozvíjí základní rytmické a melodické dovednosti.

Podle fyzických předpokladů může žák zahájit přípravu hrou na nátrubek a pokračovat v ní do doby, než je připraven k bezpečnému a přirozenému držení standardního nástroje.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- zvládá základní péči o nástroj, nátrubek a mechaniku,
- seznamuje se se zvukovými a technickými možnostmi lesního rohu,
- orientuje se v základním notovém zápisu a jednoduchých rytmických hodnotách,
- uplatňuje přirozený a uvolněný postoj a správné držení nástroje,
- správně přikládá nátrubek a rozvíjí základní nátiskové návyky,
- osvojuje si správné nasazení a ukončení tónu,
- vytváří si představu zvukného a kultivovaného hornového tónu,
- využívá základy bráničního dýchání a pracuje s plynulostí výdechu,
- hraje vydržované tóny v rozsahu odpovídajícím svým možnostem,
- používá tenuto a legato,
- propojuje jednoduchý notový zápis s rytmickou a melodickou představou,
- využívá jednoduché prvky improvizace, například hru na ozvěnu,
- hraje jednoduché lidové písně s doprovodem,
- zahraje jednoduchou melodii nebo píseň z listu.

2. ročník

Žák:

- dále rozvíjí dechovou a nátiskovou techniku,

- pracuje s rychlostí a intenzitou nádechu a s plynulostí výdechu,
- využívá vydržované tóny a jednoduchá tónová cvičení k rozvoji kvality tónu,
- správně artikuluje a používá tenuto a legato,
- postupně rozšiřuje tónový rozsah,
- používá základní dynamické odstíny,
- hraje vybranou durovou a mollovou stupnici a tónický kvintakord v rozsahu odpovídajícím své úrovni,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu,
- rozvíjí hudební paměť a jednoduchou improvizaci,
- hraje v duu s učitelem,
- hraje jednoduché skladby s doprovodem,
- zahraje jednoduchou skladbu nebo píseň z listu.

3. ročník

Žák:

- prohlubuje brániční dýchání a účelně hospodář s dechem,
- soustavně pracuje na kvalitě a intonační čistotě tónu,
- používá základní techniku staccata,
- rozšiřuje tónový rozsah podle svých individuálních možností,
- využívá dynamické odstíny a pracuje s crescendem a decrescendem,
- reaguje na tempová a přednesová označení,
- seznamuje se s využitím agogiky,
- hraje vybrané durové stupnice a tónické kvintakordy přiměřené své úrovni,
- interpretuje skladby s doprovodem,
- zapojuje se do duové, komorní nebo jiné společné hry.

4. ročník

Žák:

- dále rozvíjí dechovou, nátlakovou a prstovou techniku,
- pracuje na kvalitě tónu při hře tenuto, legato a staccato,
- postupně rozšiřuje tónový rozsah podle svých schopností,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a tónické kvintakordy,

- samostatněji pracuje s dynamikou,
- rozlišuje základní stylové znaky a zařazuje studované skladby do příslušného stylového období,
- interpretuje vybrané skladby nebo jejich části z paměti,
- zapojuje se do komorní nebo souborové hry,
- experimentuje s jednoduchými melodickými a rytmickými útvary v rámci improvizace.

5. ročník

Žák:

- využívá a dále rozvíjí získané technické a interpretační dovednosti,
- upevňuje správné hráčské návyky,
- dále rozšiřuje tónový rozsah podle svých individuálních možností,
- rozvíjí kvalitu a barvu tónu,
- účelně hospodaří s dechem,
- používá legatové spoje i ve větších intervalech,
- využívá jednoduché a podle svých schopností také dvojité staccato,
- dbá na intonační čistotu,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a tónické kvintakordy,
- používá vhodné frázování a volí odpovídající místa k nádechu,
- udržuje správné tempo a rytmus,
- improvizuje na jednoduchý harmonický doprovod,
- hraje s doprovodem různých nástrojů,
- zapojuje se do komorní nebo souborové hry.

6. ročník

Žák:

- upevňuje správné hráčské návyky a dále rozvíjí techniku hry,
- soustavně pracuje na kvalitě, znělosti a intonaci tónu,
- rozšiřuje tónový rozsah podle svých individuálních možností,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a příslušné akordy,

- chápe princip transpozice a seznamuje se se základy hry v transpozici in Es,
- používá běžné melodické ozdoby,
- rozvíjí koordinaci prstů a technickou pohotovost,
- upevňuje dechové a nátiskové návyky,
- používá legato a staccato i ve větších intervalových spojích,
- podle svých technických možností využívá dvojité staccato,
- pracuje s dechem, nátiskem, artikulací, frázováním a dynamikou,
- samostatně volí vhodná místa k nádechu,
- improvizuje na jednoduchý harmonický podklad,
- aktivně spolupracuje s korepetitorem a dokáže formulovat své interpretační potřeby,
- zapojuje se do komorní nebo souborové hry.

7. ročník

Žák:

- využívá získané technické a interpretační dovednosti při samostatném studiu skladeb,
- rozvíjí lehkost hry a zpěvnost tónu,
- dbá na intonační čistotu a zvučnost tónu,
- samostatně pracuje s dechem, nátiskem a artikulací,
- využívá frázování, dynamiku a další výrazové prostředky podle charakteru skladby,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a příslušné akordy v rozsahu odpovídajícím dosažené technické úrovni,
- používá běžné melodické ozdoby,
- využívá dvojité staccato podle charakteru a technických požadavků skladby,
- spolupracuje s korepetitorem a dokáže formulovat svůj interpretační názor,
- využívá získané improvizací dovednosti,
- hodnotí vlastní výkon i výkony druhých,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do komorní a souborové hry,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- samostatně využívá a dále rozvíjí technické a interpretační dovednosti získané v předchozím studiu,
- využívá vydržované tóny a další technická cvičení k rozvoji kvality tónu, rozsahu a nátiskové jistoty,
- samostatně pracuje s frázováním, dynamikou, artikulací a tempovým rozlišením,
- používá melodické ozdoby,
- zdokonaluje se ve hře z listu,
- dbá na intonační čistotu a přesnou artikulaci,
- rozšiřuje svůj tónový rozsah podle individuálních možností,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice, tónické kvintakordy a dominantní septakordy v rozsahu odpovídajícím dosažené úrovni,
- hraje chromatickou stupnici,
- rozvíjí improvizaci dovednosti v hudebních žánrech odpovídajících svému zaměření a zájmům,
- pravidelně spolupracuje s korepetitorem,
- aktivně se zapojuje do komorní a souborové hry,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu.

3.–4. ročník

Žák:

- samostatně využívá široké spektrum získaných technických a interpretačních dovedností,
- dále zdokonaluje dechovou, nátiskovou a prstovou techniku,
- formuluje a přiměřeně zdůvodňuje vlastní názor na interpretaci skladeb,
- samostatně pracuje s frázováním, dynamikou, agogikou, artikulací a tempovým rozlišením,
- využívá melodické ozdoby,
- pohotově se orientuje při hře z listu,
- dbá na intonační čistotu a přesnou artikulaci,
- transponuje jednoduché melodie nebo skladby,
- rozšiřuje tónový rozsah podle svých individuálních možností,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice, příslušné akordy a chromatickou stupnici,

- orientuje se v dalších stupnicových a harmonických strukturách podle svého zaměření a studovaného repertoáru,
- rozvíjí improvizaci v hudebních žánrech, které odpovídají jeho zájmům a zaměření,
- aktivně spolupracuje s korepeticí,
- zapojuje se do komorní, souborové nebo jiné společné hudební činnosti,
- samostatně vyhledává vhodný repertoár, nahrávky a další zdroje související s oborem,
- samostatně organizuje svou individuální práci a odpovědně se zapojuje do společné hudební činnosti,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.8 Studijní zaměření Hra na klarinet

„Klarinetové etudy cvičím zásadně až do úplného vyčerpání... úplně vyčerpaný jsem za deset minut.“

5.3.8.1 Učební plány studijního zaměření Hra na klarinet

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na klarinet	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- V 1. ročníku lze týdenní hodinovou dotaci předmětu Hra na klarinet rozdělit do dvou vyučovacích jednotek.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na klarinet	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.8.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na klarinet

Přípravné studium

Žák:

- seznamuje se s nástrojem a jeho zvukovými možnostmi,
- orientuje se v základní péči o nástroj,
- uplatňuje přirozený postoj při hře a správné držení nástroje,
- osvojuje si základní dechové a nátiskové návyky,
- seznamuje se se správným nasazením plátku a tvorbou tónu,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu,
- rozvíjí rytmickou představivost,
- hraje jednoduché tóny, rytmy a melodické útvary v rozsahu odpovídajícím svým individuálním možnostem.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- seznamuje se se zvukovými a technickými možnostmi nástroje,
- sestaví a rozloží nástroj a zvládá jeho základní údržbu,
- pečuje o plátek, hubičku a korkové čepy,
- správně nasazuje plátek na hubičku,
- uplatňuje přirozené a uvolněné držení nástroje a správný postoj při hře,
- osvojuje si základní dechové a nátiskové návyky,
- správně nasazuje a ukončuje tón,
- rozvíjí kvalitu a stabilitu tónu,

- hraje jednoduché lidové písně a melodie v rozsahu odpovídajícím svým individuálním možnostem,
- vytváří si návyk pravidelné domácí přípravy,
- dodržuje základní zásady hygieny a bezpečnosti při hře na nástroj.

2. ročník

Žák:

- upevňuje přirozené a uvolněné držení nástroje a správný postoj při hře,
- dále rozvíjí dechové a nátiskové návyky,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu,
- orientuje se ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu,
- rozlišuje a uplatňuje základní rytmičné a tempové prvky,
- seznamuje se se základní péčí a úpravou klarinetového plátku,
- používá základní artikulaci detaché, legato a staccato,
- rozvíjí kvalitu tónu a technickou pohotovost,
- hraje jednoduché skladby přiměřené svým schopnostem.

3. ročník

Žák:

- dále rozvíjí správné nasazení, kvalitu a kultivovanost tónu,
- upevňuje dechovou, nátiskovou a prstovou techniku,
- hraje v přiměřeně rychlejších tempech,
- používá detaché, legato a staccato,
- rozvíjí hudební paměť,
- hraje jednoduché skladby z listu a vybrané skladby nebo jejich části zpaměti,
- seznamuje se s technikou přefukovaných tónů,
- podle anatomických dispozic rukou využívá vhodné hmatové varianty pro spodní tóny,
- přiměřeně hodnotí vlastní výkon.

4. ročník

Žák:

- interpretuje přiměřeně náročné skladby odpovídající svým schopnostem,
- zvládá náročnější rytmické útvary,
- využívá základní dynamické odstíny,
- dále rozvíjí dechovou, nátiskovou a prstovou techniku,
- zdokonaluje kvalitu tónu v přechodovém rejstříku,
- samostatněji pracuje na přiměřeném repertoáru,
- zapojuje se do komorní nebo souborové hry,
- vnímá charakter skladby a uplatňuje základní výrazové prostředky.

5. ročník

Žák:

- dále rozvíjí kvalitu a barvu tónu,
- usiluje o zvukovou vyrovnanost jednotlivých rejstříků,
- zdokonaluje dechovou, nátiskovou a prstovou techniku,
- interpretuje technicky a výrazově náročnější skladby přiměřené svým schopnostem,
- rozvíjí schopnost hry z listu,
- využívá frázování podle charakteru skladby a svých individuálních možností,
- rozvíjí schopnost souhry a aktivně se zapojuje do komorní nebo souborové hry.

6. ročník

Žák:

- interpretuje repertoár přiměřený svým schopnostem a dosažené technické úrovni,
- dále rozvíjí kvalitu tónu, prstovou techniku a technickou pohotovost,
- dbá na intonační čistotu,
- pracuje s frázováním, dynamikou, artikulací a tempem,
- rozšiřuje tónový rozsah podle svých individuálních možností,
- orientuje se v principu oktávové transpozice a seznamuje se s transpozicí v C a A,
- uplatňuje získané dovednosti v komorní nebo souborové hře,
- samostatněji pracuje při nácviu a interpretaci skladby.

7. ročník

Žák:

- využívá získané technické a interpretační dovednosti při hře přiměřeně náročného repertoáru,
- hraje kultivovaným a vyrovnaným tónem v jednotlivých rejstřících,
- uplatňuje správné dechové a nátiskové návyky,
- využívá technickou pohotovost a lehkost hry,
- pracuje s dynamikou, tempem, frázováním, artikulací a agogikou podle charakteru skladby,
- dbá na intonační čistotu,
- hraje vybrané skladby nebo jejich části z paměti,
- využívá získané interpretační schopnosti v sólové, komorní a souborové hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- upevňuje a dále rozvíjí technické a interpretační dovednosti získané v předchozím studiu,
- využívá vydržované tóny a další technická cvičení k rozvoji kvality tónu a nátiskové jistoty,
- rozvíjí prstovou techniku a technickou pohotovost,
- využívá různé způsoby artikulace včetně staccata,
- pracuje s dynamikou, frázováním a hospodařením s dechem,
- používá melodické ozdoby,
- hraje z listu a vybrané skladby nebo jejich části z paměti,
- samostatněji nastuduje přiměřeně náročnou skladbu,
- zapojuje se do komorní, souborové nebo orchestrální hry,
- hodnotí vlastní interpretační výkon a pracuje na jeho dalším rozvoji.

3.–4. ročník

Žák:

- samostatně využívá široké spektrum získaných technických a interpretačních dovedností,
- formuluje a přiměřeně zdůvodňuje vlastní názor na interpretaci skladeb,
- pracuje s výrazovými prostředky hry na klarinet, zejména s dynamikou, frázováním, hospodařením s dechem, artikulací a podle charakteru skladby také s vibratem,
- využívá hudební paměť při interpretaci vybraných skladeb,
- používá melodické ozdoby podle stylu a charakteru skladby,
- pohotově se orientuje při hře z listu,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročný komorní nebo orchestrální part,
- hodnotí jednotlivé složky vlastního interpretačního výkonu,
- transponuje jednoduché melodie nebo skladby,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.9 Studijní zaměření Hra na saxofon

*„Tati, dnes jsem hrál na saxofon a soused, aby to nemusel poslouchat, nám kamenem rozbil okno.“
„To nevadí, synáčku. Vždyť teď tě musí slyšet ještě mnohem víc.“*

5.3.9.1 Učební plány studijního zaměření Hra na saxofon

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na saxofon	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- V 1. ročníku lze týdenní hodinovou dotaci předmětu Hra na saxofon rozdělit do dvou vyučovacích jednotek.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na saxofon	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.9.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na saxofon

Přípravné studium

Žák:

- seznamuje se s nástrojem a jeho zvukovými možnostmi,
- orientuje se v základní péči o nástroj,
- uplatňuje přirozený postoj při hře a správné držení nástroje,

- osvojuje si základní dechové a nátiskové návyky,
- seznamuje se se správným nasazením plátku a tvorbou tónu,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu,
- rozvíjí rytmickou představivost,
- hraje jednoduché rytmic
- ké a melodické útvary podle svých individuálních možností.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- seznamuje se se vznikem a základním vývojem saxofonu,
- pojmenuje základní části nástroje,
- správně připraví plátek a hubičku ke hře,
- sestaví a rozloží nástroj a zvládá jeho základní údržbu,
- uplatňuje přirozený postoj, správné držení nástroje a základní dechové návyky,
- správně nasazuje tón,
- hraje nasazovaně a legato v rozsahu odpovídajícím svým individuálním možnostem,
- hraje vybranou durovou stupnici a jednoduchý kvintakord,
- interpretuje jednoduché lidové písně a drobné skladby,
- přiměřeně zhodnotí vlastní výkon,
- vytváří si návyk pravidelné domácí přípravy,
- seznamuje se s odpovědným přístupem k veřejnému vystupování.

2. ročník

Žák:

- dále rozvíjí dechovou a nátiskovou techniku,
- používá základní dynamické odstíny,
- postupně rozšiřuje tónový rozsah nástroje,
- hraje vybrané durové stupnice a příslušné kvintakordy,

- používá legato, detaché a staccato,
- rozvíjí kvalitu tónu a technickou pohotovost,
- podle svých schopností se zapojuje do souhry s dalším nástrojem,
- interpretuje jednoduché lidové písně a skladby z oblasti populární hudby,
- přiměřeně hodnotí vlastní výkon,
- upevňuje návyk pravidelné domácí přípravy.

3. ročník

Žák:

- soustavně pracuje na kvalitě a barvě tónu,
- rozšiřuje nátiskový a tónový rozsah,
- pracuje na vyrovnaném ozvu spodního a vrchního rejstříku,
- na základní úrovni používá artikulaci T/D,
- hraje vybrané stupnice a příslušné kvintakordy,
- využívá základní dynamické odstíny,
- orientuje se v notovém zápisu přiměřeně náročné skladby,
- hraje jednoduché skladby z listu i podle sluchu,
- orientuje se v základních rytmických útvarech včetně synkopy a tečkovaného rytmu,
- interpretuje drobné skladby různých stylových období a žánrů,
- rozvíjí hudební paměť,
- spolupracuje v komorní, souborové nebo orchestrální hře,
- přiměřeně hodnotí vlastní výkon i výkon spoluhráčů a respektuje jejich názor,
- pracuje vytrvale na nácviu studovaného repertoáru.

4. ročník

Žák:

- uplatňuje správné nátiskové návyky při tvorbě kvalitního tónu,
- dále rozvíjí artikulaci T/D,
- pracuje na rytmické přesnosti hry,
- využívá dynamiku, frázování a artikulaci jako výrazové prostředky,

- seznamuje se s frázováním typickým pro populární, swingovou a jazzovou hudbu,
- pohotověji hraje jednoduché skladby z listu,
- interpretuje skladby různých stylových období a žánrů,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a příslušné kvintakordy,
- podle svých schopností se zapojuje do komorních nebo souborových uskupení,
- přiměřeně hodnotí vlastní výkon i výkon spoluhráčů.

5. ročník

Žák:

- interpretuje přiměřeně náročné skladby různých stylů a žánrů,
- využívá artikulaci T/D v rytmičtém frázování,
- pracuje se synkopami, triolami a dalšími rytmičtými prvky typickými pro swingovou a jazzovou interpretaci,
- využívá výrazové prostředky moderní, swingové a jazzové hudby podle svých individuálních možností,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice, kvintakordy a dominantní septakordy v rozsahu odpovídajícím své technické úrovni,
- pracuje na vyrovnaném ozvu spodního a vrchního rejstříku,
- rozvíjí schopnost hry z listu,
- aktivně se zapojuje do komorní nebo souborové hry,
- hodnotí vlastní výkon i výkon spoluhráčů,
- upevňuje samostatnost a vytrvalost při domácí přípravě.

6. ročník

Žák:

- tvoří znělý, uvolněný a kultivovaný tón,
- dále rozvíjí dechovou, nátiskovou a prstovou techniku,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice, kvintakordy a dominantní septakordy,

- používá běžné melodické ozdoby,
- seznamuje se s elementárními principy transpozice,
- využívá pomocné hmaty podle potřeb studovaného repertoáru,
- interpretuje technicky a výrazově náročnější skladby různých hudebních období a žánrů,
- podle svých schopností se zapojuje do různých souborových uskupení,
- přiměřeně hodnotí vlastní výkon,
- samostatněji a vytrvale pracuje při nácviku studovaného repertoáru.

7. ročník

Žák:

- využívá získané technické a interpretační dovednosti při samostatném studiu skladeb,
- vytváří kultivovaný a barevně vyrovnaný tón,
- používá stabilní nátisk a odpovídající artikulaci,
- podle charakteru skladby využívá nátiskové vibrato,
- pracuje s dynamikou, frázováním, artikulací, agogikou a tempem,
- hraje z listu,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu,
- orientuje se v základních principech ladění nástroje,
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů,
- podle svých schopností využívá náročnější technické prvky hry,
- hodnotí vlastní výkon i výkon spoluhráčů a respektuje jejich interpretační názory,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- samostatně využívá a dále rozvíjí technické a interpretační dovednosti získané v předchozím studiu,
- tvoří kultivovaný tón a usiluje o zvukovou vyrovnanost spodního i vrchního rejstříku,
- samostatně pracuje s dynamikou, artikulací, frázováním a agogikou,
- používá artikulaci T/D podle charakteru studovaného repertoáru,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice, kvintakordy a dominantní septakordy,
- orientuje se v principu oktávové transpozice,
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů,
- hraje z listu a využívá hudební paměť,
- zapojuje se do komorní, souborové nebo orchestrální hry,
- hodnotí vlastní výkon i výkon spoluhráčů,
- samostatně a vytrvale pracuje při nácviku studovaného repertoáru.

3.–4. ročník

Žák:

- samostatně pracuje s barvou, kvalitou a kultivovaností tónu,
- využívá technické a výrazové prostředky odpovídající charakteru a stylu skladby,
- orientuje se v základních harmonických postupech a využívá je při jednoduché improvizaci,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice, kvintakordy a dominantní septakordy,
- samostatně vyhledává vhodný repertoár a podílí se na jeho výběru,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu,
- formuluje a zdůvodňuje vlastní názor na interpretaci,
- využívá hudební paměť a pohotovost při hře z listu,
- transponuje jednoduché melodie nebo skladby,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročný komorní nebo orchestrální part,
- aktivně se zapojuje do souborů různého obsazení a žánrového zaměření a odpovědně spolupracuje na společném zvuku a interpretaci,
- hodnotí vlastní výkon i výkony druhých,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.10 Studijní zaměření Hra na housle

„Bohužel, začátečnické fidlání nezní uchu profesionála příliš libozvučně. Jde o to, nevnímat tolik ten příšerný zvuk, který zprvu smyčec vydává a který zní, jako když se páří kočka s andulkou. Když se člověk naučí hrát na housle, pochopí velmi dobře, že úspěch nepřichází hned, ale když přijde, stojí to za to.“
Houslová virtuózka Eos Chater

5.3.10.1 Učební plány studijního zaměření Hra na housle

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na housle	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- V 1. ročníku lze týdenní hodinovou dotaci předmětu Hra na housle rozdělit do dvou vyučovacích jednotek.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na housle	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.10.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na housle

Přípravné studium

Žák:

- pojmenuje základní části houslí a smyčce a jednotlivé struny,
- osvojuje si přirozený postoj a základní držení houslí a smyčce,
- vede smyčec po prázdných strunách,
- reprodukuje jednoduché rytmické útvary na prázdných strunách,
- hraje jednoduché melodické útvary nebo písničky na jedné struně,
- podle svých individuálních možností využívá přechody smyčce přes struny,
- osvojuje si základní postavení prstů levé ruky,
- postupně se seznamuje se základním durovým prstokladem,
- rozvíjí základní sluchovou a rytmickou představivost.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- uplatňuje základní návyky přirozeného a uvolněného držení těla, houslí a smyčce,
- rozvíjí koordinaci pravé a levé ruky,
- používá správné postavení prstů obou rukou,
- vede smyčec celou délkou i jeho částmi podle svých individuálních možností,
- používá základní smyky detaché a legato,
- propojuje notový zápis s odpovídajícím prstokladem,
- hraje jednoduché stupnice v rozsahu přiměřeném své úrovni,
- hraje jednoduché lidové písničky z paměti,
- přechází smyčcem přes struny,
- rozlišuje kvalitu tónu a využívá sluchovou sebekontrolu se zaměřením na intonaci,

- hraje jednoduché skladby s doprovodem klavíru nebo druhých houslí.

2. ročník

Žák:

- upevňuje správné a uvolněné držení houslí,
- využívá volný pohyb pravé paže při vedení smyčce,
- upevňuje správné postavení levé ruky a rozvíjí pohyblivost prstů,
- hraje celým smyčcem i jeho jednotlivými částmi,
- rozvíjí prstovou techniku prostřednictvím jednoduchých technických cvičení a etud,
- používá legato na jedné struně i s přechodem přes struny,
- využívá základní dynamické odstíny,
- uplatňuje základní výrazové prostředky při interpretaci skladby,
- rozvíjí intonační sebekontrolu,
- seznamuje se s dalšími variantami prstokladů,
- hraje jednoduché skladby z paměti sólově nebo s doprovodem druhého nástroje.

3. ročník

Žák:

- koordinuje činnost pravé a levé ruky při zachování přirozeného držení těla a nástroje,
- propojuje prstová a smyková cvičení,
- používá celý smyčec i jeho jednotlivé části,
- pracuje na kvalitě a kultivovanosti tónu,
- využívá základní smyky detaché, legato a staccato,
- rozvíjí intonační cit a sluchovou sebekontrolu,
- podle svých individuálních možností hraje jednoduchou skladbu z paměti,
- udrží vlastní melodickou linii při souhře s druhým nástrojem,
- využívá dynamické změny včetně crescenda a decrescenda,
- rozvíjí rytmickou a technickou pohotovost.

4. ročník

Žák:

- využívá prstová a smyková cvičení k dalšímu rozvoji techniky,
- orientuje se v základních prstokladech v I. poloze a vzájemně je propojuje,

- seznamuje se s výměnou poloh a podle svých možností hraje ve III. poloze,
- podle individuálních předpokladů se seznamuje s vibratem a postupně je využívá,
- rozvíjí hru jednoduchých dvojhmatů,
- zdokonaluje výměny smyčce a práci zápěstí,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice v rozsahu odpovídajícím své technické úrovni,
- uplatňuje přesný rytmus a respektuje předepsané tempo,
- zapojuje se do komorní nebo souborové hry.

5. ročník

Žák:

- upevňuje orientaci ve III. poloze a dále rozvíjí výměny poloh,
- využívá prstová a smyková cvičení k rozvoji technické jistoty,
- používá vibrato podle svých individuálních možností a charakteru skladby,
- usiluje o zpěvnost a kultivovanost houslového tónu,
- dynamicky a výrazově utváří hudební frázi,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a příslušné akordy,
- využívá přiměřeně náročné technické prvky pravé a levé ruky,
- používá jednoduché melodické ozdoby,
- zahraje jednoduchou skladbu z listu,
- uplatňuje své dovednosti v komorní nebo souborové hře.

6. ročník

Žák:

- orientuje se ve III. a podle svých individuálních možností také v dalších polohách,
- dále rozvíjí plynulé výměny poloh,
- používá prstová a smyková cvičení v různých částech smyčce,
- využívá vibrato při interpretaci přednesových skladeb,
- hraje skladby přiměřené úrovni z listu,
- vědomě pracuje s dynamikou, frázováním a hudebním výrazem,
- podle svých individuálních schopností používá trylky a dvojhmaty,
- zvládá hru v rychlejších tempech a náročnějších rytmických útvarech,

- hraje vybrané stupnice a akordy odpovídající dosažené technické úrovni,
- uplatňuje získané dovednosti v komorní nebo souborové hře.

7. ročník

Žák:

- samostatně naladí nástroj,
- využívá při hře barevné a dynamické možnosti houslového tónu,
- používá různé druhy smyků podle charakteru studovaného repertoáru,
- využívá melodické ozdoby,
- orientuje se v náročnějším notovém zápisu a rytmických strukturách,
- využívá plynulé výměny do vyšších poloh,
- používá základní dvojhmady,
- uplatňuje intonační sebekontrolu také ve vyšších polohách,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu,
- interpretuje skladby s využitím vlastního hudebního názoru a odpovídajících výrazových prostředků,
- uplatňuje se v komorní, souborové nebo orchestrální hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- navazuje na technické a interpretační dovednosti získané v I. stupni a dále je rozvíjí,
- využívá stupnice, etudy a technická cvičení k dalšímu rozvoji hráčské techniky,
- orientuje se ve vyšších polohách a využívá plynulé výměny mezi nimi,
- používá různé druhy smyků a zdokonaluje techniku pravé ruky,
- rozvíjí koordinaci pravé a levé ruky,
- uplatňuje intonační sebekontrolu,
- využívá melodické ozdoby,

- pracuje s kvalitou a barvou tónu,
- samostatně využívá dynamiku, frázování a další výrazové prostředky,
- rozvíjí schopnost hry z listu,
- zapojuje se do komorní, souborové nebo orchestrální hry.

3.–4. ročník

Žák:

- samostatně využívá získané technické a interpretační dovednosti,
- používá různé druhy smyků podle stylu a charakteru skladby,
- orientuje se ve vyšších polohách a plynule mezi nimi přechází,
- využívá dvojhmaty a melodické ozdoby podle technických požadavků repertoáru,
- uplatňuje intonační sebekontrolu,
- vědomě pracuje s kvalitou, barvou a dynamikou tónu,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu a při interpretaci uplatňuje vlastní hudební představu,
- formuluje vlastní názor na interpretaci skladby,
- hodnotí vlastní interpretační výkon a získané zkušenosti využívá při další práci,
- interpretuje skladby různých stylových období,
- aktivně se zapojuje do komorní, souborové nebo orchestrální hry,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se podílí na společné hudební práci,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.11 Studijní zaměření Hra na kytaru

*„Potřebovala bych tenkou strunu.“
 „A jakou? Na jaký nástroj?“
 „To je jedno, to je na krájení knedlíků.“*

5.3.11.1 Učební plány studijního zaměření Hra na kytaru

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na kytaru	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- V 1. a 2. ročníku může výuka předmětu Hra na kytaru probíhat individuálně nebo ve skupině nejvýše dvou žáků.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na kytaru	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.11.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na kytaru

Přípravné studium

Žák:

- pojmenuje základní části kytary a jednotlivé struny,
- osvojuje si přirozené posazení a základní držení nástroje,
- seznamuje se se správným postavením pravé a levé ruky,
- hraje jednoduché úhozy na prázdných strunách,
- střídá prsty pravé ruky i, m,
- používá palec na basových strunách,
- reprodukuje jednoduché rytmické útvary a melodické motivy,
- reaguje na jednoduchou hru na ozvěnu,
- rozlišuje základní rytmické hodnoty,
- podle svých možností doprovází jednoduché písně nebo říkadla na prázdných strunách.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- uplatňuje správné posazení a držení nástroje,
- orientuje se v základním označení prstů pravé a levé ruky a v názvech strun,
- používá úhoz apoyando s pravidelným střídáním prstů i, m,
- používá úhoz tirando se zapojením prstů p, i, m, a na prázdných strunách,
- hraje jednoduché jednohlasé melodie a lidové písně v I. poloze,
- propojuje notový zápis s orientací na hmatníku,
- hraje jednoduchou stupnici v rozsahu odpovídajícím své úrovni,
- používá základní jednoduché akordické hmaty,
- vytváří si návyk pravidelné domácí přípravy.

2. ročník

Žák:

- rozlišuje a používá úhozy apoyando a tirando,
- orientuje se v I. poloze na všech strunách a propojuje ji s notovým zápisem,
- upevňuje správné postavení levé ruky a způsob kladení prstů na hmatník,
- rozvíjí koordinaci pravé a levé ruky,
- interpretuje jednoduchou etudu a přednesovou skladbu přiměřenou svým schopnostem,
- hraje vybrané stupnice v první poloze,
- používá základní akordy v I. poloze,

- hraje jednoduché melodické a doprovodné útvary,
- rozvíjí kvalitu tónu a rytmickou přesnost.

3. ročník

Žák:

- kombinuje úhozy apoyando a tirando v postupně složitějších prstových variantách,
- podle svých individuálních možností hraje dvojhlas,
- orientuje se na hmatníku v rozsahu odpovídajícím dosažené úrovni,
- používá jednoduchou výměnu polohy,
- pracuje se základní dynamikou,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a příslušné akordy,
- interpretuje jednoduché skladby s dynamickým rozlišením,
- hraje jednoduché doprovody ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu,
- zapojuje se do jednoduché souhry s učitelem nebo dalším nástrojem.

4. ročník

Žák:

- používá trojhlasou a vícehlasou hru,
- dále rozvíjí orientaci na hmatníku a výměny poloh,
- seznamuje se se základními tónovými rejstříky sul ponticello a sul tasto,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice s výměnou poloh,
- hraje doprovody podle akordových značek v různých rytmech a taktech,
- pracuje s dynamikou a frázováním,
- rozvíjí samostatnost při nácviku,
- naladí nástroj s pomocí ladičky,
- uplatňuje získané dovednosti v jednoduché komorní nebo souborové hře.

5. ročník

Žák:

- orientuje se v dosud probíraných polohách a propojuje orientaci na hmatníku s uvědomělým čtením notového zápisu,
- používá technická cvičení ve složitějších rytmických, dynamických a úhozových variantách,
- zvládá plynulejší výměnu poloh,
- používá přirozené flažolety a staccato,
- orientuje se v náročnějších rytmických útvarech, například synkopách, triolách a tečkovaném rytmu,
- interpretuje skladby různých hudebních žánrů a stylových období,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a příslušné akordy,
- rozvíjí schopnost hry z listu,
- uplatňuje své dovednosti v komorní nebo souborové hře.

6. ročník

Žák:

- dále rozvíjí orientaci na hmatníku ve vyšších polohách,
- zvládá správnou práci levé ruky při výměně poloh,
- používá vzestupné a odtažné legato v jednodušších případech,
- používá malé barré,
- při interpretaci využívá akcenty, staccato, dynamiku a tónové rejstříky,
- hraje vybrané stupnice a kadence v různých rytmických, prstových a úhozových variantách,
- pracuje na technické vyrovnanosti pravé a levé ruky,
- samostatněji studuje přiměřeně náročný repertoár,
- uplatňuje získané dovednosti v komorní nebo souborové hře.

7. ročník

Žák:

- používá vzestupné a odtažné legato i ve složitějších skupinách,
- využívá přirozené a podle svých možností také další flažolety,
- používá staccato, vibrato, akcenty, opakované tóny, glissando a tlumení tónů,
- orientuje se po hmatníku v rozsahu odpovídajícím dosažené technické úrovni,
- používá velké barré,
- využívá prstovou techniku pravé a levé ruky přiměřenou studovanému repertoáru,
- pracuje s dynamikou, tempem, tónovými rejstříky, vibratem a dalšími výrazovými prostředky,
- rozlišuje základní interpretační zásady skladeb různých žánrů a stylových období,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu,
- uplatňuje své dovednosti v sólové, komorní nebo souborové hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- navazuje na technické a interpretační dovednosti získané v předchozím studiu a dále je rozvíjí,
- upevňuje a rozvíjí technické prvky potřebné pro interpretaci studovaných skladeb, zejména legato, melodické ozdoby, tónové rejstříky a vibrato,
- soustavně sluchem kontroluje kvalitu tónu a vyrovnanost hry,
- využívá stupnice, intervalová a technická cvičení k rozvoji hráčské techniky,
- interpretuje skladby různých stylových období a žánrů,
- využívá kadence při tvorbě a improvizaci jednoduchých doprovodů,
- orientuje se v rozšířených akordických strukturách podle požadavků studovaného repertoáru,
- hraje z listu a využívá hudební paměť,

- uplatňuje získané dovednosti v sólové, komorní nebo souborové hře.

3.–4. ročník

Žák:

- interpretuje skladby různých stylů a žánrů podle svého zaměření a zájmu,
- udržuje rovnováhu mezi technickou a výrazovou složkou hry,
- samostatně řeší technické nároky studovaného repertoáru,
- využívá uvolněný a funkční hráčský aparát,
- soustavně uplatňuje sluchovou sebekontrolu,
- samostatně pracuje s dynamikou, frázováním, tónovou barvou a dalšími výrazovými prostředky,
- orientuje se v současné kytarové hudbě,
- samostatně vybírá a studuje repertoár odpovídající svému zaměření,
- vytváří si vlastní repertoár a postupně jej rozšiřuje,
- formuluje vlastní názor na interpretaci skladeb,
- uplatňuje se v sólové, komorní nebo souborové hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.12 Studijní zaměření Hra na elektrickou kytaru

Přijde kytarista ke zvukaři a říká: „Hele, mohl bys mi dát do odposlechu víc mě, trochu míň basy, ubrat bicí a přidat ten reverb?“

Zvukař: „Jasně.“ (Otočí knoflíkem, který není nikam zapojený). „Lepší?“

Kytarista: „Perfektní, díky!“

Studijní zaměření Hra na elektrickou kytaru je určeno žákům se zájmem o hru na elektrickou kytaru a její uplatnění zejména v oblasti moderní hudby.

Výuka je zaměřena především na:

- rozvoj techniky hry trsátkem i prsty,

- rytmický doprovod a akordickou hru,
- hru riffů a sólových partů,
- orientaci v harmonii a stupnicích,
- improvizaci,
- práci se zvukem, aparaturou a efekty,
- uplatnění v souborové a kapelové hře.

Studijní zaměření vychází ze vzdělávacího zaměření Hra na strunné nástroje a rozpracovává jeho vzdělávací obsah s ohledem na specifika hry na elektrickou kytaru. Důraz je kladen zejména na praktické využití v moderní hudbě, například v rocku, popu, blues nebo funku.

Předchozí hra na kytaru v rozsahu alespoň dvou let je vhodnou, nikoli však nezbytnou přípravou ke studiu hry na elektrickou kytaru. Při přijímání a zařazení žáka může škola přihlídnout k jeho dosavadním hudebním a technickým dovednostem v souladu s platnými právními předpisy.

5.3.12.1 Učební plány studijního zaměření Hra na elektrickou kytaru

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na elektrickou kytaru	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- V 1. a 2. ročníku může výuka předmětu Hra na elektrickou kytaru probíhat individuálně nebo ve skupině nejvýše dvou žáků.
- Předmět Hudební praktikum může být realizován zejména formou souborové, kapelové nebo jiné kolektivní hry podle aktuální nabídky školy.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na elektrickou kytaru	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.12.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na elektrickou kytaru

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- správně drží nástroj a osvojuje si základní postavení pravé a levé ruky,
- orientuje se v názvech strun a základním ladění nástroje,
- hraje jednoduché rytmické útvary na jedné struně,
- používá základní úhoz trsátkem směrem dolů,
- hraje jednoduché jednohlasé motivy,
- rozlišuje základní rytmické hodnoty,
- vytváří si základní pracovní návyky a pravidelně se připravuje na výuku.

2. ročník

Žák:

- střídá úhoz trsátkem směrem dolů a nahoru,
- orientuje se v základní poloze na hmatníku,
- hraje jednoduché melodie a technická cvičení,
- používá základní otevřené akordy,
- doprovází jednoduché písně,
- rozvíjí rytmickou přesnost,
- zapojuje se do jednoduché souhry s dalším nástrojem.

3. ročník

Žák:

- hraje základní rytmické doprovody ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu,
- orientuje se v základních akordických značkách,
- používá power akordy,
- hraje jednoduché riffy,
- rozvíjí koordinaci pravé a levé ruky,
- interpretuje jednoduchou skladbu nebo její část z paměti,
- reaguje na tempo a rytmus při společné hře,
- rozvíjí samostatnost při domácí přípravě.

4. ročník

Žák:

- orientuje se v základním tvaru pentatonické stupnice,
- vytváří jednoduché rytmické a rockové doprovody,
- používá základní techniky slide, hammer-on a pull-off,
- hraje jednoduché riffy a licky,
- orientuje se v tabulatuře,
- rozlišuje a používá základní zvukové nastavení nástroje, zejména čistý a zkreslený zvuk,
- zapojuje se do komorní, souborové nebo kapelové hry.

5. ročník

Žák:

- rozšiřuje orientaci v pentatonických stupnicích do dalších poloh,
- používá techniku bending,
- hraje náročnější rytmické útvary,
- improvizuje v rámci pentatonické stupnice,
- hraje s doprovodem jiného nástroje nebo nahraného doprovodu,
- rozlišuje základní interpretační znaky rocku, blues a popu,
- podle svých schopností vytváří jednoduché vlastní melodické nebo rytmické útvary,
- spolupracuje v souborové nebo kapelové hře.

6. ročník

Žák:

- transponuje pentatonické stupnice do různých tónin,
- zdokonaluje techniku střídavého úhozu trsátkem a tlumení strun,
- hraje technicky náročnější riffy a sólové party,
- orientuje se ve formě skladby,
- využívá dynamiku a další výrazové prostředky,
- pracuje s různými zvukovými možnostmi nástroje,
- aktivně se zapojuje do souborové nebo kapelové hry,
- samostatně pracuje při nácvičce studovaného repertoáru.

7. ročník

Žák:

- využívá techniky bending, vibrato, palm muting a další technické prostředky odpovídající studovanému repertoáru,
- improvizuje v různých tóninách podle svých individuálních schopností,
- orientuje se na hmatníku ve více polohách,
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů,
- vytváří vlastní doprovody a jednoduché sólové party,
- ovládá nástrojovou techniku přiměřenou dosažené úrovni a hraje s kultivovaným tónem,
- samostatně naladí nástroj,
- orientuje se ve složitějších rytmech a využívá notový zápis, tabulaturu a akordické značky,

- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu,
- využívá dynamiku, tempové rozlišení, artikulaci a frázování,
- používá základní harmonické postupy a podle svých schopností vytváří vlastní doprovody,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do souborové nebo kapelové hry,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1. ročník

Žák:

- dále rozvíjí technickou jistotu hry,
- orientuje se v základních harmonických vztazích a stupnicích,
- hraje technicky a rytmicky náročnější doprovody,
- pracuje se zvukem nástroje, aparaturou a základními efekty,
- rozvíjí rytmickou přesnost,
- zapojuje se do souborové nebo kapelové hry,
- samostatně studuje přiměřeně náročný repertoár.

2. ročník

Žák:

- improvizuje na základě znalosti stupnic a akordů,
- využívá pokročilejší techniky hry, například legato a základní tapping,
- orientuje se ve formě skladby,
- vytváří vlastní sólové party,
- rozvíjí stylově odpovídající interpretaci,
- pracuje s barvou a kvalitou tónu,
- spolupracuje v různých souborových sestavách,
- rozšiřuje svůj repertoár.

3. ročník

Žák:

- dále rozvíjí improvizální dovednosti,
- chápe funkci elektrické kytary v souboru nebo kapele,
- samostatně pracuje s dynamikou, zvukem a výrazem,
- interpretuje technicky a výrazově náročnější skladby,
- podle svých schopností se podílí na tvorbě nebo úpravě jednoduchých aranžmá,
- samostatně řeší technické problémy při nácviu,
- diferencuje způsob hry podle charakteru a stylu interpretované hudby,
- odpovědně spolupracuje na společném zvuku souboru.

4. ročník

Žák:

- samostatně využívá široké spektrum získaných technických a interpretačních dovedností,
- připraví a samostatně nastuduje repertoár odpovídající svému zaměření,
- stylově interpretuje skladby různých žánrů,
- vytváří vlastní sólové a doprovodné party,
- improvizuje v různých stylech podle svých individuálních schopností,
- samostatně pracuje s kvalitou a barvou tónu a využívá zvukové možnosti nástroje podle charakteru interpretované hudby,
- orientuje se v notovém zápisu, tabulatuře a akordických značkách,
- formuluje vlastní názor na interpretaci skladeb různých stylů a žánrů,
- samostatně vyhledává a vybírá repertoár odpovídající svému zaměření a zájmům,
- samostatně řeší technické problémy při nácviu a interpretaci,
- odpovědně spolupracuje na společném zvuku a výrazu souboru,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.13 Studijní zaměření Hra na basovou kytaru

*Jaký je rozdíl mezi basovým kytaristou a velkou pizzou?
Velká pizza dokáže nakrmit čtyřčlennou rodinu.*

Studijní zaměření Hra na basovou kytaru je určeno žákům se zájmem o uplatnění zejména v oblasti moderní hudby, například popu, rocku, jazzu, funku nebo blues, a o základní orientaci v dalších hudebních žánrech.

Výuka je zaměřena především na:

- rozvoj techniky hry na nástroj,
- rytmické cítění a práci s tempem,
- orientaci v harmonii a doprovodu,
- hru podle notového zápisu i tabulatury,
- improvizaci a tvorbu basových linek,
- uplatnění v souborové a kapelové hře.

Studijní zaměření vychází ze vzdělávacího zaměření Hra na strunné nástroje a rozpracovává jeho vzdělávací obsah s ohledem na specifika hry na basovou kytaru. Důraz je kladen na praktické využití nástroje v hudební praxi.

Předchozí hra na kytaru v rozsahu alespoň dvou let je vhodnou, nikoli však nezbytnou přípravou ke studiu hry na basovou kytaru. Při přijímání a zařazení žáka může škola přihlédnout k jeho dosavadním hudebním a technickým dovednostem v souladu s platnými právními předpisy.

5.3.13.1 Učební plány studijního zaměření Hra na basovou kytaru

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na basovou kytaru	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- Předmět Hudební praktikum může být realizován zejména formou souborové, kapelové nebo jiné kolektivní hry podle aktuální nabídky školy.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na basovou kytaru	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin

5.3.13.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na basovou kytaru

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- správně drží nástroj a zaujímá vhodný postoj při hře,
- orientuje se v názvech strun a základním ladění nástroje,
- používá střídání prstů pravé ruky i, m,
- hraje jednoduché rytmické útvary na prázdných strunách,
- rozlišuje základní rytmické hodnoty,
- hraje jednoduché basové motivy podle sluchu,
- vytváří si základní pracovní návyky a pravidelně se připravuje na výuku.

2. ročník

Žák:

- orientuje se v základní poloze na hmatníku,

- čte jednoduchý notový zápis v basovém klíči,
- hraje jednoduché vybrané stupnice,
- používá základní rytmičné modely,
- doprovází jednoduché písně pomocí základních tónů,
- rozvíjí koordinaci pravé a levé ruky,
- zapojuje se do jednoduché souhry.

3. ročník

Žák:

- rozšiřuje orientaci na hmatníku,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice,
- používá základní synkopy a rytmičné obměny,
- vytváří jednoduché basové linky,
- reaguje na tempo a dynamiku při souhře,
- hraje jednoduchou skladbu nebo její část z paměti,
- využívá základní výrazové prostředky,
- rozvíjí rytmičnou jistotu a schopnost souhry.

4. ročník

Žák:

- dále rozvíjí orientaci na hmatníku,
- čte notový zápis a jednoduchou tabulaturu,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice,
- používá hru prsty a seznamuje se s hrou trsátkem,
- doprovází skladby s využitím základních harmonických funkcí,
- rozvíjí rytmičnou jistotu a používá jednoduché synkopy,
- orientuje se v základní formě studované skladby,
- zapojuje se do souborové nebo kapelové hry.

5. ročník

Žák:

- orientuje se na hmatníku v širším rozsahu,
- čte notový zápis i tabulaturu s větší pohotovostí,
- hraje s doprovodem jiného nástroje nebo nahraného doprovodu,
- vytváří jednoduché basové linky v různých hudebních stylech,
- rozlišuje základní interpretační znaky rocku, blues a popu,
- využívá stupnice a technická cvičení k rozvoji hráčské techniky,
- pracuje s dynamikou a rytmickým výrazem,
- spolupracuje v souboru nebo kapele.

6. ročník

Žák:

- dále rozvíjí technickou jistotu a rytmickou přesnost,
- používá legato, tlumení tónů a další technické prostředky odpovídající studovanému repertoáru,
- orientuje se v základní harmonické struktuře skladby,
- přizpůsobuje způsob hry charakteru a stylu skladby,
- vytváří a obměňuje jednoduché basové linky,
- aktivně se zapojuje do souborové nebo kapelové hry,
- samostatně naladí nástroj a zvládá jeho základní údržbu,
- samostatně pracuje při nácvičení studovaného repertoáru.

7. ročník

Žák:

- využívá hru prsty, trsátkem a podle svých individuálních možností základní techniku slap,
- orientuje se na hmatníku v rozsahu odpovídajícím dosažené technické úrovni,
- hraje vybrané stupnice a základní harmonické struktury v různých tóninách,
- interpretuje přiměřeně náročné skladby různých stylů a žánrů,
- vytváří vlastní basové linky a doprovody,
- využívá technické a výrazové prostředky k vytváření kultivovaného a charakteristického tónu,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročný repertoár,

- podle svých schopností využívá elementární transpozici,
- uplatňuje se v souborové nebo kapelové hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1. ročník

Žák:

- dále rozvíjí technickou jistotu a plynulost hry,
- orientuje se v základních harmonických funkcích,
- hraje náročnější rytmické struktury,
- přizpůsobuje způsob hry různým hudebním stylům,
- pracuje s dynamikou a výrazem,
- zapojuje se do souborové nebo kapelové hry,
- samostatně připravuje zadaný repertoár.

2. ročník

Žák:

- využívá pokročilejší technické prostředky, například slap a ghost notes,
- improvizuje na jednoduché harmonické struktury,
- vytváří vlastní basové linky a doprovody,
- orientuje se ve formě skladby,
- rozvíjí rytmickou flexibilitu a pohotovost,
- spolupracuje v různých souborových uskupeních,
- rozšiřuje svůj repertoár.

3. ročník

Žák:

- dále rozvíjí improvizační dovednosti,

- chápe a uplatňuje roli basové kytary v souboru,
- pracuje s dynamikou, frázováním a výrazem,
- interpretuje stylově a technicky náročnější skladby,
- aktivně reaguje na rytmickou a harmonickou složku společné hry,
- podle svých schopností se podílí na tvorbě nebo úpravě aranžmá,
- samostatně řeší technické problémy při nácviku a interpretaci,
- odpovědně spolupracuje na společném zvuku souboru.

4. ročník

Žák:

- samostatně využívá získané technické a interpretační dovednosti,
- samostatně nastuduje a interpretuje repertoár odpovídající svému zaměření,
- stylově interpretuje skladby různých žánrů,
- vytváří vlastní basové linky a doprovody,
- improvizuje v různých hudebních stylech podle svých individuálních schopností,
- samostatně pracuje s kvalitou, barvou a charakterem tónu,
- využívá dynamické a výrazové prostředky podle charakteru interpretované hudby,
- profiluje se podle svého zájmu a samostatně vyhledává a vybírá vhodný repertoár,
- aktivně a odpovědně spolupracuje v souborové nebo kapelové hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.14 Studijní zaměření Hra na bicí nástroje

*Při hudební výchově se paní učitelka ptá Honzíka: „Jaké znáš bicí nástroje?“
„Řemen mého otce.“*

Charakteristika

Vyučovací předmět Hra na bicí nástroje zahrnuje přípravu a samotnou hru na bicí nástroje. Výuka je zaměřena zejména na hru na malý buben a bicí soupravu, základy hry na perkusní a melodické bicí nástroje a rozvoj rytmického cítění, koordinace a hráčské techniky. Důležitou součástí vzdělávání je uplatnění získaných dovedností v kolektivní hře, například ve školním orchestru, kapele nebo souboru bicích nástrojů.

5.3.14.1 Učební plány studijního zaměření Hra na bicí nástroje

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na bicí nástroje	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- Předmět Hudební praktikum může být realizován formou souborové, komorní nebo orchestrální hry, případně v dalších instrumentálních či vokálně-instrumentálních seskupeních podle aktuální nabídky školy.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na bicí nástroje	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.14.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na bicí nástroje

Přípravné studium

Žák:

- aktivně se zapojuje do základních rytmických a hráčských činností,
- osvojuje si správné držení paliček a vhodné sezení u nástroje,
- reprodukuje jednoduché rytmické modely,
- sluchově rozlišuje základní údery na malý buben,
- využívá základní techniku odskoku paličky od blány,
- používá při hře základní dynamické odstíny.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- upevňuje správné držení těla a vhodný posed u malého bubnu,
- správně drží paličky,
- provádí jednoduché údery pravou a levou rukou a postupně je střídá,
- při hře uvolňuje zápěstí a předloktí,
- orientuje se v celých, půlových a čtvrt'ových rytmických hodnotách,
- hraje jednoduchá cvičení v základních dynamických odstínech,
- propojuje základní techniku hry se čtením jednoduchého notového zápisu,
- vytváří si základní pracovní a hygienické návyky při hře.

2. ročník

Žák:

- pojmenuje základní části bicí soupravy,
- ovládá základní techniku hry na malý buben,
- dbá na správné držení paliček a těla,

- orientuje se v celých, půlových, čtvrt'ových a osminových rytmických hodnotách,
- hraje jednoduché etudy na malý buben s využitím základní dynamiky,
- uplatňuje základy techniky hry nohou,
- rozpozná základní značky notace bicí soupravy,
- zahraje na bicí soupravu jednoduchý doprovod s využitím koordinace horních a dolních končetin,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu.

3. ročník

Žák:

- rozvíjí techniku hry na malý buben s využitím zápěstí a předloktí,
- orientuje se v šestnáctinových rytmických hodnotách,
- používá na základní úrovni paradiddle jako kombinaci střídavých a dvojitých úderů,
- rozvíjí základní techniku hry na bicí soupravu,
- orientuje se ve čtyřtaktové frázi a používá jednoduchý break,
- dodržuje zásady správného sezení, držení paliček a postavení nohou,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu,
- vnímá charakter a náladu skladby,
- zahraje jednoduchou melodii na zvonkohru nebo jiný melodický bicí nástroj.

4. ročník

Žák:

- používá různé technické prvky při hře na malý buben,
- využívá základy hry akcentů,
- rozpozná a zahraje triolu,
- používá základní rytmické doprovody různých hudebních stylů,
- rozvíjí koordinaci všech končetin při hře na bicí soupravu,
- orientuje se v notovém zápisu odpovídajícím dosažené úrovni,
- vnímá charakter skladby a využívá vhodné dynamické, technické a výrazové prostředky při její interpretaci,

- uplatňuje získané dovednosti při souhře.

5. ročník

Žák:

- rozvíjí pohyblivost rukou a nohou pomocí technických cvičení,
- používá na základní úrovni jednoduchý příraz a tlakový vír,
- orientuje se ve speciálních značkách notace bicí soupravy,
- koordinuje pohyb rukou a nohou při hře na bicí soupravu,
- hraje rytmické doprovody v základním tvaru i jednoduchých obměnách,
- používá breaky s odpovídajícími technickými prvky,
- rozvíjí rytmické cítění a vnímání hudebních frází,
- využívá nahraný nebo živý hudební doprovod při nácviku a interpretaci.

6. ročník

Žák:

- dále rozvíjí pohyblivost a koordinaci rukou a nohou,
- orientuje se v rytmickém útvaru sextoly a používá jej při hře,
- rozvíjí techniku hry na malý buben o rytmizované víření,
- upevňuje nezávislost rukou a nohou při hře na bicí soupravu,
- využívá rytmické doprovody s různými výrazovými prvky,
- rozpozná charakter skladby a volí vhodné prostředky pro její interpretaci,
- na základní úrovni improvizuje na dané téma,
- orientuje se ve stavbě a uspořádání bicí soupravy,
- uplatňuje získané dovednosti v souborové nebo jiné kolektivní hře.

7. ročník

Žák:

- využívá pokročilejší techniky hry na malý buben,
- hraje rytmické doprovody s náročnějšími technickými a výrazovými prvky,

- interpretuje přiměřeně náročné party různých hudebních žánrů,
- improvizuje na daná témata a podle svých schopností vytváří jednoduché open solo,
- samostatně vytváří vhodný doprovod k hudební nahrávce nebo živému hudebnímu tělesu,
- zahraje přiměřeně náročnou skladbu na zvonkohru nebo jiný melodický bicí nástroj,
- orientuje se v notovém zápisu a samostatně řeší technické otázky hry,
- využívá dynamické a výrazové prostředky podle charakteru interpretované hudby,
- uplatňuje se v souborové, orchestrální nebo jiné kolektivní hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- využívá různé techniky při hře na malý buben a bicí soupravu,
- používá náročnější technické prvky, například akcenty, přírazy, tlakový vír a paradiddles,
- zdokonaluje koordinaci a nezávislost rukou a nohou,
- realizuje vlastní hudební myšlenky při doprovodu nahrávky nebo při společné hře,
- improvizuje na daná témata a vytváří jednoduché open solo,
- používá varianty paradiddles v groove a breaku,
- interpretuje náročnější party různých hudebních žánrů,
- pracuje s dynamikou, frázováním a výrazem,
- samostatně se připravuje na výuku a uplatňuje své dovednosti v kolektivní hře.

3.–4. ročník

Žák:

- dále zdokonaluje techniku hry na malý buben a využívá různé druhy přírazů, tlakový vír a kombinace paradiddles,
- používá při hře na bicí soupravu náročnější technické a výrazové prvky,

- rozvíjí nezávislost ovládání rukou a nohou,
- interpretuje technicky a výrazově náročnější skladby a party,
- hraje z listu jednoduché skladby nebo party,
- orientuje se v různých hudebních stylech, například popu, rocku, latinskoamerické hudbě nebo funku,
- realizuje vlastní hudební myšlenky a podle svých schopností improvizuje,
- samostatně řeší technické a interpretační problémy při nácviu,
- uplatňuje se v souborové, orchestrální nebo jiné kolektivní hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.15 Studijní zaměření Hra na klavír

„...ne, že by bylo tak těžký se naučit vybrnkat nějakou melodii, ale je těžký naučit tu ruku, aby po těch klapkách nějak rozumně běhala...“

5.3.15.1 Učební plány studijního zaměření Hra na klavír

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na klavír	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- V 1. ročníku lze vyučovací hodinu Hry na klavír rozdělit do dvou částí v průběhu týdne.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na klavír	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.15.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na klavír

Přípravné studium

Žák:

- osvojuje si základní nástrojové dovednosti,
- hraje podle svých schopností jednoduchá říkadla, lidové a umělé písně,
- rozvíjí hudební paměť a hru podle sluchu,
- orientuje se na klaviatuře,
- používá při hře střídavě obě ruce v přirozeném postavení,
- uplatňuje správné sezení u nástroje a přirozené uvolnění paží,
- rozlišuje základní kontrasty vysoko–hluboko, rychle–pomalu a silně–slabě,
- orientuje se v základních prvcích notového zápisu,
- podle svých možností se zapojuje do jednoduché společné, tříruční nebo čtyřruční hry,
- objevuje a využívá různé zvukové možnosti nástroje.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- objevuje a zkoumá zvukové možnosti nástroje,

- osvojuje si správné sezení u nástroje, přirozený tvar ruky a uvolněné držení hráčského aparátu,
- vytváří uvolněnou paží znělý tón,
- orientuje se na klaviatuře,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu v houslovém a basovém klíči,
- hraje jednoduché melodie podle sluchu,
- používá při hře pravou i levou ruku,
- používá základní druhy úhozů – portamento, staccato a legato,
- rozlišuje a používá základní dynamická označení,
- orientuje se v základních rytmických a notových hodnotách,
- vytváří si správné pracovní a hygienické návyky při hře.

2. ročník

Žák:

- rozvíjí koordinaci obou rukou,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu,
- hraje vybrané stupnice a akordy v jednoduchém provedení,
- hraje oběma rukama současně,
- doprovodí jednoduchou píseň elementárním způsobem, například s využitím prodlevy nebo dudácké kvinty,
- hraje z paměti krátkou jednoduchou skladbu,
- podle svých schopností používá pedál podle pokynů učitele,
- rozvíjí jistotu při hře z not,
- rozvíjí úhozovou jistotu a kvalitu tónu,
- zapojuje se do jednoduché souhry s učitelem nebo spolužákem.

3. ročník

Žák:

- orientuje se v notovém zápisu přiměřeně náročné skladby,
- doprovodí jednoduchou píseň s využitím základních harmonických funkcí,

- interpretuje skladby různých stylových období,
- vystihuje charakter a náladu skladby základními výrazovými prostředky,
- rozvíjí prstovou techniku,
- používá pedál podle charakteru skladby a pokynů učitele,
- sluchem kontroluje výsledný zvuk při pedalizaci,
- koordinuje při hře s pedálem ruce a nohy,
- zahraje zpaměti přiměřeně náročnou skladbu,
- rozvíjí schopnost sluchové sebekontroly.

4. ročník

Žák:

- navazuje na získané dovednosti a rozvíjí je o další technické a výrazové prvky,
- orientuje se v základních tempových označeních a volí tempo s ohledem na charakter skladby,
- zdokonaluje technické dovednosti s využitím sluchové kontroly,
- rozlišuje dynamiku, rytmus, tempo a další složky hudebního projevu,
- rozlišuje melodii a doprovod a pracuje s jejich zvukovým odstíněním,
- rozvíjí schopnost tvořit zpěvný tón,
- pod vedením učitele uplatňuje přiměřené hudební frázování,
- používá současný pedál a sluchem kontroluje čistotu pedalizace,
- zapojuje se do čtyřruční, komorní nebo jiné společné hry.

5. ročník

Žák:

- podle svých individuálních možností rozvíjí a upevňuje technickou zručnost,
- orientuje se v zápisu skladby a rozpoznává frázi, artikulaci a dynamiku,
- zdokonaluje vyrovnanost hry v technických a pasážových cvičeních,
- rozvíjí sluchovou sebekontrolu, kvalitu tónu a rytmickou přesnost,
- rozlišuje základní interpretační znaky skladeb různých stylů a žánrů,
- doprovází jednoduchou píseň podle akordických značek,
- rozvíjí samostatnost při hře z listu, tvorbě doprovodů a společné hře,
- samostatně nastuduje jednoduchou skladbu,

- podle svých možností se podílí na výběru studovaného repertoáru.

6. ročník

Žák:

- podle svých možností hraje technická cvičení a pasáže v rychlejších tempech,
- používá synkopický pedál,
- hraje z listu skladbu přiměřenou svým schopnostem,
- orientuje se v základních melodických ozdobách a využívá je podle charakteru studované skladby,
- seznamuje se s rozsáhlejšími hudebními formami,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice, akordy a jejich obraty,
- volí tempo s ohledem na charakter skladby,
- rozpozná obtížná místa ve skladbě, navrhne vhodný způsob jejich nácviku a zhodnotí svůj výkon,
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů a využívá při jejich provedení dynamiku, tempo, frázování a artikulaci,
- naslouchá spoluhráči a reaguje na něj při čtyřruční, komorní nebo jiné společné hře.

7. ročník

Žák:

- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu,
- využívá sluchovou sebekontrolu při interpretaci,
- využívá zvukové možnosti nástroje s ohledem na charakter skladby,
- orientuje se v notovém zápisu a interpretuje jej po technické i výrazové stránce,
- hraje z listu skladbu přiměřenou svým schopnostem,
- interpretuje přiměřeně náročné skladby různých stylů a žánrů,
- využívá získané technické a výrazové prostředky k vytvoření kultivovaného hudebního projevu,
- podle svých schopností uplatňuje získané dovednosti ve čtyřruční, komorní nebo jiné společné hře,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,

- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–3. ročník

Žák:

- uplatňuje a dále rozvíjí získané technické a interpretační dovednosti a využívá je k vyjádření vlastní hudební představy,
- podílí se na výběru skladeb různých stylů a žánrů,
- rozvíjí pohotovost při hře z listu,
- zdokonaluje kulturu úhozu, frázování, vyrovnanost pasážové hry a plasticitu hudebního projevu,
- využívá při studiu skladeb také poslech kvalitních interpretačních nahrávek, porovnává různé způsoby interpretace a formuluje vlastní názor,
- uplatňuje se ve čtyřruční, komorní nebo doprovodné hře,
- využívá znalosti o formě, charakteru a obsahu skladby při interpretaci a hře z paměti,
- prostřednictvím hry z listu se seznamuje také s klavírními úpravami skladeb různých žánrů a rozšiřuje svůj hudební přehled,
- podle svých možností se zapojuje do kulturního a hudebního dění školy a svého okolí,
- samostatně organizuje svou přípravu.

4. ročník

Žák:

- využívá získané hudební, interpretační a nástrojově-technické dovednosti k samostatnému studiu,
- samostatně vyhledává a vybírá repertoár odpovídající svému zaměření a zájmům,
- orientuje se v tvorbě významných českých a světových autorů,
- formuluje vlastní názor na interpretaci a dokáže jej přiměřeně zdůvodnit,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročný repertoár a při jeho interpretaci uplatňuje vlastní hudební představu,
- využívá kultivovaný úhoz, frázování, dynamiku, pedalizaci a další výrazové prostředky podle charakteru skladby,

- podle svých možností se uplatňuje v komorní, čtyřruční nebo doprovodné hře,
- samostatně řeší technické a interpretační problémy při studiu skladeb,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.16 Studijní zaměření Hra na elektronické klávesové nástroje (EKN)

*„V notách mají prázdné hlavičky větší hodnotu než ty plné – bohužel nejen v notách.“
V. Dušek*

ek

5.3.16.1 Učební plány studijního zaměření Hra na elektronické klávesové nástroje

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na EKN	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- Součástí výuky Hry na EKN je po celou dobu I. stupně také rozvoj základní klavírní techniky v rozsahu přiměřeném individuálním schopnostem a dovednostem žáka.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na EKN	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.16.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na elektronické klávesové nástroje

Přípravné studium

Žák:

- pojmenuje a používá základní ovládací funkce nástroje, například zapnutí a vypnutí, volbu zvuku, stylu a tempa,
- využívá základní úhoz při hře na klaviaturu,
- zahraje jednoduchou melodii v přiměřeném rozsahu,
- využívá jednoduchý automatický doprovod při hře písni,
- orientuje se na klaviatuře a rozvíjí základní rytmické a melodické cítění.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- zaujímá vhodnou polohu u nástroje a orientuje se v základní části klaviatury,
- využívá základní klavírní úhoz,
- zahraje jednoduchou durovou stupnici každou rukou zvlášť,
- zahraje jednoduchou skladbu nebo píseň s využitím základních harmonických funkcí podle svých individuálních schopností,
- ovládá základní funkce nástroje, například zapnutí a vypnutí, volbu zvuku, stylu a tempa,
- orientuje se v jednoduchém notovém a rytmickém zápisu,
- vytváří si správné pracovní návyky při hře.

2. ročník

Žák:

- rozšiřuje orientaci na klaviatuře,
- hraje vybrané durové stupnice každou rukou zvlášť,
- používá další základní funkce nástroje podle jeho vybavení,
- v doprovodné části nástroje využívá základní akordy a jejich obraty s ohledem na své fyzické možnosti,
- rozvíjí koordinaci obou rukou,
- využívá jednoduchý automatický doprovod při interpretaci skladeb,
- rozvíjí schopnost sluchové sebekontroly.

3. ročník

Žák:

- orientuje se v notovém zápisu v houslovém a základním rozsahu basového klíče,
- hraje vybrané durové stupnice,
- používá základní durové a mollové akordy a seznamuje se s dominantním septakordem,
- orientuje se v základním metrickém a rytmickém členění včetně 6/8 taktu,
- hraje jednoduché skladby z listu,
- využívá vhodné funkce nástroje při interpretaci,
- propojuje základní klavírní techniku s možnostmi elektronického nástroje.

4. ročník

Žák:

- hraje vybrané durové a mollové stupnice,
- využívá základní akordy a dominantní septakordy podle studovaného repertoáru,
- orientuje se v notovém zápisu v houslovém i basovém klíči v rozsahu odpovídajícím dosažené úrovni,
- používá durové a mollové akordy při doprovodu,
- využívá základní dynamické rozdíly při interpretaci,
- pracuje s automatickým doprovodem a dalšími funkcemi nástroje podle charakteru skladby,
- rozvíjí klavírní techniku a koordinaci obou rukou.

5. ročník

Žák:

- dále rozvíjí technickou jistotu a orientaci na klaviatuře,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice v rozsahu odpovídajícím své technické úrovni,
- používá další funkce nástroje, například harmony, split, reverb, multipad nebo jiné funkce podle možností konkrétního nástroje,
- orientuje se ve složitějším rytmickém a notovém zápisu, například v triolách, šestnáctinových hodnotách a jednoduchých melodických ozdobách,
- interpretuje rytmicky náročnější útvary, například synkopy a tečkovaný rytmus,
- využívá vhodné zvukové a doprovodné možnosti nástroje,
- rozvíjí samostatnost při přípravě studovaného repertoáru.

6. ročník

Žák:

- dále rozvíjí techniku hry na klaviatuře,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice ve větším rozsahu,
- používá základní kadence,
- seznamuje se s dalšími akordickými strukturami, například se zmenšenými nebo zvětšenými akordy,
- využívá pedál podle možností a charakteru nástroje,
- pracuje s různými zvukovými, rytmickými a doprovodnými funkcemi nástroje,
- zapojuje se podle svých možností do instrumentálních nebo jiných souborů,
- samostatně pracuje při nácvičení skladeb.

7. ročník

Žák:

- orientuje se v rozsahu klaviatury odpovídajícím dosažené úrovni,
- využívá získanou klavírní techniku při interpretaci skladeb různých stylů a žánrů,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice, akordy a kadence,
- ovládá funkce používaného nástroje a vhodně je využívá při interpretaci,
- uplatňuje sluchovou sebekontrolu,

- pracuje se zvukem, doprovodnými funkcemi a dalšími technologickými možnostmi nástroje,
- podle svých individuálních schopností a technických možností propojuje elektronický klávesový nástroj s digitálními technologiemi,
- uplatňuje se v komorních, souborových nebo jiných kolektivních seskupeních,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročný repertoár,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- dále rozvíjí technickou a interpretační úroveň hry,
- podle svých individuálních schopností se aktivně zapojuje do komorní, souborové nebo jiné kolektivní hry,
- interpretuje přiměřeně náročné skladby z listu,
- využívá pokročilejší zvukové, doprovodné a další funkce nástroje,
- podle možností konkrétního nástroje pracuje s nahráváním a vrstvením jednotlivých hudebních stop,
- pracuje s dynamikou, agogikou, frázováním a dalšími výrazovými prostředky,
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů a dokáže formulovat vlastní názor na jejich interpretaci,
- samostatně připravuje studovaný repertoár.

3.–4. ročník

Žák:

- podle svých individuálních schopností a technických možností využívá propojení elektronického klávesového nástroje s digitálními technologiemi,

- využívá pokročilé funkce nástroje a jeho technologické možnosti,
- orientuje se v základních principech práce se zvukem a digitálním hudebním prostředím,
- podle možností nástroje pracuje s nahráváním, ukládáním nebo úpravou hudebních dat,
- sleduje vývoj a nové možnosti elektronických klávesových nástrojů,
- samostatně vybírá repertoár podle svého zaměření a hudebních preferencí,
- doprovází melodický nástroj nebo zpěv a podílí se na společné souhře,
- samostatně řeší technické a interpretační problémy při studiu skladeb,
- formuluje vlastní názor na interpretaci a vhodně využívá zvukové a výrazové možnosti nástroje,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.17 Studijní zaměření Hra na varhany

*Co udělá varhaník, když udělá chybu?
Podívá se přísně na obraceče not.*

Charakteristika studijního zaměření

Studijní zaměření Hra na varhany rozvíjí technické, interpretační a tvůrčí dovednosti žáků potřebné pro hru na varhany. Výuka směřuje k osvojování stylově poučené interpretace skladeb různých historických období, kultivovaného hudebního projevu, schopnosti samostatné volby registrace, pohotové hry z listu, základů varhanní improvizace a praktického uplatnění nástroje v koncertní i doprovodné praxi.

Současně vede žáky k systematické domácí přípravě, odpovědnému přístupu k vlastnímu uměleckému rozvoji, správným pohybovým návykům a citlivému vnímání zvukových a dispozičních specifíků různých varhanních nástrojů.

Výuka hry na varhany zpravidla navazuje na předchozí klavírní průpravu. Při zařazení žáka škola přihlíží k jeho dosaženým hudebním a technickým dovednostem a k fyzickým předpokladům umožňujícím bezpečné a ergonomické ovládání nástroje včetně pedálové klaviatury.

Vzdělávací obsah, výběr repertoáru a rozsah zapojení pedálové hry jsou přizpůsobovány věku, fyzickým možnostem, dosažené úrovni a individuálním vzdělávacím potřebám žáka.

5.3.17.1 Učební plány studijního zaměření Hra na varhany

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na varhany	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- Výuka Hry na varhany probíhá v rozsahu 1 vyučovací hodiny týdně.
- Výběr repertoáru, metodický postup a rozsah pedálové hry učitel přizpůsobuje věku, fyzickým možnostem a dosažené úrovni žáka.
- Předmět Hudební praktikum může být realizován zejména formou komorní hry, doprovodné praxe, improvizace nebo jiných společných hudebních činností podle aktuální nabídky školy.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na varhany	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

Předmět Hudební praktikum může být ve II. stupni zaměřen zejména na komorní a doprovodnou praxi, improvizaci, hru basso continuo a další praktické uplatnění varhanních dovedností podle možností školy a individuálního zaměření žáka.

5.3.17.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na varhany

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- zaujímá správné a stabilní sezení u varhanního hracího stolu s ohledem na ergonomii pohybu,
- orientuje se v základním názvosloví nástroje a jeho příslušenství,
- dodržuje zásady vhodného obutí pro pedálovou hru,
- orientuje se v notovém zápisu v houslovém a basovém klíči,
- rozvíjí rytmické a melodické cítění,
- orientuje se na manuálových klaviaturách,
- seznamuje se s orientací na pedálové klaviatuře,
- dbá na uvolněnost pohybového aparátu a správné pracovní návyky při hře.

2. ročník

Žák:

- zahraje jednoduchou dvojhlasou polyfonní skladbu na manuálu,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu ve třech osnovách,
- koordinuje hru rukou a nohou v jednoduchých manuálových a pedálových cvičeních,
- používá pedál ke hře jednoduchých basových tónů a prodlev,
- uplatňuje základní agogické prostředky,
- rozvíjí schopnost hry z listu v jednoduchých manuálových cvičeních,
- účelně si organizuje domácí přípravu.

3. ročník

Žák:

- podle svých technických možností hraje skladby s využitím více manuálů,
- rozvíjí základní pedálovou techniku,
- orientuje se v základních způsobech varhanní artikulace – legato, non legato, portamento a staccato,
- využívá tichou výměnu prstů na držených tónech,
- poznává zvukové možnosti nástroje a pod vedením učitele volí základní registraci,
- rozvíjí sluchovou kontrolu vlastního tónového a artikulačního projevu,
- dbá na uvolněnost pohybového aparátu při souhře manuálů a pedálu.

4. ročník

Žák:

- orientuje se v notovém zápisu ve třech osnovách,
- používá vázané dvojhmaty a vícehlasé akordy na manuálech,
- rozvíjí pedálovou techniku s využitím špičky a paty,
- podle svých možností interpretuje jednodušší ucelené skladby s využitím pedálu,
- rozlišuje základní slohové odlišnosti a volí odpovídající artikulaci,
- rozvíjí schopnost samostatné registrace a pohotové orientace v notovém zápisu,
- přizpůsobuje tempo a artikulaci akustickým podmínkám prostoru.

5. ročník

Žák:

- používá základní ornamentiku odpovídající charakteru studované skladby,
- rozvíjí prstovou techniku a vyrovnanost úhozu se sluchovou sebekontrolou,
- interpretuje skladby s využitím střídání manuálů,
- podle svých možností hraje vícehlasé skladby se zapojením pedálu,
- používá legatovou hru a tichou výměnu prstů podle stylu interpretované skladby,
- rozvíjí pohotovost při hře z listu,
- seznamuje se se základy volné improvizace,
- podílí se na volbě vhodné artikulace a registrace,
- seznamuje se se základními principy vícehlasého doprovodu jednoduché melodie.

6. ročník

Žák:

- prohlubuje technickou jistotu manuálové a pedálové hry,
- používá artikulaci a frázování odpovídající charakteru a stylu interpretované hudby,
- podle svých možností interpretuje skladby obsahující samostatnější pedálový part,
- seznamuje se s různými formami chorálové a jiné varhanní literatury,
- vytváří jednoduché harmonické kadence a krátké funkční přede hry,
- využívá zvukovou dispozici nástroje prostřednictvím vhodné registrace, manuálových kontrastů a pedálu,
- přizpůsobuje artikulační a tempové pojetí akustickým podmínkám konkrétního prostoru.

7. ročník

Žák:

- využívá manuálovou i pedálovou techniku odpovídající charakteru a stylu interpretované skladby,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou polyfonní nebo jinou varhanní skladbu,
- samostatně navrhuje vhodnou registraci s ohledem na dispozici dostupného nástroje,
- propojuje artikulaci, agogiku, registraci a pedálovou techniku v celkovém hudebním projevu,
- podle svých schopností doprovází jednoduchou píseň nebo melodii a vytváří krátkou přede hru, mezihru nebo dohrávku,
- využívá hru z listu a základní improvizaci dovednosti,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu,
- dbá na správné pohybové návyky a předchází jednostrannému přetěžování pohybového aparátu,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1. ročník

Žák:

- dále rozvíjí technickou úroveň manuálové a pedálové hry s důrazem na polyfonní zřetelnost, rytmickou stabilitu a kultivovaný hudební projev,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu,
- koordinuje hru na více manuálech s pedálovým partem,
- volí vhodnou registraci s ohledem na charakter skladby a dispozici nástroje,
- používá odpovídající artikulaci, agogiku a frázování,
- rozvíjí hru z listu a praktickou harmonizaci jednoduché melodie,
- vytváří jednoduché improvizace na zadaný motiv nebo téma,
- kultivovaně vystupuje při veřejné prezentaci.

2. ročník

Žák:

- interpretuje skladby různých stylových období s respektováním jejich charakteristických znaků,
- samostatně pracuje s registrací na různých typech varhanních nástrojů,
- pracuje s dynamikou a barvou zvuku s ohledem na akustické vlastnosti prostoru,
- dále rozvíjí pedálovou techniku,
- podle svých možností doprovází písně, sólisty nebo společný zpěv,
- vytváří krátké přede hry, mezihry nebo dohrávky,
- improvizuje na základě jednoduchého harmonického plánu,
- rozvíjí hudební představivost, stylové cítění a kulturu projevu.

3. ročník

Žák:

- samostatně nastuduje rozsáhlejší nebo technicky náročnější varhanní skladbu,
- propojuje technickou jistotu s přesvědčivým hudebním výrazem a vedením hlasů,
- využívá stylovou artikulaci, agogiku a diferencovanou registraci,

- orientuje se na různých varhanních nástrojích a přizpůsobuje způsob hry jejich technickým a zvukovým možnostem,
- hraje z listu jednodušší varhanní a doprovodné party,
- rozvíjí improvizaci schopnosti v kratších hudebních formách,
- spolupracuje s dalšími hudebníky při komorní hře nebo doprovodu.

4. ročník

Žák:

- samostatně připraví a interpretuje reprezentativní repertoár odpovídající své dosažené úrovni,
- uplatňuje vlastní interpretační názor založený na znalosti stylu, formy a charakteru skladby,
- samostatně vytváří a během interpretace využívá vhodnou registraci s ohledem na dispozici konkrétního nástroje,
- přizpůsobuje tempo, artikulaci a registraci různým akustickým podmínkám,
- využívá hru z listu a praktickou improvizaci,
- podle svých možností doprovází sólový nebo společný zpěv a vytváří přede hry, mezihry nebo dohrávky,
- samostatně řeší technické a interpretační problémy,
- kriticky reflektuje vlastní výkon a stanovuje si cíle dalšího hudebního rozvoje,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.18 Studijní zaměření Sólový zpěv

„...kdo umí zpívat a smát se, ten se neleká žádného neštěstí...“

5.3.18.1 Učební plány studijního zaměření Sólový zpěv

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Sólový zpěv	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

- Výuka předmětu Sólový zpěv probíhá individuálně nebo ve skupině nejvýše dvou žáků.
- Předmět Hudební praktikum může být realizován v různých formách komorního, sborového nebo jiného společného muzicírování podle aktuální nabídky školy.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Sólový zpěv	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

Ve II. stupni může být vzdělávání s ohledem na hlasové předpoklady, zájem žáka a pedagogické vedení zaměřeno více na klasický, swingový, jazzový nebo populární repertoár.

5.3.18.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Sólový zpěv

Přípravné studium

Žák:

- seznamuje se se správným a uvolněným držením těla při zpěvu,

- rozvíjí rytmické a intonační dovednosti prostřednictvím hudebních her a jednoduchých cvičení,
- uvolňuje artikulační aparát,
- rozvíjí hudební představivost prostřednictvím her, například ozvěny nebo otázky a odpovědi,
- zazpívá jednoduchý rytmicko-melodický útvar,
- reprodukuje rytmus jednoduché písně nebo říkanky,
- zpívá v přirozené hlasové poloze,
- osvojuje si základní dechové návyky,
- rozpoznává stoupající a klesající melodii a dokáže její směr vyjádřit gestem,
- zazpívá jednoduchou píseň z paměti.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- navazuje na dovednosti získané v přípravném studiu, pokud je absolvoval,
- osvojuje si správné a uvolněné držení těla při zpěvu,
- provádí jednoduchá dechová cvičení,
- seznamuje se s hlasovými cvičeními podporujícími přirozené tvoření tónu,
- sluchově rozlišuje základní vlastnosti tónu – výšku, délku, sílu a barvu,
- zpívá ve střední hlasové poloze přiměřenou a přirozenou intenzitou,
- rozvíjí uvolněnost artikulačního aparátu,
- osvojuje si základní zásady hlasové hygieny a psychohygieny.

2. ročník

Žák:

- rozvíjí přirozené a správné dechové návyky,
- rozvíjí schopnost přirozeného tvoření tónu a využívání hlasových rezonancí,

- používá artikulační aparát přirozeně a funkčně,
- zvládá přiměřená technická hlasová cvičení zaměřená na rozvoj rytmického a intonačního cítění,
- zpívá lidové písně durového i mollového charakteru,
- zpívá s doprovodem podporujícím melodickou linku,
- dodržuje zásady hlasové hygieny při zpěvu a domácí přípravě.

3. ročník

Žák:

- zvládá přiměřená hlasová cvičení v durovém i mollovém tónorodu,
- seznamuje se s vyrovnáváním vokálů,
- využívá správné a přirozené dechové návyky,
- postupně rozšiřuje hlasový rozsah v souladu se svými individuálními možnostmi,
- rozvíjí přirozený a vyrovnaný hlasový projev,
- seznamuje se se zpěvem legato,
- orientuje se v základních dynamických odstínech,
- interpretuje lidové i umělé písně přiměřené svým hlasovým a technickým možnostem,
- pečuje o svůj hlas v souladu se zásadami hlasové hygieny.

4. ročník

Žák:

- využívá správné dechové návyky a seznamuje se s principy dechové opory,
- používá přirozené a měkké nasazení tónu,
- rozvíjí správnou a srozumitelnou artikulaci,
- zpívá legato i staccato,
- vědomě pracuje na vyrovnávání vokálů,
- interpretuje lidové a umělé písně s doprovodem v náročnosti odpovídající svým možnostem,
- využívá základní dynamické a výrazové prostředky,
- dodržuje zásady hlasové hygieny při zpěvu a domácí přípravě.

5. ročník

Žák:

- upevňuje správné a přirozené nasazení tónu a rozvíjí koordinaci dechu a hlasu,
- pracuje s dynamikou jako prostředkem hudebního výrazu,
- využívá hlas v přiměřeném rozsahu při zachování jeho přirozenosti a respektování individuálních hlasových možností,
- orientuje se v základním notovém zápisu,
- zpívá lidové a umělé písně s doprovodem,
- rozvíjí samostatnost při přípravě studovaného repertoáru,
- dodržuje zásady hlasové hygieny a psychohygieny.

6. ročník

Žák:

- ovládá základy pěvecké, artikulační a dechové techniky přiměřeně svému věku a individuálním možnostem,
- využívá při zpěvu portamento, legato, staccato a další základní způsoby vedení tónu,
- vnímá a interpretuje hudební fráze,
- zpívá písně s náročnějším hudebním doprovodem,
- interpretuje vybraný repertoár z paměti,
- využívá dynamiku, frázování a další výrazové prostředky,
- uplatňuje se podle svých možností v komorním nebo sborovém seskupení či v jiné formě Hudebního praktika,
- vědomě pečuje o svůj hlas.

7. ročník

Žák:

- samostatně připravuje a interpretuje repertoár odpovídající svým hlasovým a technickým možnostem,
- vědomě využívá získané dechové, hlasové a artikulační dovednosti,

- využívá podle svých individuálních možností vyrovnaný hlasový projev v dostupném hlasovém rozsahu,
- interpretuje skladby s kultivovaným výrazem a přiměřeným frázováním,
- zpívá lidové a umělé písně různých stylů a žánrů,
- orientuje se v hudebním zápisu a textu,
- podle svých možností interpretuje vybraný repertoár z paměti,
- uplatňuje se v komorním nebo sborovém seskupení či v jiné formě Hudebního praktika,
- samostatně a odpovědně pečuje o svůj hlas a dodržuje zásady hlasové hygieny,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- podle svého zájmu a hlasových předpokladů rozvíjí interpretaci klasické, swingové, jazzové nebo populární hudby,
- navazuje na vědomosti a dovednosti získané v I. stupni studia,
- vědomě využívá osvojenou dechovou techniku,
- využívá hlas v jeho přirozeném rozsahu a dále jej rozvíjí s ohledem na své individuální možnosti,
- kultivuje tvoření tónu,
- uplatňuje správné vedení a členění hudební fráze,
- orientuje se v textu a hudebním zápisu,
- využívá dynamiku, frázování a další výrazové prostředky odpovídající charakteru skladby,
- uplatňuje se v komorním nebo sborovém seskupení či v jiné formě Hudebního praktika,
- samostatně pracuje na studovaném repertoáru,
- dodržuje zásady hlasové hygieny a psychohygieny.

3.–4. ročník

Žák:

- dále rozvíjí hlasový rozsah v souladu se svými individuálními možnostmi a kultivuje tvoření tónu,
- orientuje se v pěvecké literatuře různých slohových období, stylů a žánrů,
- samostatně nebo ve spolupráci s učitelem vybírá vhodnou studijní literaturu,
- navrhuje vlastní dynamické a výrazové řešení interpretované skladby a dokáže je přiměřeně zdůvodnit,
- hodnotí vlastní pěvecký výkon a dokáže kultivovaně reflektovat interpretaci druhých,
- podle zaměření studia využívá dovednosti potřebné pro práci s mikrofonom,
- samostatně nastuduje a interpretuje přiměřeně náročný repertoár s využitím získaných technických a výrazových dovedností,
- formuluje vlastní názor na interpretaci,
- samostatně organizuje svou individuální přípravu,
- odpovědně pečuje o svůj hlas a dodržuje zásady hlasové hygieny,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.19 Studijní zaměření Sborový zpěv

**„Proč zpěváci při zpěvu zavírají oči?“
„Aby neviděli, jak posluchači trpí.“**

5.3.19.1 Učební plány studijního zaměření Sborový zpěv

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Sborový zpěv	2	2	2	2	2	2	2
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		3	3	3	3	3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 21 hodin.

Poznámky k učebnímu plánu:

- Velikost a obsazení pěveckého sboru se řídí jeho zaměřením a podmínkami školy.

- Předmět Sborový zpěv může být součástí studijního zaměření Sborový zpěv nebo může být u žáků jiných studijních zaměření hudebního oboru realizován jako jedna z forem předmětu Hudební praktikum.
- Výuku je možné organizovat společně pro žáky I. a II. stupně základního studia a studia pro dospělé.

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Sborový zpěv	2	2	2	2
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

Vzdělávací obsah oblasti Recepce a reflexe hudby je ve II. stupni integrován do předmětu Sborový zpěv.

Výuku je možné organizovat společně pro žáky I. a II. stupně základního studia a studia pro dospělé.

5.3.19.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Sborový zpěv

Přípravné studium

Žák:

- využívá správné a uvolněné držení těla při zpěvu a osvojuje si správné návyky při sezení a dýchání,
- provádí základní dechová cvičení zaměřená na rozvoj přirozeného dýchání,
- používá svůj hlas přirozeně a přiměřeně svým hlasovým možnostem,
- zpívá jednoduché písně na základě sluchového vnímání,
- zpívá podle svých individuálních dispozic intonačně a rytmicky správně v jednohlase,
- propojuje zpěv s jednoduchými pohybovými prvky,
- reaguje na základní pokyny a gesta vedoucího sboru.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- zpívá jednoduché písně na základě sluchového vnímání,
- rozvíjí přirozený a kultivovaný hlasový projev prostřednictvím hlasových a hudebních her,
- rozlišuje vyšší, nižší a stejný tón a vnímá stoupající a klesající melodii,
- osvojuje si správné a uvolněné držení těla a přirozené dechové návyky,
- seznamuje se se základními pěveckými dovednostmi, zejména s nasazením tónu, intonací a správnou artikulací,
- využívá svůj hlas v přiměřeném rozsahu a postupně jej rozvíjí,
- dbá na správnou a srozumitelnou výslovnost,
- propojuje zpěv s jednoduchými pohybovými prvky,
- osvojuje si zásady hlasové hygieny.

2. ročník

Žák:

- postupně rozšiřuje svůj hlasový rozsah v souladu se svými individuálními možnostmi,
- dbá na zřetelnou a srozumitelnou výslovnost,
- osvojuje si zásady sborové práce a učí se přizpůsobovat svůj individuální pěvecký projev společnému sborovému zvuku,
- prostřednictvím hlasových a dechových cvičení rozvíjí dechovou techniku,
- rozvíjí schopnost plynulého nádechu a výdechu a hospodaření s dechem v rámci hudební fráze,
- zpívá intonačně čistě přiměřený jednohlasý repertoár,
- zpívá vybrané skladby z paměti,
- zopakuje krátký melodický úsek v rozsahu odpovídajícím jeho hlasovým možnostem,
- sleduje vedoucího sboru a reaguje na jeho základní pokyny a gesta.

3. ročník

Žák:

- využívá správné a uvolněné držení těla, přirozené dechové návyky a kultivovanou výslovnost,
- rozvíjí přirozený hlasový projev a podle svých možností využívá hlavový rejstřík,
- respektuje zásady sborové práce a uvědomuje si svůj podíl na společném hudebním výsledku,
- zpívá intonačně čistě v unisonu,
- postupně rozšiřuje a kultivuje svůj hlasový rozsah,
- rozvíjí koordinaci dechu a artikulace,
- udrží svůj hlas v jednoduchém dvojhlase, například v kánonu nebo jednoduchém lidovém dvojhlase,
- orientuje se v základním notovém zápisu,
- reaguje na základní dirigentská gesta,
- dodržuje zásady hlasové hygieny.

4. ročník

Žák:

- dále rozvíjí svůj hlasový rozsah v souladu se svými individuálními možnostmi,
- podle svých schopností zpívá intonačně čistě a cappella,
- uvědomuje si význam svého hlasu a vlastní odpovědnost za výsledný zvuk sboru,
- využívá správné držení těla a přirozené dechové návyky,
- prohlubuje práci s dechem a řídí se dechovými značkami,
- zpívá legato i staccato,
- rozvíjí schopnost zpívat druhý hlas a udržet svůj part ve dvojhlase,
- reaguje na dirigentská gesta a přizpůsobuje jim svůj pěvecký projev,
- uplatňuje zásady hlasové hygieny v praxi.

5. ročník

Žák:

- rozlišuje základní charakter durových a mollových tónin,
- pracuje na vyrovnávání vokálů a rozvíjí schopnost plynulého vedení melodické linie,
- respektuje hudební frázi a její přirozené členění,
- orientuje se v notovém zápisu a rozvíjí schopnost zpěvu z listu,
- interpretuje přiměřeně náročné skladby různých stylů a žánrů,
- udrží svůj hlas ve vícehlasé skladbě a samostatně interpretuje svůj part,
- využívá základní dynamické prostředky,
- soustředěně sleduje dirigenta a reaguje na jeho gesta,
- podle charakteru repertoáru propojuje zpěv s pohybovými nebo choreografickými prvky,
- odpovědně pečuje o svůj hlas.

6. ročník

Žák:

- upevňuje a dále rozvíjí dovednosti získané v předchozím studiu,
- rozvíjí dechovou techniku, hlasovou kulturu a správnou výslovnost,
- využívá správné nasazení tónu a přirozený hlasový projev v souladu se svými individuálními možnostmi,
- zpívá plynulé a kultivované legato,
- využívá dynamiku, tempo, frázování a agogiku jako prostředky hudebního výrazu,
- interpretuje přiměřeně náročné skladby různých stylů a žánrů,
- uvědomuje si funkci svého hlasu ve sborové skladbě a přizpůsobuje svůj projev celkovému zvuku sboru,
- orientuje se v notovém zápisu,
- využívá výrazové prostředky na základě porozumění hudebnímu obsahu a textu,
- dodržuje zásady hlasové hygieny.

7. ročník

Žák:

- je odpovědným členem sboru a uvědomuje si význam pravidelné a svědomité přípravy pro společnou práci,
- využívá získané dovednosti v oblasti dechové techniky, hlasové kultury, výslovnosti, intonace, rytmu a hudebního výrazu,
- přizpůsobuje barvu a dynamiku svého hlasu celkovému zvuku sboru,
- intonačně čistě interpretuje svůj part ve vícehlasé skladbě,
- sleduje dirigenta, reaguje na jeho gesta a aktivně spolupracuje s ostatními členy sboru,
- orientuje se v notovém zápisu vícehlasých skladeb,
- podle svých možností zpívá ve vícehlase s instrumentálním doprovodem i a cappella a vnímá vzájemnou vyváženost jednotlivých hlasů,
- přispívá svým projevem ke zvukové kompaktnosti a celkové kultivovanosti sboru,
- podle svých možností se podílí na pohybovém nebo scénickém ztvárnění sborových skladeb,
- samostatně a odpovědně pečuje o svůj hlas a dodržuje zásady hlasové hygieny.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- využívá hlas v celém svém přirozeném rozsahu a dále jej rozvíjí v souladu se svými individuálními možnostmi,
- prohlubuje dechovou techniku a hospodaření s dechem v rámci hudební fráze,
- uplatňuje dynamiku, tempo, frázování, agogiku a artikulaci jako prostředky hudebního výrazu,
- interpretuje přiměřeně náročné skladby různých stylů a žánrů,
- rozvíjí kultivovaný hlasový projev a plynulou kantilénu,
- využívá výrazové prostředky na základě porozumění hudebnímu obsahu a textu,
- intonačně čistě zpívá svůj hlas ve vícehlasých skladbách s instrumentálním doprovodem i a cappella,
- orientuje se v notovém zápisu a ve struktuře sborové partitury,
- podle svých schopností rozvíjí zpěv z listu,
- samostatně pracuje na svém hlasovém partu a odpovědně spolupracuje s ostatními členy sboru,

- podle svých možností se podílí na dramaturgii sborového repertoáru,
- dodržuje zásady hlasové hygieny.

3.–4. ročník

Žák:

- intonačně čistě interpretuje svůj hlasový part ve vícehlasých skladbách a cappella i s instrumentálním doprovodem,
- podle svých individuálních schopností se orientuje ve sborové partituře a využívá dovednost zpěvu z listu,
- využívá vyrovnaný a kultivovaný hlasový projev v rámci svých přirozených hlasových možností,
- vnímá vyváženost jednotlivých hlasů a přispívá k celkové zvukové vyrovnanosti sboru,
- samostatně řeší základní otázky hlasové techniky a dále rozvíjí svůj pěvecký projev,
- uplatňuje návyky kultivovaného sborového zpěvu,
- interpretuje sborové skladby různých slohových období, stylů a žánrů s ohledem na jejich charakter,
- orientuje se v základní sborové literatuře,
- formuluje vlastní názor na interpretaci a kultivovaně jej uplatňuje při společné práci,
- odpovědně spolupracuje s dirigentem a ostatními členy sboru,
- samostatně se připravuje na zkoušky a veřejná vystoupení,
- odpovědně pečuje o svůj hlas a dodržuje zásady hlasové hygieny.

5.3.20 Studijní zaměření Hra na akordeon

*„Mluvit během koncertu je zbytečné – hudba je vždy hlučnější.“
Noel Clarasó*

5.3.20.1 Učební plány studijního zaměření Hra na akordeon

I. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na akordeon	1	1	1	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	0–1*	1	1
Recepce a reflexe hudby	Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2–3	2–3	2–3	2–3	2–3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 16 hodin.

* nepovinný předmět

Poznámky k učebnímu plánu:

II. stupeň základního studia

Vzdělávací oblast	Název předmětu	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.
Hudební interpretace a tvorba	Hra na akordeon	1	1	1	1
Hudební interpretace a tvorba	Hudební praktikum	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	2	2

Celkem v II. stupni základního studia: 8 hodin.

5.3.20.2 Očekávané výstupy studijního zaměření Hra na akordeon

Přípravné studium

Žák:

- uplatňuje správné sezení a držení nástroje,
- osvojuje si základní postavení pravé i levé ruky,
- orientuje se v základní části klaviatury,
- hraje jednoduché melodie a lidové písně podle sluchu,
- používá základní basy v levé ruce,

- osvojuje si základní vedení měchu,
- zapojuje se do jednoduché souhry s učitelem,
- rozvíjí koordinaci pravé a levé ruky.

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- uplatňuje správné sezení, držení nástroje a přirozené postavení rukou,
- orientuje se v základním rozsahu melodické části nástroje,
- hraje jednoduché durové stupnice každou rukou zvlášť,
- používá základní a pomocné basy s jednoduchým akordickým doprovodem,
- rozvíjí souhru obou rukou,
- používá základní artikulaci – legato, staccato a tenuto,
- osvojuje si základní principy vedení měchu a jeho plynulé výměny,
- vytváří si správné pracovní návyky při hře.

2. ročník

Žák:

- rozvíjí technickou jistotu pravé i levé ruky,
- hraje vybrané durové stupnice a základní akordy,
- zdokonaluje vedení měchu, tvoření tónu a jeho nasazení a ukončení,
- rozšiřuje orientaci na melodické části nástroje,
- používá v levé ruce základní durové a mollové akordy a vybrané pomocné basy,
- využívá základní dynamické odstíny a crescendo a decrescendo,
- podle svých fyzických dispozic používá nástroj odpovídající velikosti,
- rozvíjí jednoduchou souhru obou rukou.

3. ročník

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice a akordy v rozsahu odpovídajícím své technické úrovni,
- používá legato a staccato,
- zvládá zastavení měchu na drženém tónu,
- rozvíjí práci s akordickým doprovodem v levé ruce,
- seznamuje se s dominantním septakordem,
- používá jednoduché melodické ozdoby, například příraz nebo nátryl,
- využívá základní agogické prostředky, například accelerando a ritardando,
- hraje jednoduché polyfonní skladby,
- rozvíjí hru z listu na skladbách odpovídajících svým schopnostem.

4. ročník

Žák:

- hraje vybrané durové a mollové stupnice a akordy,
- rozvíjí měchovou techniku a používá různé způsoby nasazení, vedení a ukončení tónu,
- využívá dvojhmaty a vícehlasou hru přiměřeně své technické úrovni,
- orientuje se v jednoduchém doprovodu s využitím základních harmonických funkcí,
- využívá barevné možnosti nástroje,
- seznamuje se s principy rejstříkování,
- rozvíjí hru z listu na skladbách přiměřené obtížnosti,
- uplatňuje dynamiku a agogiku jako prostředky hudebního výrazu.

5. ročník

Žák:

- dále rozvíjí techniku hry pravé i levé ruky,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a akordy,
- používá další melodické ozdoby, například trylek,
- orientuje se v základních akordických značkách a využívá je při hře,
- rozvíjí polyfonní způsob hry,
- interpretuje skladby různých forem a charakteru,
- pokračuje v rozvoji hry z listu,
- hraje lidové písně a další repertoár odpovídající své technické úrovni,
- používá nástroj odpovídající svým fyzickým dispozicím,

- podle svých možností se zapojuje do komorní nebo souborové hry.

6. ročník

Žák:

- dále rozvíjí technickou pohotovost a koordinaci obou rukou,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a akordy v rozsahu odpovídajícím své dosažené úrovni,
- zdokonaluje měchovou techniku a využívá ji jako výrazový prostředek,
- používá střídavý měch,
- interpretuje polyfonní skladby a dbá na stylově odpovídající provedení,
- podle svého zaměření se seznamuje také s repertoárem vycházejícím například z blues, boogie nebo swingu,
- používá další melodické ozdoby,
- zvládá jednoduché úpravy nebo transpozice lidových písní,
- podle svých možností se zapojuje do komorní nebo souborové hry,
- samostatněji pracuje při domácí přípravě.

7. ročník

Žák:

- využívá získanou prstovou techniku pravé i levé ruky v rámci svých individuálních možností,
- orientuje se v rozsahu melodické části nástroje odpovídajícím používanému nástroji,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice, akordy a technická cvičení,
- využívá měchovou techniku, artikulaci, dynamiku, tempo a agogiku v souladu s charakterem skladby,
- orientuje se v označení rejstříků a vhodně je využívá,
- podílí se na výběru repertoáru,
- podle svých schopností hraje vybrané skladby z paměti,
- hraje z listu skladby přiměřené své technické úrovni,
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů,
- uplatňuje se v komorní nebo souborové hře,

- samostatně organizuje svou individuální přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- připraví repertoár k závěrečné zkoušce.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- zdokonaluje získané technické a interpretační dovednosti,
- hraje vybrané durové a mollové stupnice, akordy a technická cvičení v rozsahu odpovídajícím své úrovni,
- využívá průpravná cvičení k řešení technických problémů studovaného repertoáru,
- zdokonaluje práci s měchem, artikulací, rejstříky a dynamikou,
- využívá poslech kvalitních interpretačních nahrávek při samostudiu,
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu a při její interpretaci využívá získané technické a výrazové prostředky,
- podílí se na výběru repertoáru s ohledem na své hudební zaměření a interpretační možnosti,
- podle svých možností se uplatňuje v komorní nebo souborové hře,
- samostatně organizuje svou přípravu.

3.–4. ročník

Žák:

- dále rozvíjí technickou a interpretační úroveň hry,
- využívá stupnice, akordy a průpravná cvičení k řešení technických problémů studovaných skladeb,
- ovládá měchovou techniku včetně různých způsobů nasazení a ukončení tónu, obratu měchu a střídavého měchu,
- využívá různé druhy prstové artikulace – legato, staccato, non legato a portamento,
- rozvíjí pohyblivost prstů a jistotu při skocích, sekvencích, dvojhmatech a akordech,
- využívá melodické ozdoby,
- používá rejstříky kultivovaně a s ohledem na charakter skladby,

- samostatně nastuduje přiměřeně náročný repertoár a řeší technické a interpretační problémy,
- formuluje vlastní názor na interpretaci a dokáže jej přiměřeně zdůvodnit,
- využívá poslech interpretačních nahrávek jako součást samostatné přípravy,
- podle svých možností se uplatňuje v komorní nebo souborové hře,
- samostatně organizuje svou přípravu a odpovědně se zapojuje do společné hudební práce,
- využívá získané znalosti a dovednosti při přípravě k závěrečné zkoušce.

5.3.21 Vyučovací předmět Hudební praktikum

*„Hudebník, který chce,
aby jeho nástroj byl nejvíc slyšet,
je záhubou každého orchestru.“
Henryk Sienkiewicz*

Charakteristika

Hudební praktikum rozvíjí schopnost žáků spolupracovat při společné interpretaci a tvorbě. Výuka probíhá v různých komorních, souborových, vokálních a instrumentálních seskupeních podle zaměření žáků a aktuálních možností školy.

Žáci se učí reagovat na své spoluhráče, respektovat společný hudební záměr, orientovat se ve svém partu nebo partituře, přizpůsobovat vlastní hudební projev celku a nést odpovědnost za společný výsledek.

Žák může být do předmětu Hudební praktikum zařazen již v nižších ročnících I. stupně, pokud to umožňuje učební plán příslušného studijního zaměření, a to s ohledem na jeho schopnosti, dosaženou úroveň a možnosti školy. V 6. a 7. ročníku I. stupně je Hudební praktikum povinnou součástí studia v těch studijních zaměřeních, jejichž učební plán jej stanoví.

5.3.21.1 Učební plány předmětu Hudební praktikum

Týdenní hodinová dotace předmětu Hudební praktikum je stanovena v učebních plánech jednotlivých studijních zaměření hudebního oboru.

Hudební praktikum může být realizováno například těmito formami:

- čtyřruční hra na klavír,
- hra na dva klavíry nebo klávesové nástroje,
- komorní duo,
- komorní trio,
- komorní kvarteto,
- dechový komorní soubor,
- smyčcový komorní soubor,
- smíšený komorní soubor,
- kytarový soubor,
- houslový soubor,
- akordeonový soubor,
- hudební skupina s využitím elektrických nebo elektronických nástrojů,
- vokální soubor,
- instrumentální soubor,
- sborový zpěv,
- další komorní nebo souborová seskupení podle aktuálních možností a potřeb školy.

5.3.21.2 Očekávané výstupy vyučovacího předmětu Hudební praktikum

Základní studium I. stupně

2.–5. ročník

Žáci instrumentalisté

Žák:

- osvojuje si základní návyky a dovednosti komorní a souborové hry,
- respektuje práci a výkon svůj i ostatních členů souboru,
- uplatňuje základní principy souhry s dalším nástrojem nebo skupinou nástrojů,
- reaguje na změny tempa, dynamiky a průběhu společné interpretace,
- rozvíjí rytmické cítění a schopnost udržet společné tempo,
- reaguje na nástupy a ukončení společné hry,
- orientuje se v jednoduchém notovém partu,

- podle charakteru nástroje uplatňuje základní intonační sebekontrolu a přizpůsobuje svůj zvuk celku,
- využívá hudební představivost při interpretaci jednoduchých komorních a souborových skladeb,
- odpovědně se zapojuje do společné práce.

Žáci vokalisté

Žák:

- zpívá intonačně čistě v unisonu a podle svých možností také ve vícehlasu,
- využívá správné držení těla a přirozené dechové návyky,
- dbá na správnou a srozumitelnou výslovnost,
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu,
- reaguje na dirigentská gesta,
- navazuje na dosud získané pěvecké, technické a intonační dovednosti,
- osvojuje si zásady společného a sborového dýchání,
- přizpůsobuje svůj hlasový projev ostatním členům souboru,
- uplatňuje základní principy interpretace skladby,
- podílí se na odpovědnosti za společný hudební výsledek,
- dodržuje zásady hlasové hygieny.

6.–7. ročník

Žáci instrumentalisté

Žák:

- odpovědně se připravuje na společnou práci a přispívá k výslednému hudebnímu projevu souboru,
- samostatně se orientuje ve svém partu a vnímá jeho souvislosti s ostatními hlasy,
- reaguje na spoluhráče a vedoucího souboru při změnách tempa, dynamiky, artikulace a výrazu,
- uplatňuje intonační a rytmickou sebekontrolu,
- přizpůsobuje svůj zvuk, dynamiku a způsob hry charakteru souboru,
- udržuje společné tempo a reaguje na nástupy, změny a ukončení skladeb,

- podílí se na společném řešení interpretačních problémů,
- podle svých možností uplatňuje zkušenosti z komorní nebo souborové hry při veřejném vystoupení,
- respektuje zásady bezpečné, zdravé a ohleduplné práce při společném muzicírování.

Žáci vokalisté

Žák:

- využívá správné držení těla, dechovou techniku, hlasovou kulturu a srozumitelnou výslovnost,
- orientuje se v notovém zápisu svého hlasového partu,
- reaguje na interpretační požadavky sbormistra nebo vedoucího souboru a na dirigentská gesta,
- zpívá intonačně čistě v jednohlasu a podle své vyspělosti také ve vícehlasu,
- uplatňuje zásady společného a sborového dýchání,
- přizpůsobuje barvu, dynamiku a výraz svého hlasu celkovému zvuku souboru,
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů přiměřeně své úrovni,
- uplatňuje základní principy společné interpretace,
- odpovědně spolupracuje s ostatními členy souboru,
- dodržuje zásady hlasové hygieny.

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žáci instrumentalisté

Žák:

- samostatně se orientuje ve svém partu,
- respektuje předznamenání, rytmus, dynamiku, artikulaci a další interpretační označení,
- samostatně připravuje svůj part,
- přizpůsobuje svůj hudební projev charakteru souboru,
- aktivně reaguje na interpretační podněty spoluhráčů a vedoucího souboru,
- odpovědně spolupracuje při zkouškách a společné interpretaci,
- uplatňuje získané technické a výrazové dovednosti v komorní nebo souborové hře,

- dodržuje zásady bezpečné, zdravé a ohleduplné práce při společném muzicírování.

Žáci vokalisté

Žák:

- dále rozvíjí získané pěvecké, technické a intonační dovednosti,
- využívá zásady společného a sborového dýchání,
- zpívá intonačně čistě ve vícehlasu,
- orientuje se ve svém hlasovém partu,
- reaguje na dirigentská gesta a interpretační pokyny,
- přizpůsobuje svůj hlasový projev společnému zvuku souboru,
- uplatňuje výrazové prostředky odpovídající charakteru skladby,
- dodržuje zásady hlasové hygieny.

3.–4. ročník

Žáci instrumentalisté

Žák:

- samostatně připravuje a interpretuje svůj part,
- využívá získané technické a interpretační zkušenosti v různých hudebních stylech a žánrech,
- podle charakteru souboru se podílí také na improvizaci, vlastní tvorbě nebo tvorbě jednoduchých úprav,
- reaguje na interpretační podněty ostatních členů souboru a vedoucího,
- podílí se na vytváření společného hudebního výrazu,
- formuluje vlastní názor na interpretaci a kultivovaně jej uplatňuje při společné práci,
- samostatně řeší interpretační problémy svého partu,
- odpovědně organizuje svou individuální přípravu a zapojuje se do práce souboru,
- dodržuje zásady bezpečné a ohleduplné práce při společném muzicírování.

Žáci vokalisté

Žák:

- zpívá intonačně čistě ve vícehlasu,
- orientuje se v notovém zápisu a textu svého hlasového partu,
- rozlišuje interpretační zvláštnosti různých stylů a žánrů,
- vytváří si vlastní názor na interpretovanou skladbu,
- přizpůsobuje svůj hlasový projev společnému zvuku souboru,
- využívá odpovídající výrazové prostředky,
- podle charakteru repertoáru a zaměření souboru využívá vhodné prostředky ozvučení a práci s mikrofonom,
- aktivně komunikuje s ostatními členy souboru a při veřejné prezentaci také s posluchači,
- samostatně organizuje svou přípravu a odpovědně se zapojuje do společné práce,
- dodržuje zásady hlasové hygieny.

5.3.22 Vyučovací předmět Hudební nauka

*„V umění je nejdůležitější být jiný, nikoliv nejlepší.“
Paul Cézanne*

Charakteristika

Vzdělávací oblast Recepce a reflexe hudby je v základním studiu I. stupně realizována především ve vyučovacím předmětu Hudební nauka.

Výuka propojuje hudebně-teoretické poznatky s praktickými hudebními činnostmi, aktivním poslechem, vlastní zkušeností žáků a poznáváním hudební kultury. Žáci získané znalosti a dovednosti využívají při studiu svého hlavního předmětu i při společném muzicírování.

Výuka je vedena tak, aby žáci hudební pojmy nejen poznávali a pojmenovávali, ale také je prakticky využívali při zpěvu, rytmických a intonačních činnostech, práci s notovým zápisem, poslechu a vlastní hudební tvorbě.

5.3.22.1 Učební plán předmětu Hudební nauka

Týdenní hodinová dotace předmětu Hudební nauka je součástí učebních plánů jednotlivých studijních zaměření hudebního oboru.

I. stupeň základního studia

Předmět	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1

5.3.22.2 Očekávané výstupy předmětu Hudební nauka

1. ročník

Žák:

- navazuje na znalosti a dovednosti získané v přípravném studiu, pokud je absolvoval,
- rozlišuje základní hudební pojmy, zejména zvuk, tón, notu, notovou osnovu, linku a mezeru,
- orientuje se v hudební abecedě,
- rozlišuje základní vlastnosti tónu – výšku, délku, sílu a barvu,
- rozpoznává základní notové a pomlkové hodnoty a využívá je v jednoduchých rytmických činnostech,
- orientuje se v houslovém klíči a seznamuje se se základní orientací v basovém klíči,
- orientuje se v základním notovém zápisu,
- rozlišuje základní druhy taktů,
- poznává základní dynamická a tempová označení,
- rozlišuje základní posuvky,
- rozlišuje celý tón a půltón,
- orientuje se v základním principu durové stupnice,
- poznává základní hudební nástroje podle vzhledu a zvuku,
- propojuje teoretické poznatky s praktickými hudebními činnostmi.

2. ročník

Žák:

- upevňuje a rozvíjí znalosti z předchozího ročníku,
- orientuje se v dalších notových a pomlkových hodnotách,
- rozšiřuje orientaci v notovém zápisu a označení oktáv,
- rozlišuje další druhy taktů,

- používá základní dynamická a tempová označení,
- orientuje se v pojmech předtaktí, triola, synkopa a transpozice v rozsahu odpovídajícím svému věku,
- rozlišuje základní změny tempa,
- orientuje se ve vybraných durových stupnicích a jejich předznamenání,
- rozlišuje základní a odvozené tóny,
- rozlišuje zvuk, souzvuk, trojzvuk a základní akord,
- poznává základní skupiny hudebních nástrojů,
- orientuje se v základním složení symfonického orchestru,
- rozlišuje základní pěvecké hlasy a druhy pěveckých sborů,
- rozlišuje vokální a instrumentální hudbu,
- seznamuje se s významnými osobnostmi české hudby.

3. ročník

Žák:

- navazuje na znalosti z předchozích ročníků a prakticky je využívá,
- orientuje se ve vybraných durových a mollových stupnicích,
- rozlišuje základní druhy mollové stupnice,
- vytváří tónický kvintakord a jeho obraty,
- orientuje se v základních intervalech,
- rozlišuje hlavní harmonické funkce tónika, subdominanta a dominanta,
- chápe princip enharmonické záměny,
- rozlišuje pojmy part a partitura,
- orientuje se v základních typech komorních seskupení,
- rozšiřuje znalost dynamických, tempových a přednesových označení,
- rozlišuje základní druhy artikulace,
- pracuje s pojmy tempo, rytmus, metrum a akcent,
- seznamuje se s operou jako hudebně-dramatickým útvarem,
- poznává významné české skladatele a jejich tvorbu,
- propojuje získané znalosti s praktickým poslechem a vlastní hudební zkušeností.

4. ročník

Žák:

- rozšiřuje orientaci v durových a mollových stupnicích,
- orientuje se v principu kvintového a kvartového kruhu,
- rozlišuje paralelní a stejnojmenné tóniny,
- poznává základní melodické ozdoby,
- rozlišuje intervaly čisté, velké a malé,
- orientuje se v základních harmonických funkcích,
- vytváří jednoduchý harmonický doprovod k písni,
- rozlišuje základní typy komorních souborů a orchestrů,
- seznamuje se s dominantním septakordem a jeho funkcí,
- rozlišuje základní způsoby opakování a orientace v notovém zápisu,
- rozšiřuje znalosti o pěveckých souborech a hlasových oborech,
- využívá získané znalosti při poslechu a praktických hudebních činnostech.

5. ročník

Žák:

- upevňuje orientaci v durových a mollových tóninách,
- orientuje se v kvintakordech a jejich obratech,
- rozlišuje paralelní a stejnojmenné tóniny,
- využívá kvintový a kvartový kruh jako pomůcku při orientaci v tóninách,
- rozšiřuje znalost přednesových a výrazových označení,
- orientuje se v základních akordických značkách a využívá je v jednoduchých hudebních souvislostech,
- rozlišuje základní hudební formy a jejich stavebné prvky,
- orientuje se v intervalech v rozsahu odpovídajícím své úrovni,
- rozlišuje základní a odvozené tóny a princip enharmonické záměny,
- propojuje hudebně-teoretické poznatky s praktickými činnostmi, poslechem a vlastním hlavním předmětem.

6. ročník

Žák:

- navazuje na hudebně-teoretické znalosti z předchozích ročníků a dále je rozvíjí,
- seznamuje se s dalšími typy stupnic a tónových řad,
- rozšiřuje orientaci v akordických značkách a způsobech jejich zápisu,
- poznává další způsoby artikulace a hry,
- orientuje se v základní periodizaci dějin hudby,
- nachází základní souvislosti mezi hudbou jednotlivých historických období,
- poznává významné osobnosti a díla české i světové hudby,
- aktivně poslouchá vybrané hudební ukázky a dokáže je zařadit do širších souvislostí,
- propojuje poznatky z dějin hudby s vlastní interpretační zkušeností.

Součástí výuky může být samostatná práce žáka na zvoleném hudebním tématu a její prezentace před skupinou.

7. ročník

Žák:

- využívá a propojuje znalosti získané v průběhu předchozího studia,
- orientuje se v základní periodizaci dějin hudby,
- nachází souvislosti mezi jednotlivými hudebními obdobími, styly a žánry,
- orientuje se v základních znacích artificiální hudby různých historických období,
- orientuje se v základních oblastech nonartificiální hudby, zejména folklóru a populární hudby,
- poznává významné představitele, hudební formy, nástroje a charakteristické znaky jednotlivých období,
- aktivně poslouchá hudbu a formuluje vlastní názor na její charakter a interpretaci,
- využívá hudebně-teoretické znalosti při studiu svého hlavního předmětu a při společném muzicírování,
- samostatně pracuje s dostupnými hudebními informacemi a dokáže je přiměřeně prezentovat.

Součástí výuky může být samostatná práce žáka na zvoleném hudebním tématu a její prezentace před skupinou.

Individuální způsob plnění vzdělávacího obsahu předmětu Hudební nauka

Ve výjimečných a odůvodněných případech, zejména pokud se žák z vážných organizačních nebo dopravních důvodů nemůže účastnit pravidelné výuky Hudební nauky v příslušném ročníku, může ředitel školy na základě písemné žádosti zákonného zástupce žáka, případně zletilého žáka, povolit individuální způsob plnění vzdělávacího obsahu tohoto předmětu.

Žák je i v tomto případě povinen naplnit očekávané výstupy stanovené tímto ŠVP. Škola mu stanoví obsah a způsob individuální přípravy, podmínky konzultací a způsob ověření dosažených znalostí a dovedností.

5.4 Společná ustanovení ke studijním zaměřením hudebního oboru

5.4.1 Změna studijního zaměření

V průběhu studia může s ohledem na schopnosti, fyzické předpoklady a další individuální vzdělávací potřeby žáka dojít ke změně studijního zaměření.

Při změně studijního zaměření škola přihlíží k dosavadním znalostem a dovednostem žáka a stanoví jeho další vzdělávací postup v souladu s RVP ZUV, platnými právními předpisy a tímto ŠVP.

5.4.2 Přípravný dechový nástroj

Při vzdělávání ve studijních zaměřeních hry na dechové nástroje může být s ohledem na věk, fyzické předpoklady a individuální možnosti žáka využíván jiný dechový nástroj jako přípravný nástroj pro pozdější přechod na cílový dechový nástroj.

O vhodném okamžiku přechodu na cílový nástroj rozhoduje škola na základě pedagogického posouzení připravenosti žáka.

5.4.3 Přípravné studium ke vzdělávání v základním studiu II. stupně

Přípravné studium ke vzdělávání v základním studiu II. stupně může škola organizovat pro žáka, který v daném studijním zaměření nenavštěvoval nebo úspěšně neukončil základní studium I. stupně.

Přípravné studium má jeden ročník. Jeho vzdělávací obsah je stanoven s ohledem na dosavadní znalosti, dovednosti, individuální vzdělávací potřeby a předpoklady žáka.

5.4.4 Zařazování starších začínajících žáků

Při přijímání a zařazování uchazeče do základního studia škola postupuje v souladu s platnými právními předpisy.

Při stanovení dalšího vzdělávacího postupu žáka škola přihlíží zejména k jeho věku, výsledku přijímacího řízení, dosavadním znalostem a dovednostem a individuálním předpokladům.

5.4.5 Studium více studijních zaměření

Žák může v rámci možností a kapacity školy studovat současně více studijních zaměření. Podmínky přijetí a organizace vzdělávání se řídí platnými právními předpisy, učebními plány jednotlivých studijních zaměření a tímto ŠVP.

Pokud je totožný povinný vyučovací předmět součástí více studijních zaměření, plní žák jeho vzdělávací obsah pouze jednou, pokud tím naplní požadavky učebních plánů všech příslušných studijních zaměření.

5.4.6 Postupové a závěrečné zkoušky

V základním studiu I. stupně žák na konci 1.–6. ročníku vykonává postupovou zkoušku. Základní studium I. stupně ukončuje v 7. ročníku závěrečnou zkouškou.

V základním studiu II. stupně žák vykonává postupovou zkoušku na konci 2. ročníku. Základní studium II. stupně ukončuje ve 4. ročníku závěrečnou zkouškou.

Závěrečná zkouška může mít formu absolventského vystoupení nebo jiné formy prezentace umožňující hodnocení výsledků vzdělávání žáka.

Postupové a závěrečné zkoušky se konají před zkušební komisí v souladu s platnými právními předpisy.

5.4.7 Studium pro dospělé

Studium pro dospělé je určeno zájemcům, kteří chtějí dále rozvíjet své umělecké schopnosti, znalosti a dovednosti. Studium má nejvýše čtyři ročníky; délka vzdělávání se určuje podle individuálních schopností žáka s přihlédnutím k jeho věku.

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob a forma realizace vycházejí z příslušného studijního zaměření tohoto ŠVP a jsou přizpůsobeny individuálním vzdělávacím potřebám, schopnostem, dosavadním zkušenostem a zaměřením žáka.

Konkrétní vzdělávací obsah a očekávané výstupy stanovuje učitel v souladu s tímto ŠVP.

Výuka v hudebním oboru se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Studium pro dospělé se ukončuje závěrečnou zkouškou, která může mít formu absolventského vystoupení nebo jiné formy prezentace umožňující hodnocení výsledků vzdělávání žáka.

Závěrečná zkouška se koná před zkušební komisí v souladu s platnými právními předpisy.

6. VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU

*„Kdybych věděl, co je UMĚNÍ, nikdy bych se tím netajil.“
Pablo Picasso*

6.1 Charakteristika výtvarného oboru

Vzdělávací obsah výtvarného oboru vychází ze dvou vzdělávacích oblastí – **Výtvarná tvorba** a **Recepce a reflexe výtvarného umění**.

Ve výtvarném oboru nabízíme cestu k obohacení života žáků o kvalitní výtvarnou činnost, k poznání a rozvíjení vlastních schopností a dovedností i k výtvarné komunikaci s ostatními. Učíme žáky vnímat okolní svět, reagovat na něj výtvarnými prostředky a vedeme je k poznávání výtvarného umění a kultury. Učíme je samostatnosti, utváření vlastního názoru a vnímání důležitosti vlastní tvorby pro osobní rozvoj.

Náš výtvarný obor neupřednostňuje žádnou z výtvarných disciplín, snaží se však být otevřený hledání estetických hodnot ve světě kolem nás a následně tyto hodnoty přetvářet „k obrazu svému“.

6.2 Vyučovací předměty výtvarného oboru

Škola stanovuje vlastní závazný vzdělávací obsah ve vyučovacích předmětech. Názvy vyučovacích předmětů jsou uváděny na vysvědčení.

Vzdělávání ve výtvarném oboru je uskutečňováno v těchto vyučovacích předmětech:

- **Přípravka** – v přípravném studiu,
- **Plošná tvorba**,
- **Objektová a akční tvorba**,
- **Prostorová tvorba**,
- **Keramická tvorba**,
- **Výtvarná tvorba**.

6.3 Učební plány a očekávané výstupy

6.3.1 Přípravné studium

Přípravné studium je určeno dětem, které projevují zájem o výtvarné činnosti a předpoklady pro další vzdělávání ve výtvarném oboru. Je zaměřeno na rozvoj přirozené tvořivosti, představivosti, smyslového vnímání a základních výtvarných dovedností.

Přípravné studium je organizováno prostřednictvím předmětů Přípravka 1 a Přípravka 2.

Přípravka 1 je určena zpravidla dětem od 5 let. Prostřednictvím různých uměleckých činností umožňuje dětem poznávat jednotlivé umělecké obory školy.

V Přípravce 2 jsou děti vedeny především k rozvoji výtvarného vnímání, představivosti, tvořivosti a základních výtvarných dovedností. Přípravka je realizována podle věku a předchozích zkušeností dítěte jako Přípravka 1 a Přípravka 2. Konkrétní zařazení dítěte vychází z jeho věku, individuálních předpokladů a dosavadních zkušeností.

6.3.1.1 Učební plán přípravného studia

Vyučovací předmět / forma	Týdenní hodinová dotace
Přípravka 1 / Přípravka 2	2
Celkem	2

Výuka probíhá skupinovou formou.

6.3.1.2 Očekávané výstupy přípravného studia

Přípravka 1

Žák:

- pojmenovává a jednoduše popisuje objekty ze svého okolí,
- rozlišuje a pojmenovává základní barvy,
- výtvarně vyjadřuje své pocity, představy a zážitky,
- experimentuje s jednoduchými výtvarnými prostředky a materiály,
- respektuje vlastní práci i práci ostatních,
- spolupracuje při společných tvůrčích činnostech,
- projevuje zájem o výtvarnou tvorbu.

Přípravka 2

Žák:

- vyjadřuje své představy, pocity a zážitky prostřednictvím barvy a dalších výtvarných prostředků,
- postupně si osvojuje základní postupy a techniky kresby, malby, grafiky a objektové tvorby,
- experimentuje s různými výtvarnými prostředky a materiály,

- za pomoci učitele popisuje svou práci,
- sděluje svůj výtvarný záměr a reaguje na podněty učitele,
- pracuje samostatně i ve skupině,
- vnímá a respektuje práci ostatních.

6.3.2 Učební plán základního studia I. stupně

Vzdělávací oblast	Vyučovací předmět	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.	5. roč.	6. roč.	7. roč.
Výtvarná tvorba	Plošná tvorba	1	1	1	1	1	1	1
Výtvarná tvorba	Objektová a akční tvorba	1	1	1	1	1	1	1
Výtvarná tvorba	Prostorová tvorba nebo Keramická tvorba	1	1	1	1	1	1	1
	Celkem v ročníku	3	3	3	3	3	3	3

Celkem v I. stupni základního studia: 21 hodin

Výuka probíhá skupinovou formou a může být organizována společně pro žáky různých ročníků.

Výuka jednotlivých předmětů může být z důvodu charakteru výtvarné práce organizována v souvislých tříhodinových blocích. Vzdělávací obsahy jednotlivých předmětů se v rámci tematických celků přirozeně propojují při zachování hodinové dotace stanovené učebním plánem.

V rámci učebního plánu je realizován předmět Prostorová tvorba nebo Keramická tvorba. Konkrétní předmět je zařazen s ohledem na věk a vzdělávací potřeby žáků, zaměření vyučovací skupiny a organizační a materiální možnosti školy.

Vzdělávací oblast **Recepce a reflexe výtvarného umění** je průběžně integrována do jednotlivých vyučovacích předmětů. Prostřednictvím vlastní tvorby, rozhovorů, reflexe a poznávání výtvarného umění a kultury žáci hledají souvislosti mezi člověkem, světem a uměním. Tato oblast není realizována jako samostatně klasifikovaný vyučovací předmět.

6.3.3 Očekávané výstupy vyučovacího předmětu Plošná tvorba

Základní studium I. stupně

1.–3. ročník

Žák:

- hledá podněty k plošné tvorbě ve vlastních prožitcích, pocitech a okolním světě,
- poznává a využívá základní prvky plošného vyjádření – bod, linii, barvu a plochu,
- experimentuje s vyjadřovacími prostředky plošné tvorby,
- seznamuje se s různými materiály, postupy a technikami kresby, malby a grafiky a využívá je ve své tvorbě,
- vnímá podněty z vnitřního a vnějšího světa a využívá svou fantazii,
- postupně se seznamuje s výtvarnou kulturou a základním výtvarným pojmoslovím a v rozhovoru začíná vyjadřovat svůj výtvarný názor,
- vnímá vlastní tvorbu i tvorbu svých spolužáků a všímá si názorů ostatních,
- dodržuje zásady bezpečné práce a základní pracovní a hygienické návyky.

4.–6. ročník

Žák:

- hledá a nachází podněty k plošné tvorbě ve vlastních prožitcích, okolním světě, realitě i fantazii,
- vědoměji používá základní prvky plošného vyjádření – bod, linii, barvu a plochu,
- experimentuje s vyjadřovacími prostředky plošné tvorby,
- všímá si podobnosti a opakování, využívá kontrast barev a tvarů a vnímá rytmus, harmonii a proporce,
- využívá různé materiály, postupy a techniky kresby, malby a grafiky,
- vnímá smyslové podněty a využívá je ve své tvorbě, rozvíjí výtvarný jazyk a pracuje s realitou i fantazií,
- prohlubuje své poznávání výtvarné kultury a základního výtvarného pojmosloví a v diskusi formuluje vlastní výtvarný názor,
- vnímá vlastní tvorbu i tvorbu spolužáků, podle svých schopností obhájí svůj názor a naslouchá názorům druhých,
- dodržuje zásady bezpečné práce a základní pracovní a hygienické návyky.

7. ročník

Žák:

- samostatně vyhledává podněty k plošné tvorbě a podle svých individuálních schopností si stanovuje dílčí cíle vlastní tvorby a hledá prostředky k jejich realizaci,
- vědomě používá prvky výtvarného jazyka, zejména bod, linii, tvar, barvu, plochu, prostor a světlo,
- záměrně experimentuje s vyjadřovacími prostředky plošné tvorby a hledá neobvyklá řešení,
- vědomě využívá vztahy mezi výtvarnými prvky, zejména kontrast, opakování, rytmus, harmonii a disharmonii,
- záměrně využívá různé materiály, postupy a techniky kresby, malby, grafiky a současných médií,
- vědomě převádí smyslové podněty do výtvarné podoby, využívá výtvarný jazyk a čerpá z reality i fantazie,
- orientuje se přiměřeně svému věku ve výtvarné kultuře, poznává vývoj i současné podoby výtvarného umění a využívá získané poznatky jako podněty pro vlastní tvorbu,
- samostatně formuluje vlastní výtvarný názor, respektuje různé výtvarné a osobní přístupy, obhajuje svůj názor a naslouchá názorům druhých,
- inspiruje se kulturními a společenskými podněty,
- dodržuje zásady bezpečné práce a základní pracovní a hygienické návyky.

6.3.4 Očekávané výstupy vyučovacího předmětu Objektová a akční tvorba

Základní studium I. stupně

1.–3. ročník

Žák:

- seznamuje se s objektovou a akční tvorbou a využívá podněty vycházející z vlastních prožitků a pocitů,
- experimentuje s vyjadřovacími prostředky objektové a akční tvorby,
- objevuje nové a neobvyklé pohledy na běžné předměty a objekty ve svém okolí,
- vnímá smyslové podněty, využívá je ve své tvorbě a rozvíjí svou fantazii,
- seznamuje se s vybranými projevy výtvarné kultury, zejména s land artem, objekty a instalacemi, a začíná si utvářet vlastní výtvarný názor,

- vnímá vlastní tvorbu i tvorbu svých spolužáků a všímá si názorů ostatních,
- dodržuje zásady bezpečné práce a základní pracovní a hygienické návyky.

4.–6. ročník

Žák:

- rozvíjí své zkušenosti s objektovou a akční tvorbou a využívá její vyjadřovací prostředky,
- experimentuje s vyjadřovacími prostředky objektové a akční tvorby,
- reaguje podle svých schopností na podněty vycházející z výtvarné akce a hledá neobvyklé a nové přístupy,
- vnímá smyslové podněty a využívá je ve své tvorbě, uvědomuje si prvky výtvarného jazyka, rozlišuje realitu a fantazii a využívá je jako zdroj vlastní tvorby,
- poznává vybrané projevy výtvarné kultury, zejména land art, objekty a instalace, orientuje se v základním výtvarném pojmosloví a v diskusi začíná formulovat vlastní výtvarný názor,
- vnímá a reflektuje vlastní tvorbu i tvorbu svých spolužáků, podle svých schopností obhájí svůj názor a naslouchá názorům druhých,
- dodržuje zásady bezpečné práce a základní pracovní a hygienické návyky.

7. ročník

Žák:

- nachází inspiraci k objektové a akční tvorbě prostřednictvím poznávání a sebepoznávání,
- vědomě experimentuje s vyjadřovacími prostředky objektové a akční tvorby a sleduje jejich účinky,
- reaguje na podněty vycházející z výtvarné akce a uplatňuje neobvyklé a nové přístupy,
- vnímá a vědomě využívá smyslové podněty, inspiruje se podněty z vnitřního a vnějšího světa a používá prvky výtvarného jazyka objektové a akční tvorby,
- pracuje s podněty reality i fantazie,
- samostatně rozvíjí vlastní tvůrčí záměr a hledá vhodné prostředky k jeho uskutečnění,
- orientuje se přiměřeně svému věku ve vybraných projevech objektové a akční tvorby, poznává jejich vývoj i současné podoby a využívá je jako podněty pro vlastní tvorbu,
- samostatně formuluje vlastní výtvarný názor, respektuje různé výtvarné a osobní přístupy, obhájí svůj názor a naslouchá názorům druhých,
- inspiruje se kulturními a společenskými podněty,

- dodržuje zásady bezpečné práce a základní pracovní a hygienické návyky.

6.3.5 Očekávané výstupy vyučovacího předmětu Prostorová tvorba

Základní studium I. stupně

1.–3. ročník

Žák:

- hledá podněty k prostorové tvorbě a vnímá vlastnosti materiálů prostřednictvím hmatu,
- poznává základní prvky prostorové tvorby – tvar, objem, prostor, světlo, barvu, strukturu a povrch,
- objevuje vlastnosti různých materiálů,
- seznamuje se se základními technikami prostorové tvorby, zejména s modelací, přidáváním a odebíráním hmoty, vrstvením a kupením,
- vnímá smyslové podněty a využívá je ve své tvorbě, začíná si uvědomovat prostorové vztahy, objem a rozdílné vlastnosti materiálů,
- seznamuje se s vybranými projevy výtvarné kultury, zejména s prostorovou tvorbou, land artem a objekty, a začíná si utvářet vlastní výtvarný názor,
- vnímá vlastní tvorbu i tvorbu svých spolužáků a všímá si názorů ostatních,
- dodržuje zásady bezpečné práce a základní pracovní a hygienické návyky.

4.–6. ročník

Žák:

- hledá a nalézá podněty k prostorové tvorbě na základě vlastních prožitků, pocitů a vjemů,
- používá základní prvky prostorové tvorby – tvar, objem, prostor, světlo, barvu, strukturu a povrch a poznává vlastnosti a možnosti různých materiálů,
- vědoměji využívá techniky prostorové tvorby, zejména modelaci, přidávání a odebírání hmoty, vrstvení a kupení,

- vnímá smyslové podněty a využívá je ve své tvorbě, uvědomuje si prostorové vztahy, objem a výrazové vlastnosti materiálů,
- poznává vybrané projevy prostorové tvorby, land artu, objektů a instalací, prohlubuje znalost základního výtvarného pojmosloví a v diskusi formuluje vlastní výtvarný názor,
- vnímá a reflektuje vlastní tvorbu i tvorbu svých spolužáků, podle svých schopností obhájí vlastní názor a naslouchá názorům druhých,
- dodržuje zásady bezpečné práce a základní pracovní a hygienické návyky.

7. ročník

Žák:

- samostatně vyhledává podněty k prostorové tvorbě a využívá impulzy vycházející z vlastních prožitků, pocitů a okolního světa,
- vědomě používá prvky prostorové tvorby – tvar, objem, prostor, světlo, barvu, strukturu a povrch a využívá vlastnosti různých materiálů,
- samostatně využívá techniky prostorové tvorby, zejména modelaci, přidávání a odebírání hmoty, vrstvení, kupení a prořezávání,
- vnímá a vědomě využívá smyslové podněty, prostorové vztahy a výrazové vlastnosti materiálů, například lehkost, křehkost, pevnost nebo mohutnost,
- samostatně rozvíjí vlastní tvůrčí záměr a hledá vhodné materiály a výtvarné prostředky k jeho uskutečnění,
- orientuje se přiměřeně svému věku ve vybraných projevech prostorové tvorby, poznává jejich vývoj a současné podoby a využívá je jako inspiraci pro vlastní tvorbu,
- samostatně formuluje vlastní výtvarný názor, respektuje různé výtvarné a osobní přístupy, obhájí vlastní názor a naslouchá názorům druhých,
- inspiruje se kulturními a společenskými podněty,
- dodržuje zásady bezpečné práce a základní pracovní a hygienické návyky.
-

6.3.6 Očekávané výstupy vyučovacího předmětu Keramická tvorba

Základní studium I. stupně

1.–3. ročník

Žák:

- vyhledává podněty pro keramickou tvorbu a jednoduchým kresleným návrhem zachycuje svou představu,
- seznamuje se s různými formami keramické tvorby, například s reliéfem, plastikou a užitým předmětem, a rozvíjí prostorovou představivost,
- dodržuje základní technologické postupy práce s keramickou hlinou a používá základní pracovní nástroje,
- modeluje základní tvary a samostatně připravuje keramický plát,
- vytváří jednoduchou dutou plastiku a používá techniku spojování pomocí šlikru,
- seznamuje se se základními postupy povrchové úpravy a glazování,
- seznamuje se s vybranými projevy keramické a sochařské tvorby a začíná si utvářet vlastní výtvarný názor,
- dodržuje zásady bezpečné práce a základní pracovní a hygienické návyky.

4.–6. ročník

Žák:

- hledá a nalézá podněty pro keramickou tvorbu, samostatně vytváří podrobnější návrh a slovně formuluje svůj výtvarný záměr,
- vytváří reliéf a plastiku přidáváním a odebíráním hmoty a zhotovuje jednoduché nádoby modelováním z ruky a sestavováním z plátů,
- využívá různé způsoby dekorování, například prořezávání a rytí,
- dbá na zpracování detailu a kvalitu modelace,
- orientuje se v základních technologických postupech a odborných pojmech keramické tvorby,
- vhodně kombinuje glazury a používá základní způsoby glazování,
- popisuje základní principy a průběh výpalu v keramické peci,
- spolupracuje s ostatními na společné prostorové instalaci a reflektuje vlastní tvorbu i tvorbu druhých,
- poznává keramickou a sochařskou tvorbu, prohlubuje znalost výtvarného pojmosloví a formuluje vlastní výtvarný názor,
- dodržuje zásady bezpečné práce a základní pracovní a hygienické návyky.

7. ročník

Žák:

- samostatně vytváří vlastní návrh, porovnává různé varianty a volí řešení odpovídající svému výtvarnému záměru,
- pracuje na vlastním projektu a využívá nabyté technologické zkušenosti a znalosti,
- vědomě používá postupy přidávání a odebrání hmoty a respektuje proporce vytvářeného objektu,
- věnuje pozornost detailu a kvalitě modelace,
- samostatně volí a kombinuje vhodné způsoby povrchové úpravy a glazování,
- vytváří na hrnčířském kruhu jednoduchý tvar nebo nádobu,
- vlastními slovy popisuje technologický postup práce s keramickou hlinou, glazurami a průběh výpalu,
- spolupracuje na společných projektech a podílí se na instalaci výstavy,
- prezentuje a obhazuje vlastní práci,
- orientuje se přiměřeně svému věku ve vybraných projevech keramické a sochařské tvorby, poznává jejich vývoj a současné podoby a využívá je jako inspiraci pro vlastní práci,
- dodržuje zásady bezpečné práce a základní pracovní a hygienické návyky.

6.3.7 Vyučovací předmět Výtvarná tvorba

Charakteristika

V základním studiu II. stupně jsou vzdělávací obsahy jednotlivých praktických předmětů I. stupně propojeny v jednom vyučovacím předmětu **Výtvarná tvorba**.

Žáci v něm rozvíjejí vlastní výtvarné myšlení, samostatně volí témata, výtvarné prostředky, techniky a materiály a hledají osobité způsoby výtvarného vyjádření. Praktická tvorba je průběžně propojována s poznáváním a reflexí výtvarného umění a současné kultury.

6.3.7.1 Učební plán vyučovacího předmětu Výtvarná tvorba

Vzdělávací oblast	Vyučovací předmět	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.
-------------------	-------------------	---------	---------	---------	---------

Výtvarná tvorba	Výtvarná tvorba	3	3	3	3
	Celkem v ročníku	3	3	3	3

Celkem v II. stupni: 12 hodin

Výuka probíhá skupinovou formou a může být organizována společně pro žáky různých ročníků.

Vzdělávací oblast **Recepce a reflexe výtvarného umění** je průběžně integrována do předmětu Výtvarná tvorba. Žáci prostřednictvím vlastní tvorby, rozhovorů, reflexe, poznávání výtvarného umění a současné kultury hledají souvislosti mezi člověkem, společností a uměním. Tato oblast není realizována jako samostatně klasifikovaný vyučovací předmět.

6.3.7.2 Očekávané výstupy vyučovacího předmětu Výtvarná tvorba

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník

Žák:

- hledá vhodné výtvarné prostředky při řešení výtvarných problémů,
- experimentuje s různými materiály, technikami a výtvarnými postupy,
- využívá prvky a principy výtvarného jazyka podle charakteru své práce,
- rozvíjí výtvarný záměr od myšlenky k jeho realizaci,
- uplatňuje ve své tvorbě osobitý přístup,
- podle svých schopností obhájí vlastní práci a naslouchá odlišným názorům,
- spolupracuje při společné výtvarné práci,
- pojmenovává používané výtvarné postupy, materiály a techniky,
- formuluje vlastní výtvarný názor a diskutuje o něm,
- prezentuje a stručně komentuje vlastní práci,
- využívá zkušenosti z plošné, prostorové, objektové, akční a keramické tvorby,
- dodržuje zásady bezpečné práce a základní pracovní a hygienické návyky.

3.–4. ročník

Žák:

- samostatně volí téma a odpovídající výtvarné prostředky pro realizaci svého záměru,
- experimentuje a vědomě kombinuje různé materiály, techniky a postupy,
- nahlíží zvolené téma z různých úhlů a hledá vlastní způsob jeho výtvarného zpracování,
- samostatně a soustředěně rozvíjí vlastní výtvarný záměr a uplatňuje osobitý přístup,
- pojmenovává a vědomě využívá výtvarné postupy a principy,
- pracuje samostatně i ve skupině,
- parafrázuje umělecké dílo a využívá poznatky z výtvarného umění jako podnět pro vlastní tvorbu,
- orientuje se v základních souvislostech vývoje výtvarného umění a zajímá se o současné výtvarné dění,
- vyhledává podněty k vlastní tvorbě v různých oblastech kultury, například ve filmu, tanci, hudbě a literatuře, i v dalších oblastech poznání,
- formuluje a obhajuje vlastní výtvarný názor a diskutuje o něm,
- respektuje odlišná stanoviska, reaguje na ně a využívá je k reflexi vlastní tvorby,
- prezentuje a reflektuje vlastní tvorbu i tvorbu druhých,
- podle svého výtvarného záměru využívá prostředky plošné, prostorové, objektové, akční a keramické tvorby,
- samostatně instaluje a adjustuje svou výtvarnou práci přiměřeně jejímu charakteru,
- dodržuje zásady bezpečné práce a základní pracovní a hygienické návyky.

7. VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU

Vzdělávací obsah tanečního oboru vychází ze dvou vzdělávacích oblastí – **Taneční tvorba a interpretace** a **Recepce a reflexe tanečního umění**.

*„Když duše a tělo jsou v nádherné symbióze
a hraje při tom hudba, vznikne tanec.“*

7.1 Charakteristika tanečního oboru

V tanečním oboru nabízíme prostřednictvím pohybových a tanečních aktivit komplexní rozvoj žáků po stránce tělesné i duševní. Žákům poskytujeme takové základy odborného vzdělání, které jim umožňují zapojit se do různých pohybových aktivit nebo se dále vzdělávat v oboru.

Vedeme žáky k poznávání vlastního těla, jeho stavby a zákonitostí pohybu. Seznamujeme je s různými oblastmi a druhy tance a vedeme je k postupné orientaci v tanečním umění. Dbáme na rozvoj tanečních technik, koordinačních, silových a vytrvalostních schopností i na využívání vhodných relaxačních a kompenzačních postupů.

Tanec se rodí z osobnosti. Na tvůrčím procesu se podílí intelekt, který vytváří formu, city, které dávají výrazu sílu, tělo jako nástroj pohybového vyjádření, i osobnost člověka, která dává tvorbě její vlastní smysl. To je filozofie, kterou v tanečním oboru následujeme.

7.2 Vyučovací předměty tanečního oboru

Škola stanovuje vlastní závazný vzdělávací obsah ve vyučovacích předmětech. Názvy vyučovacích předmětů jsou uváděny na vysvědčení.

V 1. a 2. ročníku základního studia I. stupně je realizován vyučovací předmět **Taneční a rytmická průprava**.

Od 3. ročníku na něj navazují vyučovací předměty **Současný tanec** a **Taneční praxe**. V 7. ročníku základního studia I. stupně je vzdělávání rozšířeno o vyučovací předmět **Taneční tvorba a interpretace**.

Vzdělávání v tanečním oboru je uskutečňováno v těchto vyučovacích předmětech:

- **Přípravka** – v přípravném studiu,
- **Taneční a rytmická průprava**,
- **Současný tanec**,
- **Taneční praxe**,
- **Taneční tvorba a interpretace**.

Žáci jsou v průběhu studia podle svých možností pravidelně zapojováni do veřejných vystoupení a dalších forem prezentace taneční tvorby.

Součástí plnohodnotné realizace vzdělávacího obsahu tanečního oboru je spolupráce s pedagogem zajišťujícím hudební doprovod.

7.3 Učební plány a očekávané výstupy

7.3.1 Přípravné studium

Přípravné studium je určeno dětem, které projevují zájem o pohybové a taneční činnosti a předpoklady pro další vzdělávání v tanečním oboru.

Je zaměřeno na rozvoj přirozeného pohybu, koordinace, rytmického a hudebního cítění, orientace v prostoru, pohybové představitosti a spolupráce.

Přípravné studium je organizováno prostřednictvím předmětů **Přípravka 1** a **Přípravka 2**.

Přípravka 1 je předmět určený zpravidla dětem od 5 let. Prostřednictvím různých uměleckých činností umožňuje dětem poznávat jednotlivé umělecké obory školy.

Přípravka 2 je zaměřena především na rozvoj základních pohybových a tanečních dovedností, rytmického a hudebního cítění, orientace v prostoru, přirozené pohybové tvořivosti a schopnosti spolupracovat. Podle věku, individuálních předpokladů a dosavadních zkušeností dítěte může být realizována jako Přípravka 1 a Přípravka 2.

7.3.1.1 Učební plán přípravného studia

Vyučovací předmět / forma	Týdenní hodinová dotace
Přípravka 1 / Přípravka 2	2
Celkem	2

Výuka probíhá skupinovou formou.

7.3.1.2 Očekávané výstupy přípravného studia

Přípravka

Žák:

- vnímá a postupně uplatňuje zásady správného držení těla,

- využívá základní lokomoční pohyby, zejména chůzi, běh, poskoky a krok stranou, a rozlišuje pohyb na místě a v prostoru,
- zvládá základní průpravná cvičení na podlaze a jednoduché prvky obratnosti,
- orientuje se v prostoru a bezpečně využívá svůj osobní prostor,
- pohybuje se po jednoduchých drahách v prostoru – vpřed, vzad, do stran a v kruhu,
- vytváří dvojice, trojice a jednoduché skupinové útvary,
- reaguje pohybem na tempo, rytmus, dynamiku a charakter hudebního doprovodu,
- vnímá jednoduché členění hudebního doprovodu a reaguje na jeho změny pohybem,
- využívá pohybové hry, říkadla a písňe jako součást pohybových a tanečních činností,
- zapamatuje si a předvede krátkou pohybovou vazbu,
- vyjadřuje pohybem jednoduché představy, nálady a příběhy,
- využívá jednoduché rekvizity při pohybovém vyjádření,
- spolupracuje s ostatními při pohybových a tanečních činnostech,
- podle svých možností se zapojuje do společných prezentací a vystoupení.

7.3.2 Učební plány základního studia

7.3.2.1 Učební plán základního studia I. stupně

Vyučovací předmět	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Taneční a rytmická průprava	2	2	–	–	–	–	–
Současný tanec	–	–	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
Taneční praxe	–	–	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
Taneční tvorba a interpretace	–	–	–	–	–	–	1
Celkem	2	2	3	3	3	3	4

Celkem v základním studiu I. stupně: 20 hodin.

7.3.2.2 Učební plán základního studia II. stupně

Vyučovací předmět	1.	2.	3.	4.
Současný tanec	1,5	1,5	1,5	1,5
Taneční praxe	1,5	1,5	1,5	1,5

Celkem		3	3	3	3
---------------	--	----------	----------	----------	----------

Celkem v základním studiu II. stupně: 12 hodin.

Vzdělávací oblast **Recepce a reflexe tanečního umění** je průběžně integrována do jednotlivých vyučovacích předmětů tanečního oboru. Žáci prostřednictvím vlastní taneční zkušenosti, interpretace, tvorby, rozhovorů a reflexe poznávají taneční umění a jeho kulturní a společenské souvislosti. Tato oblast není realizována jako samostatně klasifikovaný vyučovací předmět.

7.3.3 Očekávané výstupy základního studia I. stupně

Veřejná prezentace je přirozenou součástí vzdělávání v tanečním oboru. Žáci se podle svých individuálních možností a dosažené úrovně zapojují do společných prezentací, tanečních vystoupení a projektů školy.

Vyučovací předmět Taneční a rytmická příprava

1. ročník

Žák:

- zvládá jednoduché průpravné cviky v lehu, sedu, kleku a stojí,
- vnímá a postupně uplatňuje zásady správného držení těla,
- rozlišuje základní postavení nohou – paralelní a vytočené,
- provádí jednoduché pohyby paží a nohou podle pokynů učitele,
- poznává základní pohyby trupu a páteře,
- rozvíjí obratnost prostřednictvím přiměřených pohybových a průpravných cvičení,
- pohybuje se chůzí, během a poskoky v různém tempu,
- orientuje se v prostoru a pohybuje se samostatně, ve dvojici nebo ve skupině,
- využívá základní prostorové útvary,
- zvládá jednoduché taneční kroky,
- zapojuje do pohybových a tanečních činností jednoduchou rekvizitu,
- vyjadřuje pohybem jednoduché nálady, pocity nebo krátký příběh,
- dodržuje pravidla bezpečného chování při pohybových aktivitách,
- spolupracuje s ostatními při pohybových a tanečních činnostech.

2. ročník

Žák:

- upevňuje správné držení těla a uplatňuje je při pohybu na místě i v prostoru,
- zvládá základní průpravná a kompenzační cvičení,
- koordinuje základní pohyby jednotlivých částí těla,
- rozvíjí pohyblivost, sílu a obratnost prostřednictvím přiměřených pohybových cvičení,
- reaguje pohybem na změny tempa, rytmu a dynamiky hudby,
- pohybuje se jistěji v prostoru a využívá různé směry a dráhy,
- spojuje základní taneční kroky do jednoduchých pohybových vazeb,
- zapamatuje si a předvede krátkou pohybovou nebo taneční vazbu,
- vyjadřuje pohybem jednoduchý námět, náladu nebo příběh,
- spolupracuje při společných pohybových a tanečních činnostech,
- dodržuje zásady bezpečného a zdravého pohybu.

Vyučovací předmět Současný tanec

3. ročník

Žák:

- uplatňuje správné držení těla při pohybu na místě i v prostoru,
- koordinuje pohyb jednotlivých částí těla a propojuje je do jednoduchých pohybových celků,
- orientuje se v prostoru samostatně i ve skupině,
- reaguje pohybem na základní rytmické a tempové změny hudebního doprovodu,
- provádí jednoduché pohybové vazby v různých prostorových směrech a úrovních,
- využívá základní švihové a uvolňovací pohyby,
- rozvíjí pohybovou paměť a schopnost koncentrace, zapamatuje si a předvede krátkou taneční vazbu,
- dodržuje zásady bezpečného a zdravého pohybu při taneční práci.

4. ročník

Žák:

- uplatňuje správné držení těla ve složitějších pohybových úkolech,
- propojuje pohyb jednotlivých částí těla do plynulého a koordinovaného pohybu,
- využívá prostor v různých směrech, drahách a úrovních,
- reaguje pohybem na změny tempa, rytmu a dynamiky hudby,
- kombinuje základní taneční prvky do kratších pohybových vazeb,
- využívá švihové a uvolňovací principy pohybu,
- zapamatuje si a předvede delší pohybovou nebo taneční vazbu,
- rozvíjí vlastní pohybovou představivost prostřednictvím jednoduchých improvizčních úkolů,
- dodržuje zásady bezpečného a zdravého pohybu při taneční práci.

5. ročník

Žák:

- uplatňuje zásady správného postavení těla při tanečním pohybu,
- interpretuje delší pohybové vazby v různých polohách a prostorových úrovních,
- využívá základní znalosti o fungování těla při taneční práci,
- provádí pohybový motiv v různém tempu, rytmu a dynamice,
- vědomě pracuje s pulzací a plynutím pohybu,
- využívá improvizaci k rozvoji vlastní pohybové kreativity,
- rozvíjí schopnost osobitého pohybového vyjádření,
- prezentuje nastudovanou choreografii samostatně i ve skupině,
- reflektuje vlastní taneční práci přiměřeně svému věku.

6. ročník

Žák:

- využívá principy rovnováhy a stability při tanečním pohybu,
- aplikuje základní prvky vybraných technik současného tance,
- koordinuje pohyb horních a dolních končetin, trupu a hlavy v náročnějších pohybových vazbách,
- využívá prostor, čas a dynamiku jako prostředky tanečního vyjádření,
- propojuje pohyb s hudební předlohou a jejím charakterem,

- respektuje vlastní pohybové možnosti a vědomě je rozvíjí,
- rozlišuje základní principy vybraných technik současného tance,
- interpretuje taneční materiál s důrazem na technické a výrazové provedení,
- vnímá a přiměřeně svému věku hodnotí obsah a výraz choreografického díla,
- spolupracuje při tvorbě a prezentaci společné choreografie.

7. ročník

Žák:

- interpretuje pohybové prvky a vazby v různých prostorových úrovních a polohách,
- vědomě využívá centrum těla jako oporu pro efektivní a koordinovaný pohyb,
- rozvíjí své pohybové schopnosti s ohledem na individuální dispozice a technickou úroveň,
- zvládá základní rotační a skokovou techniku v tanečních vazbách,
- používá odbornou taneční terminologii v odpovídajícím rozsahu,
- aplikuje principy současných tanečních technik při interpretaci pohybového materiálu,
- reaguje pohybem na rytmické a dynamické proměny hudby,
- propojuje koordinaci, stabilitu, orientaci v prostoru a pohybovou paměť při interpretaci choreografie,
- vytváří a prezentuje krátkou autorskou pohybovou kompozici,
- reflektuje vlastní interpretační výkon i práci skupiny.

Vyučovací předmět Taneční praxe

3. ročník

Žák:

- uplatňuje správné držení těla při pohybových a tvůrčích činnostech,
- rozvíjí pohybovou fantazii prostřednictvím improvizace,
- vyjadřuje pohybem zadané téma nebo jednoduchý námět,
- využívá základní prostorové a hudební cítění při pohybové práci,
- spolupracuje při skupinových činnostech a podílí se na společné tvorbě,
- využívá jednoduché rekvizity při pohybovém vyjádření,
- přiměřeně hodnotí vlastní práci.

4. ročník

Žák:

- využívá improvizaci při řešení jednoduchých tvůrčích úkolů,
- vyjadřuje pohybem náladu, téma nebo příběh,
- využívá prostor, rytmus a dynamiku při tvorbě pohybového materiálu,
- spolupracuje při tvorbě skupinové choreografie,
- využívá rekvizitu jako součást pohybového vyjádření,
- prezentuje výsledky vlastní i skupinové práce,
- reflektuje vlastní taneční projev.

5. ročník

Žák:

- interpretuje zadaný pohybový úkol s využitím vlastního pohybového řešení,
- vytváří jednoduché pohybové variace na zadané téma,
- využívá výrazové prostředky pohybu k vyjádření emocí a nálad,
- rozpoznává kultivovaný a přesvědčivý pohybový projev,
- hodnotí vlastní práci i práci skupiny,
- podílí se na tvorbě a prezentaci choreografického celku.

6. ročník

Žák:

- využívá pohybovou paměť při tvorbě a interpretaci pohybových vazeb,
- rozvíjí vlastní pohybové a vyjadřovací schopnosti,
- využívá principy pohybu při tvůrčí práci,
- vytváří kratší pohybové kompozice na zadané téma,
- spolupracuje při tvorbě společného choreografického díla,

- reflektuje tvůrčí proces i výslednou prezentaci.

7. ročník

Žák:

- využívá získané taneční dovednosti při tvorbě a interpretaci choreografie,
- rozvíjí vlastní tvůrčí myšlení a osobitý pohybový projev,
- vytváří pohybový materiál na zadané nebo vlastní téma,
- podílí se na tvorbě absolventské choreografie,
- pracuje s kompozičními principy při tvorbě složitějších pohybových vazeb,
- analyzuje a hodnotí vlastní tvůrčí práci i práci ostatních,
- prezentuje vlastní tvůrčí záměr prostřednictvím pohybu,
- organizuje samostatnou práci a aktivně spolupracuje v tvůrčím kolektivu,
- vnímá souvislosti mezi tanečním uměním a kulturním či společenským prostředím.

Vyučovací předmět Taneční tvorba a interpretace – 7. ročník

Žák:

- samostatně využívá získané taneční dovednosti při tvorbě a interpretaci,
- tvořivě pracuje s pohybem, improvizací a kompozicí,
- spolupracuje na realizaci tanečních projektů a prezentuje výsledky své práce,
- vyhledává inspirační zdroje pro vlastní choreografickou tvorbu,
- vytváří a prezentuje absolventský taneční výkon nebo se aktivně podílí na realizaci absolventského choreografického projektu.

Organizace výuky vyučovacího předmětu Taneční tvorba a interpretace

Výuka vyučovacího předmětu **Taneční tvorba a interpretace** v 7. ročníku základního studia I. stupně je z organizačních a pedagogických důvodů realizována v Dolním Újezdu.

Výuka probíhá ve společné studijní skupině tvořené žáky 7. ročníku ze všech míst poskytovaného vzdělávání školy.

Toto organizační uspořádání vytváří odpovídající podmínky pro naplňování očekávaných výstupů školního vzdělávacího programu, umožňuje efektivní využití personálních a prostorových podmínek školy a podporuje spolupráci žáků.

7.3.4 Očekávané výstupy základního studia II. stupně

Vyučovací předmět Současný tanec

1. ročník

Žák:

- upevňuje a dále rozvíjí technické a pohybové dovednosti získané v předchozím studiu,
- využívá základní principy současného tance v interpretační činnosti,
- vědomě pracuje s prostorem, časem a dynamikou pohybu,
- rozvíjí vlastní pohybový slovník prostřednictvím řízené improvizace,
- vnímá souvislosti mezi technickým provedením a výrazovou stránkou tanečního projevu,
- reflektuje vlastní taneční práci a její výsledky.

2. ročník

Žák:

- rozvíjí technickou jistotu a individuální pohybové dispozice,
- aplikuje principy současného tance v náročnějších pohybových vazbách,
- vědomě využívá prostorové, časové a dynamické kvality pohybu,
- rozšiřuje vlastní pohybový slovník prostřednictvím improvizace a tvůrčích úkolů,
- interpretuje pohybový materiál s důrazem na osobitost a výraz,
- samostatněji hodnotí vlastní taneční práci.

3. ročník

Žák:

- samostatně aplikuje osvojené principy současného tance při interpretaci pohybového materiálu,
- propojuje technickou připravenost, pohybovou koordinaci a individuální výraz,
- tvořivě pracuje s prostorem, časem, dynamikou a pohybovou strukturou,
- využívá improvizaci jako prostředek osobního pohybového a uměleckého vyjádření,
- rozvíjí schopnost samostatné přípravy a odpovědnost za vlastní taneční rozvoj,
- poskytuje a přijímá věcnou zpětnou vazbu při společné taneční práci.

4. ročník

Žák:

- samostatně využívá osvojené principy současného tance v interpretační a tvůrčí činnosti,
- vědomě uplatňuje vlastní pohybový slovník a osobitý taneční projev,
- samostatně řeší technicky a výrazově náročnější taneční úkoly,
- při improvizaci využívá zkušenosti z různých oblastí tanečního umění a dbá na technickou kvalitu provedení,
- vědomě pracuje s pohybem v čase a prostoru a vnímá vnější i vnitřní prostor,
- organizuje vlastní přípravu a odpovědně pracuje na dalším uměleckém rozvoji,
- orientuje se v různých oblastech tanečního umění a využívá odpovídající odbornou terminologii,
- vnímá taneční umění v širších kulturních a společenských souvislostech,
- reflektuje vlastní umělecký rozvoj a stanovuje si cíle dalšího vzdělávání.

Vyučovací předmět Taneční praxe

1. ročník

Žák:

- využívá improvizaci při řešení základních tvůrčích úkolů,
- vytváří jednoduchý pohybový materiál na zadané téma,
- využívá základní principy kompozice při tvorbě kratších pohybových celků,
- vyjadřuje pohybem emoce, nálady a jednoduché myšlenky,
- spolupracuje při kolektivní tvorbě a respektuje společný tvůrčí záměr,
- přiměřeně reflektuje vlastní práci i práci ostatních.

2. ročník

Žák:

- využívá improvizaci a kompozici při tvorbě složitějšího pohybového materiálu,
- rozvíjí vlastní pohybové řešení zadaného tématu,
- vědomě pracuje s výrazovými, prostorovými a dynamickými kvalitami pohybu,
- aktivně se podílí na tvorbě skupinové choreografie,
- formuluje svůj tvůrčí záměr a reaguje na zpětnou vazbu,
- hodnotí vlastní práci i práci ostatních s využitím základní odborné terminologie.

3. ročník

Žák:

- samostatně rozvíjí pohybový materiál a vytváří kratší choreografické celky,
- využívá improvizaci jako prostředek hledání vlastního pohybového vyjádření,
- propojuje získané technické, interpretační a tvůrčí zkušenosti,
- vědomě pracuje s vybranými kompozičními principy,
- aktivně se podílí na realizaci společného choreografického projektu,
- analyzuje a reflektuje vlastní tvůrčí proces i výsledný taneční tvar.

4. ročník

Žák:

- samostatně vytváří a prezentuje autorskou choreografii nebo její ucelenou část,
- využívá improvizaci k hledání osobitého pohybového vyjádření a jako východisko vlastní autorské tvorby,
- tvořivě rozpracovává zvolené téma v širších uměleckých a společenských souvislostech,

- využívá získané interpretační, kompoziční a tvůrčí zkušenosti při samostatné práci,
- podílí se na scénickém řešení choreografického díla a podle charakteru projektu pracuje s prvky, jako jsou kostým, rekvizita, prostor nebo osvětlení,
- analyzuje a hodnotí choreografické dílo, diskutuje o něm s využitím odpovídající odborné terminologie a své názory přiměřeně zdůvodňuje,
- organizuje vlastní tvůrčí práci a aktivně spolupracuje při realizaci společných projektů,
- hodnotí vlastní přístup k tvorbě a realizaci společného choreografického díla,
- formuluje, prezentuje a obhajuje svůj tvůrčí záměr,
- vnímá propojení tělesné, emocionální a myšlenkové stránky tanečního projevu a využívá je ve vlastní tvorbě a interpretaci.

8. VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚ-DRAMATICKÉHO OBORU

Vzdělávací obsah literárně-dramatického oboru vychází ze dvou vzájemně provázaných vzdělávacích oblastí – **Interpretace a tvorba** a **Recepce a reflexe**.

„Nejlepší divadlo je takové, kde divák chce vstát a hrát spolu s herci.“
Alexander Granach

8.1 Charakteristika literárně-dramatického oboru

Záměrem literárně-dramatického oboru je prostřednictvím integrovaných celků, tvůrčích činností a projektů rozvíjet vědomosti, dovednosti a postoje žáků ve čtyřech vzájemně propojených rovinách – osobnostně sociální, psychosomatické, verbální a kreativní.

V základním studiu I. stupně se žáci postupně seznamují se všemi těmito oblastmi a osvojují si potřebné vědomosti a dovednosti. Spolupracují s dalšími obory školy a zapojují se do kulturního života školy a regionu.

V základním studiu II. stupně se vzdělávání více diferencuje podle zájmů, schopností a individuálních předpokladů žáka i podle zaměření společných projektů.

V průběhu studia sledujeme v literárně-dramatickém oboru čtyři základní směry:

Duhový klíč duše

osobnostně sociální, komunikační a etický rozvoj žáka

Duhový klíč těla

výrazově pohybový rozvoj, práce s neverbálními prostředky a vztah k prostoru a objektu

Duhový klíč slova

rozvoj mluveného projevu, techniky řeči, jazykové vybavenosti a interpretační sdělnosti

Duhový klíč mysli a srdce

rozvoj tvořivosti, fantazie, uměleckého citění a schopnosti improvizace

8.2 Vyučovací předměty literárně-dramatického oboru

Škola stanovuje vlastní závazný vzdělávací obsah ve vyučovacích předmětech. Názvy vyučovacích předmětů jsou uváděny na vysvědčení.

V 1. a 2. ročníku základního studia I. stupně je realizován vyučovací předmět *Dramatická příprava*. Od 3. ročníku na něj navazují vyučovací předměty *Tvořivá dramatika* a *Umělecký přednes*.

V základním studiu II. stupně na obsah předmětů I. stupně navazuje vyučovací předmět *Dramatická tvorba*, který propojuje interpretační, tvůrčí, pohybové a verbální složky vzdělávání.

Výuka jednotlivých předmětů podle jejich charakteru propojuje kolektivní a individuální formy práce.

Vzdělávání v literárně-dramatickém oboru je uskutečňováno v těchto vyučovacích předmětech:

- *Přípravka – v přípravném studiu,*
- *Dramatická příprava*
- *Tvořivá dramatika*
- *Umělecký přednes*
- *Dramatická tvorba*

Žáci jsou v průběhu studia podle svých možností zapojováni do veřejných vystoupení, představení, přehlídek a dalších forem prezentace literárně-dramatické tvorby.

8.3 Učební plány a očekávané výstupy

8.3.1 Přípravné studium

Přípravné studium je určeno dětem, které projevují zájem o dramatické, slovesné a pohybové činnosti a předpoklady pro další vzdělávání v literárně-dramatickém oboru. Je zaměřeno na rozvoj tvořivosti, fantazie, komunikačních schopností, pohybového a hlasového projevu a schopnosti spolupracovat.

Přípravné studium je organizováno prostřednictvím předmětů Přípravka 1 a Přípravka 2.

Přípravka je zaměřena především na rozvoj dramatické hry, tvořivosti, představivosti, pohybového a hlasového projevu, orientace v prostoru a schopnosti spolupracovat. Prostřednictvím různých uměleckých činností umožňuje dětem poznávat jednotlivé umělecké obory školy.

Podle věku, individuálních předpokladů a dosavadních zkušeností dítěte může být realizována jako Přípravka 1 a Přípravka 2.

8.3.1.1 Učební plán přípravného studia

Vyučovací předmět / forma	Týdenní hodinová dotace
Přípravka 1	2
Přípravka 2	2
Celkem:	2

Výuka probíhá skupinovou formou.

8.3.1.2 Očekávané výstupy přípravného studia

Přípravka 1

Žák:

- reaguje pohybem, hlasem nebo jednoduchým rytmem na základní podněty,
- pracuje s tempem a hlasitostí hlasového projevu při říkadlech, básních a jednoduchých hrách,
- zapojuje se do jednoduchých dramatických a pohybových her,
- spolupracuje s ostatními při společných činnostech,
- využívá svou představivost a hravost.

Přípravka 2

Žák:

- respektuje jednoduchá pravidla dramatické hry a spolupracuje s ostatními,

- vědomě využívá své tělo při jednoduchém pohybovém a dramatickém vyjádření a orientuje se v prostoru,
- rozvíjí srozumitelný hlasový a mluvní projev a přiměřeně pracuje s jeho hlasitostí a tempem,
- využívá fantazii a hravost při jednoduchých dramatických a improvizčních činnostech,
- reaguje na jednoduché dramatické situace a podněty,
- vyjadřuje jednoduchou představu, náladu nebo situaci pohybem, hlasem či slovem,
- zapojuje se do společné tvorby a respektuje práci ostatních.

8.3.2 Učební plány základního studia I. a II. stupně

Základní studium I. stupně

Vyučovací předmět		1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Dramatická průprava		2	2	—	—	—	—	—
Tvořivá dramatika		—	—	2	2	2	2	2
Umělecký přednes		—	—	1	1	1	1	1
Celkem v ročníku		2	2	3	3	3	3	3

Celkem v základním studiu I. stupně: 19 hodin.

Poznámka:

Výuka předmětu Umělecký přednes probíhá individuálně nebo ve skupině maximálně 5 žáků.

Základní studium II. stupně

Vyučovací předmět		1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Dramatická tvorba		3	3	3	3
Celkem v ročníku		3	3	3	3

Celkem v základním studiu II. stupně: 12 hodin.

Poznámka:

Výuka může být s ohledem na charakter literárně-dramatického oboru organizována také ve věkově nebo ročníkově smíšených skupinách, přičemž každý žák plní očekávané výstupy stanovené pro příslušný ročník a stupeň studia.

Recepce a reflexe

Vzdělávací oblast **Recepce a reflexe** je průběžně integrována do jednotlivých vyučovacích předmětů literárně-dramatického oboru. Žáci prostřednictvím vlastní dramatické, slovesné a interpretační zkušenosti, práce s uměleckým dílem, rozhovorů a reflexe poznávají literární a dramatické umění a jeho kulturní a společenské souvislosti. Tato vzdělávací oblast není realizována jako samostatně klasifikovaný vyučovací předmět.

8.3.3 Očekávané výstupy vyučovacích předmětů základního studia I. stupně

V průběhu studia jsou žáci vedeni k dodržování zásad hlasové a pohybové hygieny, bezpečné práce, psychohygieny a k vytváření podmínek podporujících soustředěnou a tvořivou práci.

1. ročník**Vyučovací předmět Dramatická průprava**

Žák:

- respektuje základní pravidla hry, spolupracuje s ostatními a postupně zvládá úspěch i neúspěch při společné činnosti,
- vnímá své tělo jako prostředek vyjádření a vědomě pracuje se základním pohybem a zastavením,
- hravě pracuje s melodií řeči, dynamikou a rytmem,
- vyjadřuje jednoduché emoce a prožitky prostřednictvím pohybu, hlasu a dramatické hry,
- dodržuje základní zásady bezpečné a zdravé práce při dramatických činnostech.

2. ročník**Vyučovací předmět Dramatická průprava**

Žák:

- zapojuje se do složitějších dramatických her a reaguje na změny herní situace,
- využívá základy pantomimického vyjádření a uplatňuje zásady správného držení těla,

- rozvíjí mluvní projev prostřednictvím jazykových a artikulačních cvičení,
- využívá jednoduchou zástupnou rekvizitu při dramatické hře a improvizaci,
- vyjadřuje jednoduchou situaci prostřednictvím pohybu, hlasu a slova,
- dodržuje základní zásady bezpečné a zdravé práce při dramatických činnostech.

3. ročník

Vyučovací předmět Tvořivá dramatika

Žák:

- hledá různá řešení jednoduchých modelových a dramatických situací,
- charakterizuje postavu jednoduchými pohybovými prostředky,
- využívá hlas k vyjádření emocí a jejich proměn,
- vytváří jednoduchou etudu na zadané téma,
- volí přiměřené výrazové prostředky podle charakteru sdělení,
- spolupracuje při společné dramatické tvorbě.

3. ročník

Vyučovací předmět Umělecký přednes

Žák:

- čte s porozuměním přiměřené texty poezie a prózy a podílí se na výběru textu k interpretaci,
- vědomě pracuje s hlasem, tempem, rytmem a dynamikou řeči,
- hledá základní výrazové prostředky odpovídající charakteru textu,
- přijímá zpětnou vazbu a přiměřeně hodnotí vlastní práci i práci ostatních,
- dodržuje zásady hlasové hygieny.

4. ročník

Vyučovací předmět Tvořivá dramatika

Žák:

- přizpůsobuje své jednání potřebám skupiny a respektuje ostatní při společné tvorbě,
- využívá pantomimické a pohybové prvky a vědomě pracuje s prostorem a předmětem,
- využívá umělecký text jako podnět k dramatické činnosti,
- vytváří složitější etudy, improvizace a modelové situace,

- hledá přirozené a přesvědčivé prostředky dramatického vyjádření,
- reflektuje vlastní práci i práci skupiny.

4. ročník

Vyučovací předmět Umělecký přednes

Žák:

- čte s porozuměním věkově přiměřené texty české a světové literatury,
- interpretuje text s ohledem na jeho obsah, charakter a vlastní porozumění,
- pracuje s hlasitostí, intonací, barvou hlasu, tempem a rytmem řeči,
- rozvíjí schopnost interpretovat kratší monologický text,
- přijímá a využívá zpětnou vazbu při práci na přednesu,
- dodržuje zásady hlasové hygieny.

5. ročník

Vyučovací předmět Tvořivá dramatika

Žák:

- prostřednictvím dramatických a osobnostně-sociálních her rozvíjí sebepoznání a schopnost spolupráce,
- propojuje hudební a pohybové podněty s dramatickým vyjádřením,
- interpretuje a přiměřeně hodnotí vlastní i cizí umělecký text,
- vytváří jednoduchou dramatizaci a krátký autorský text,
- využívá improvizaci při hledání vlastního řešení dramatického úkolu,
- reflektuje vlastní tvůrčí práci.

5. ročník

Vyučovací předmět Umělecký přednes

Žák:

- interpretuje text samostatně i v partnerské kompozici,
- pracuje s přiměřeně náročným monologickým textem,
- vědomě využívá techniku řeči a výrazové prostředky mluveného projevu,
- hledá vlastní interpretační přístup k textu,
- reflektuje vlastní interpretační výkon a reaguje na zpětnou vazbu,
- dodržuje zásady hlasové hygieny.

6. ročník

Vyučovací předmět Tvořivá dramatika

Žák:

- přijímá zpětnou vazbu a věcně formuluje vlastní hodnocení práce ostatních,
- využívá různé pohybové prostředky a podle charakteru tvůrčího úkolu pracuje s předmětem nebo loutkou,
- vytváří vlastní krátké literární nebo dramatické texty,
- vědomě pracuje s dynamikou, rytmem, melodií a barvou řeči,
- využívá různé způsoby charakterizace postavy,
- orientuje se v základních divadelních žánrech a vybraných souvislostech vývoje divadla,
- využívá získané poznatky při vlastní dramatické a interpretační tvorbě.

6. ročník

Vyučovací předmět Umělecký přednes

Žák:

- pracuje s vlastním i převzatým literárním textem,
- volí interpretační prostředky s ohledem na žánr, obsah a stavbu textu,
- samostatněji připravuje text k interpretaci,
- poskytuje přiměřenou a věcnou zpětnou vazbu mladším spolužákům,
- zdůvodňuje základní interpretační rozhodnutí,
- kultivovaně využívá hlasové a mluvní prostředky.

7. ročník

Vyučovací předmět Tvořivá dramatika

Žák:

- samostatně spolupracuje ve skupině, přijímá odpovědnost za společnou práci a podle situace pomáhá mladším žákům,
- vědomě využívá tělo, pohyb, hlas a řeč jako prostředky dramatického vyjádření,
- vytváří vlastní autorský materiál a využívá jej při dramatické tvorbě,
- interpretuje text a formuluje vlastní postoj k jeho tématu a obsahu,
- využívá základy dramaturgického a režijního uvažování při tvorbě dramatického tvaru,
- volí výrazové prostředky s ohledem na téma, žánr a zamýšlené sdělení,
- samostatně organizuje vlastní práci a odpovědně se zapojuje do kolektivní tvorby,
- vnímá literární a dramatické umění v kulturních, regionálních, uměleckých a společenských souvislostech,
- hodnotí vlastní práci i práci skupiny a přiměřeně zdůvodňuje svůj názor.

7. ročník

Vyučovací předmět Umělecký přednes

Žák:

- samostatně vybírá nebo se podílí na výběru textu odpovídajícího svým interpretačním možnostem,
- analyzuje obsah a stavbu textu a formuluje vlastní interpretační záměr,
- vědomě využívá hlasové, mluvní a výrazové prostředky při interpretaci poezie a prózy,
- interpretuje text s porozuměním jeho tématu, žánru a stylu,
- využívá získané zkušenosti při práci s monologem, dialogem nebo partnerskou interpretací,
- pracuje s vlastním autorským textem a podle svých možností jej interpretuje,
- samostatně připravuje a prezentuje interpretační výstup,
- reflektuje vlastní výkon, přijímá zpětnou vazbu a přiměřeně zdůvodňuje svůj interpretační přístup.

8.3.4 Očekávané výstupy vyučovacích předmětů základního studia II. stupně

V průběhu studia žáci vědomě uplatňují zásady hlasové a pohybové hygieny, bezpečné práce a psychohygieny a vytvářejí podmínky podporující soustředěnou, samostatnou a tvořivou práci.

1. ročník

Vyučovací předmět Dramatická tvorba

Žák:

- prostřednictvím dramatických a osobnostně-sociálních činností rozvíjí sebepoznání, respekt k druhým a schopnost vnímat motivace lidského jednání,
- vědomě využívá tělo a pohyb při charakterizaci postavy a vyjádření jejího jednání a emocí,
- vyhledává v textu téma a základní významové souvislosti a dokáže je reflektovat také v práci ostatních,
- rozvíjí vlastní autorskou tvorbu a využívá náročnější improvizální a herecké postupy,
- pracuje s vybranými texty české a světové literatury a dramatickými texty,
- interpretuje poezii, prózu, monolog nebo dialog a uplatňuje při interpretaci vlastní názor a tvůrčí přístup,
- reflektuje vlastní práci a přijímá věcnou zpětnou vazbu.

2. – 3. ročník

Vyučovací předmět Dramatická tvorba

Žák:

- rozvíjí schopnost sebereflexe, respektuje individualitu druhých a kultivovaně komunikuje při společné tvůrčí práci,
- vědomě využívá pohyb, gesto, mimiku a práci s prostorem jako prostředky dramatického vyjádření,
- podle charakteru tvůrčího úkolu využívá zástupný předmět, rekvizitu, loutku nebo další prostředky,
- vědomě pracuje s hlasem, řečí a prostředky verbální i neverbální komunikace,
- využívá základy rétoriky a kultivovaně se zapojuje do řízené diskuse,
- samostatně využívá herecké, dramaturgické a režijní zkušenosti při tvorbě dramatického tvaru,
- samostatně pracuje s vybranými texty české a světové literatury a s dramatickými texty,
- interpretuje poezii, prózu, monolog nebo dialog s vlastním interpretačním záměrem,
- analyzuje a hodnotí práci ostatních a poskytuje věcnou zpětnou vazbu,
- využívá získané zkušenosti při spolupráci s mladšími žáky,
- reflektuje vlastní práci a dokáže přiměřeně zdůvodnit svá tvůrčí rozhodnutí.

4. ročník

Vyučovací předmět Dramatická tvorba

Žák:

- samostatně vybírá vhodnou literární, dramatickou nebo jinou uměleckou předlohu či téma a osobitým způsobem je zpracovává,
- vytváří vlastní autorský materiál a vědomě pracuje s jeho tématem, obsahem, formou, stylem a žánrem,
- vědomě využívá hlas, řeč, pohyb, gesto a další výrazové prostředky při tvorbě a interpretaci,
- vytváří a rozvíjí charakter postavy a vědomě využívá stylizaci odpovídající zvolenému žánru,
- využívá zákonitosti výstavby dramatického tvaru při vlastní tvorbě,
- aktivně se podílí na dramaturgické, režijní a scénické podobě společného divadelního projektu a podle jeho charakteru spolupracuje také na výběru hudby, rekvizit, kostýmů, scénografie nebo loutkářských prostředků,
- uvádí vybrané literární a dramatické dílo do širších kulturních, společenských a historických souvislostí,
- analyzuje a hodnotí dramatické nebo literární dílo včetně způsobu jeho provedení,
- kriticky reflektuje vlastní práci i práci ostatních, přijímá věcnou zpětnou vazbu a dokáže zdůvodnit vlastní tvůrčí rozhodnutí,
- samostatně organizuje vlastní práci a odpovědně spolupracuje při realizaci společného projektu,
- využívá získané zkušenosti při přípravě a realizaci absolventského projektu nebo jiné závěrečné prezentace.

9. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ NADANÝCH A MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

Škola vytváří podmínky pro rozpoznávání a rozvoj nadání žáků a podporuje jejich individuální umělecký růst.

Při vzdělávání nadaných žáků vycházejí pedagogové z jejich individuálních schopností, dovedností, zájmů, pracovního tempa a vzdělávacích potřeb. Výuka může být podle charakteru nadání obohacována a prohlubována tak, aby žák mohl maximálně rozvíjet svůj umělecký potenciál.

Podpora nadaných žáků může zahrnovat zejména:

- individuální přizpůsobení vzdělávacího obsahu a tempa výuky,
- rozšíření a prohloubení vzdělávacího obsahu,
- zadávání náročnějších a specifických úkolů a projektů,
- využívání různých metod a forem výuky,
- účast na výuce ve vyšším ročníku, odpovídá-li to schopnostem a vzdělávacím potřebám žáka,
- zapojování žáků do komorní, souborové a mezioborové spolupráce,
- vytváření příležitostí k veřejné prezentaci jejich práce,
- přípravu a účast na soutěžích, přehlídkách, výstavách, koncertech a dalších uměleckých projektech,
- podporu samostatnosti, tvořivosti a vlastního uměleckého projevu.

Podle individuálních potřeb žáka a možností školy může škola poskytovat zvýšenou podporu při přípravě ke studiu na konzervatoři, střední nebo vysoké škole s uměleckým zaměřením a zprostředkovávat odborné konzultace.

Škola věnuje pozornost také žákům mimořádně nadaným. Zjišťování mimořádného nadání a vzdělávacích potřeb žáka probíhá v souladu s platnými právními předpisy ve spolupráci školy, školského poradenského zařízení a v případě uměleckého nadání také odborníka v příslušném oboru.

Vzdělávání mimořádně nadaného žáka se může uskutečňovat podle individuálního vzdělávacího plánu (IVP). IVP vychází ze školního vzdělávacího programu, závěrů psychologického a speciálně pedagogického vyšetření, doporučení školského poradenského zařízení a dalších podkladů stanovených platnými právními předpisy. Je závazným dokumentem pro zajištění vzdělávacích potřeb mimořádně nadaného žáka.

Cílem školy je vytvářet vzdělávací prostředí, ve kterém mohou nadaní a mimořádně nadaní žáci podle svých individuálních možností a schopností rozvíjet svůj umělecký potenciál, tvořivost, samostatnost a radost z uměleckého vzdělávání.

10. HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY

10.1 Zásady hodnocení žáků

Hodnocení je nedílnou součástí vzdělávacího procesu a poskytuje žákovi, jeho zákonným zástupcům i pedagogovi zpětnou vazbu o průběhu a výsledcích vzdělávání.

Hodnocení vychází z průběžného sledování práce a výsledků vzdělávání žáka a z míry naplňování očekávaných výstupů stanovených školním vzdělávacím programem.

Při hodnocení se přihlíží k věku, individuálním vzdělávacím a osobnostním předpokladům žáka a k okolnostem, které mohou ovlivňovat jeho vzdělávání. U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se při hodnocení přihlíží k doporučení školského poradenského zařízení.

Pedagog:

- hodnotí žáka průběžně a poskytuje mu srozumitelnou zpětnou vazbu,
- seznamuje žáka s výsledky jeho hodnocení a přiměřeně jeho věku také s možnostmi dalšího rozvoje,
- průběžně informuje zákonné zástupce nezletilého žáka o průběhu a výsledcích vzdělávání,
- vede žáka k sebehodnocení, sebereflexi a přijímání přiměřené zpětné vazby,
- při hodnocení dodržuje zásady pedagogického taktu, postupuje objektivně a spravedlivě a respektuje individuální potřeby a důstojnost žáka,
- vychází především z toho, co žák zvládá, a hodnocením podporuje jeho další umělecký a osobnostní rozvoj,
- citlivě zohledňuje závažné okolnosti, které mohou dočasně ovlivnit vzdělávání a výkon žáka.

Žáci a jejich zákonní zástupci jsou seznámeni s pravidly a podmínkami hodnocení.

10.2 Způsob hodnocení žáků

10.2.1 Klasifikace

Na vysvědčení je žák hodnocen těmito stupni prospěchu:

1 – výborný

Žák naplňuje očekávané výstupy daného ročníku na velmi dobré úrovni, pracuje převážně samostatně, aktivně a tvořivě a získané vědomosti a dovednosti dokáže uplatňovat.

2 – chvalitebný

Žák naplňuje očekávané výstupy daného ročníku na dobré úrovni, při práci je zpravidla aktivní a získané vědomosti a dovednosti uplatňuje s dílčí podporou pedagoga.

3 – uspokojivý

Žák naplňuje základní očekávané výstupy daného ročníku v rozsahu umožňujícím pokračování ve vzdělávání, při práci potřebuje častější podporu pedagoga.

4 – neuspokojivý

Žák nenaplňuje očekávané výstupy daného ročníku ani v základním rozsahu.

V průběhu vzdělávání využívají pedagogové podle charakteru vyučovacího předmětu klasifikaci, slovní hodnocení a další formy průběžné zpětné vazby.

Hodnocení žáka za příslušné pololetí vychází z průběžného hodnocení, míry naplnění očekávaných výstupů, vzdělávacího pokroku žáka a dalších podkladů odpovídajících charakteru vyučovacího předmětu. V hudebním oboru může být jedním z podkladů také výsledek postupové zkoušky.

V Hudební nauce vychází hodnocení především z míry naplnění očekávaných výstupů příslušného ročníku. Přihlíží se rovněž k aktivitě, samostatnosti, iniciativě a průběžné práci žáka.

V kolektivních oborech vychází hodnocení z průběžného sledování práce žáka, jeho vzdělávacího pokroku a míry naplňování očekávaných výstupů příslušného ročníku. Významnou součástí je průběžná slovní zpětná vazba.

Celkové hodnocení žáka na konci prvního a druhého pololetí se vyjadřuje stupni:

- prospěl(a) s vyznamenáním,
 - prospěl(a),
 - neprospěl(a).
-
- Žák prospěl s vyznamenáním, jestliže není hodnocen v žádném povinném předmětu stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný a průměr stupňů prospěchu z povinných předmětů nemá vyšší než 1,5.
 - Žák prospěl, jestliže nebyl ani v jednom povinném předmětu hodnocen stupněm prospěchu 4 – neuspokojivý nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

- Žák neprospěl, jestliže byl z některého povinného předmětu hodnocen stupněm prospěchu 4 – neuspokojivý nebo odpovídajícím slovním hodnocením.
- Nelze-li žáka hodnotit za první pololetí ze závažných objektivních příčin, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby bylo hodnocení ukončeno nejpozději do ukončení hodnocení za druhé pololetí příslušného školního roku.
- Nelze-li žáka hodnotit za druhé pololetí ze závažných objektivních příčin, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín tak, aby bylo hodnocení ukončeno do konce měsíce srpna příslušného školního roku.

10.2.2 Vysvědčení

- Za první pololetí školního roku vydává škola žákovi výpis z vysvědčení.
- Na konci druhého pololetí vydává škola žákovi vysvědčení za obě pololetí na předepsaném tiskopisu.
- Žákům přípravného studia vydává škola po jeho úspěšném ukončení potvrzení.

10.2.3 Postupová zkouška

- V hudebním oboru žák v základním studiu I. stupně na konci 1.–6. ročníku vykonává postupovou zkoušku.
- V hudebním oboru žák v základním studiu II. stupně vykonává postupovou zkoušku na konci 2. ročníku.
- Postupová zkouška se koná před zkušební komisí v souladu s platnými právními předpisy.
- V hudebním oboru postupuje do vyššího ročníku žák, který byl na konci druhého pololetí celkově hodnocen stupněm prospěl(a) nebo prospěl(a) s vyznamenáním a úspěšně vykonal postupovou zkoušku.
- Výsledek postupové zkoušky je jedním z podkladů pro hodnocení žáka; nemusí být totožný s výslednou klasifikací na vysvědčení.
- Nemůže-li žák vykonat postupovou zkoušku v řádném termínu ze závažných důvodů, stanoví škola náhradní termín.

10.2.4 Opravná zkouška

Žák, který je na konci druhého pololetí hodnocen stupněm prospěchu 4 – neuspokojivý nebo odpovídajícím slovním hodnocením v některém z povinných vyučovacích předmětů, koná opravnou zkoušku nejpozději do konce měsíce srpna příslušného školního roku.

Opravná zkouška se koná před zkušební komisí.

Nemůže-li se žák dostavit k opravné zkoušce ze závažných objektivních příčin a svou neúčast omluví řediteli školy v souladu s platnými právními předpisy, stanoví ředitel školy náhradní termín.

10.2.5 Závěrečná zkouška

Základní studium I. a II. stupně a studium pro dospělé se ukončují závěrečnou zkouškou. Závěrečná zkouška se koná před zkušební komisí v souladu s platnými právními předpisy.

Závěrečná zkouška může mít formu absolventského vystoupení, výstavy výtvarných prací nebo jiné formy prezentace umožňující hodnocení výsledků vzdělávání žáka.

10.3 Podklady pro hodnocení

10.3.1 Podklady pro hodnocení a klasifikaci

Podklady pro hodnocení získává pedagog zejména:

- průběžným sledováním práce a vzdělávacího pokroku žáka,
- posuzováním míry naplňování očekávaných výstupů stanovených školním vzdělávacím programem,
- posuzováním výsledků praktických, interpretačních, tvůrčích a teoretických činností žáka,
- sledováním jeho samostatnosti, aktivity, tvořivosti a schopnosti využívat získané vědomosti a dovednosti,
- výsledky ústních, písemných a praktických zkoušek, pokud odpovídají charakteru vyučovacího předmětu,
- výsledky postupových a závěrečných zkoušek, jsou-li součástí příslušného studia,
- dalšími formami odpovídajícími charakteru vyučovacího předmětu.

Při získávání a posuzování podkladů pro hodnocení pedagog přihlíží k věku žáka, jeho individuálním předpokladům a vzdělávacím potřebám a k závažným okolnostem, které mohou dočasně ovlivnit jeho vzdělávání nebo výkon.

10.3.2 Shromažďování podkladů pro hodnocení a klasifikaci

Podklady pro hodnocení jsou získávány průběžně v průběhu celého pololetí.

Písemné práce, zkoušky a další formy ověřování výsledků vzdělávání pedagog rozvrhuje přiměřeně tak, aby nedocházelo k jejich nadměrnému hromadění v období před uzavřením klasifikace.

Pedagog vede průkaznou evidenci podkladů pro hodnocení v rozsahu umožňujícím doložit průběžné a celkové hodnocení žáka.

10.4 Vlastní hodnocení školy

Vlastní hodnocení školy je součástí průběžného sledování a vyhodnocování kvality vzdělávání a podmínek, ve kterých se vzdělávání uskutečňuje. Slouží k posouzení naplňování cílů školního vzdělávacího programu, k rozpoznávání silných stránek školy a oblastí, které je vhodné dále rozvíjet.

Škola se při vlastním hodnocení zaměřuje zejména na tyto oblasti:

- **podmínky ke vzdělávání** – prostorové, materiální, personální, organizační a psychosociální podmínky školy a jednotlivých pracovišť.
- **průběh vzdělávání** – kvalitu a účinnost používaných metod a forem práce, naplňování školního vzdělávacího programu, individuální přístup k žákům a podporu jejich uměleckého rozvoje.
- **výsledky vzdělávání žáků** – míru naplňování očekávaných výstupů, vzdělávací pokrok žáků, výsledky jejich umělecké činnosti, prezentací, soutěží, přehlídek a dalších aktivit.
- **podporu žáků** – vytváření podmínek pro vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, žáků nadaných a mimořádně nadaných a respektování individuálních vzdělávacích potřeb všech žáků.
- **spolupráci a vztahy** – spolupráci mezi pedagogy, vedením školy, žáky a jejich zákonnými zástupci, spolupráci mezi jednotlivými obory a pracovišti a spolupráci školy se zřizovatelem, školami, kulturními institucemi a dalšími partnery.
- **řízení školy a profesní rozvoj zaměstnanců** – organizaci a řízení školy, komunikaci a sdílení informací, další vzdělávání pedagogických pracovníků a vytváření podmínek pro profesní rozvoj zaměstnanců.
- **kulturu a klima školy** – bezpečné, podnětné a vstřícné prostředí, vzájemný respekt, spolupráci, otevřenou komunikaci a podporu společných hodnot školy.

- **naplňování zaměření a vize školy** – soulad činnosti školy s jejími dlouhodobými cíli, charakterem školy a principy vyjádřenými v tomto školním vzdělávacím programu.

Podklady pro vlastní hodnocení škola získává zejména z pedagogického pozorování, výsledků vzdělávání žáků, jednání pedagogické rady a předmětových komisí, hospitační a kontrolní činnosti, rozhovorů a zpětné vazby žáků, zákonných zástupců a zaměstnanců školy, výsledků soutěží, přehlídek a veřejných prezentací, výroční zprávy o činnosti školy a z dalších podkladů souvisejících s činností školy.

Výsledky vlastního hodnocení a další zjištění o činnosti školy jsou průběžně využívány při plánování dalšího rozvoje školy, úpravách školního vzdělávacího programu, organizaci vzdělávání, profesním rozvoji zaměstnanců a při přijímání opatření ke zvyšování kvality vzdělávání.

Výroční zpráva o činnosti školy představuje jeden z podkladů, prostřednictvím kterých škola pravidelně reflektuje svou činnost a dosažené výsledky.

11. ZABEZPEČENÍ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Za žáka se speciálními vzdělávacími potřebami je považován žák, který k naplnění svých vzdělávacích možností nebo k uplatnění a užívání svých práv na rovnoprávném základě s ostatními potřebuje poskytnutí podpůrných opatření.

Základní umělecká škola vytváří podmínky pro vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami s ohledem na jejich individuální možnosti, schopnosti a vzdělávací potřeby.

Vzdělávací strategie, metody, formy práce a způsob hodnocení jsou podle potřeby přizpůsobovány tak, aby žák mohl v maximální možné míře rozvíjet svůj umělecký potenciál a naplňovat vzdělávací obsah stanovený školním vzdělávacím programem.

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se uskutečňuje v souladu se školským zákonem, vyhláškou č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, ve znění pozdějších předpisů, a Rámcovým vzdělávacím programem pro základní umělecké vzdělávání.

Podpůrná opatření

Podpůrná opatření jsou poskytována podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka.

Podpůrná opatření prvního stupně představují minimální úpravu metod, organizace a hodnocení vzdělávání. Škola je může poskytovat bez doporučení školského poradenského zařízení na základě pedagogického posouzení potřeb žáka. V případě potřeby může škola zpracovat plán pedagogické podpory (PLPP).

Pokud podpůrná opatření prvního stupně nepostačují k naplnění vzdělávacích potřeb žáka, doporučí škola žákovi a jeho zákonnému zástupci využití poradenské pomoci školského poradenského zařízení.

Podpůrná opatření druhého až pátého stupně poskytuje škola na základě doporučení školského poradenského zařízení a s informovaným souhlasem zletilého žáka nebo zákonného zástupce nezletilého žáka.

Vyžadují-li to speciální vzdělávací potřeby žáka, zpracuje škola na základě doporučení školského poradenského zařízení individuální vzdělávací plán (IVP). Individuální vzdělávací plán vychází ze školního vzdělávacího programu a je závazným dokumentem pro zajištění speciálních vzdělávacích potřeb žáka.

Při poskytování podpůrných opatření škola spolupracuje se žákem, jeho zákonnými zástupci a podle potřeby se školským poradenským zařízením.

Zásady vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Škola zejména:

- respektuje individuální možnosti, schopnosti a vzdělávací potřeby žáka,
- přizpůsobuje podle potřeby metody, formy, organizaci a hodnocení vzdělávání,
- vytváří podnětné, bezpečné a vstřícné vzdělávací prostředí,
- využívá podle individuálních potřeb žáka vhodné didaktické, speciální nebo kompenzační pomůcky,
- spolupracuje se zákonnými zástupci žáka a podle potřeby se školským poradenským zařízením,
- průběžně sleduje účinnost poskytované podpory a podle potřeby ji upravuje,
- umožňuje žákovi rozvíjet jeho umělecký potenciál v rozsahu odpovídajícím jeho individuálním možnostem.

Při komunikaci se žákem a jeho zákonnými zástupci škola vytváří prostředí vzájemné důvěry a spolupráce tak, aby mohly být vzdělávací potřeby žáka včas rozpoznány a mohla mu být poskytnuta odpovídající podpora.

12. PLATNOST DOKUMENTU

Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Dolní Újezd byl vydán s platností od **1. 9. 2012**.

Školní vzdělávací program je v průběhu své platnosti aktualizován s ohledem na změny právních předpisů, podmínky školy a potřeby vzdělávání.

Toto aktualizované znění školního vzdělávacího programu je účinné od **1. 9. 2026**.

Dnem nabytí účinnosti tohoto znění se předchozí znění školního vzdělávacího programu nahrazuje tímto aktualizovaným zněním.

V Dolním Újezdě dne

Mgr. Jana Frišová
ředitelka školy

razítko školy